

Broj 2/2014 - Godina CXXVIII - Sarajevo

VRHBOSNA

Službeno glasilo Vrhbosanske nadbiskupije

VRHBOSNA - Službeno glasilo Vrhbosanske nadbiskupije

Izdavač:

Vrhbosanska nadbiskupija
Kaptol 7, BiH - 71000 Sarajevo

Nakladnik:

Medijski centar Vrhbosanske nadbiskupije

Odgovara:

Vinko kardinal Puljić
vrhbosanski nadbiskup

Glavni urednik:

Ilija Orkić, kancelar

Grafička obrada:

MCVN

Tisak:

Suton - Široki Brijeg

Sadržaj

UVODNA RIJEČ

Poplave i klizišta 2014.	81

SVETA STOLICA

Propovijed pape Franje na slavlju kanonizacije papa Ivana XXIII. i Ivana Pavla II.	83
Međunarodni susret „Pastoralni projekt Evangelii gaudium“	84

CCEE

Priopćenje s Kongresa CCEE - CEEC o školama	85
Zaključak IV. Europskog katoličko-pravoslavnog foruma	86

BK BIH

Priopćenje sa IV. susreta biskupa BK BiH s franjevačkim provincijalima u BiH	88
Deveti susret biskupa BK BiH s članovima KVRPP BiH	89
Održana sedma sjednica Stalnog vijeća Biskupske konferencije Bosne i Hercegovine	90

IZ VRHBOSANSKE NADBISKUPIJE

Poziv na sjednicu EVVN ..	91
Slavlje sv. Potvrde u župi ..	91
Spomen sv. Josipa u Euharistijskoj molitvi ..	92
Primanje kandidata u malo sjemenište i u bogosloviju nadbiskupije vrhbosanske ..	93
Pomoć poplavljenim područjima u kriznim područjima Vrhbosanske nadbiskupije ..	94
XVII. susret ministranata Vrhbosanske nadbiskupije ..	94
Popis svećenika koji su sudjelovali na XX. Saboru prezbitera Vrhbosanske nadbiskupije ...	96
Seminar za ovlast ispovijedanja 2014.	101
Poruka kardinala Puljića u povodu aktualnih poplava i klizišta ..	102
Duhovna obnova završnih razreda Osnovne škole: 19. - 21. 6. 2014.	103
Obavijest o Međunarodnom susretu „Pastoralni projekt Evangelii gaudium“ ..	103
Statut Nadbiskupijskog centra za pastoral mladih “Ivan Pavao II.” ..	104
Imenovanja i premještaji u Vrhbosanskoj nadbiskupiji ..	108
Dozvole ..	109
Novi pečati ..	110
Podjela službi u Bogosloviji ..	110
Kronika nadbiskupa Vinka kard. Puljića ..	111

IZ KORESPODENCIJE

Zahvala državnog tajništva Svete Stolice za Uskrsnu čestitku ..	117
Čestitka Svete Stolice za postavljanje spomenika sv. Ivanu Pavlu II.	118
Čestitka sestre SMI uz podizanje spomenika papi Ivanu Pavlu II.	119

PRILOZI - Nadbiskupove propovijedi

Propovijed na Uskrs u katedrali	120
Propovijed mladima – Marija fest	121
Otkrivanje spomenika svetom Ivanu Pavlu II.	122
„Mit meinem Gott überspringe ich die Mauern!“ - Sa svojim Bogom preskačem (nadilazim) zidove	124

BILJEŽIMO

Svećenici slavljenici – jubilarci po godini rođenja u 2014. godini	126
Svećenici slavljenici – jubilarci po godini ređenja u 2014. godini	126
Mladi iz Vrhbosanske nadbiskupije sudjelovali na susretu HKM u Dubrovniku 2014.	127
Papa Franjo proglasio svetima Ivana XXIII. i Ivana Pavla II.	127
Održan XX. Sabor svećenika Vrhbosanske nadbiskupije	128
Svečanost otkrivanja i blagoslov spomenika sv. Ivanu Pavlu II. u Sarajevu	130
Skupine stranih posjetilaca BiH početkom svibnja 2014. tražile i susret s predstavnikom Vrhbosanske nadbiskupije	132
Kardinal Puljić u posjetu partnerskoj biskupiji Gurk-Klagenfurt	133
XII. susret liturgijskih zborova Vrhbosanske nadbiskupije	135
Papa Franjo darovao 50.000.00 € kao potporu ljudima pogođenim poplavama	136
Kardinal Puljić zareadio prvog trajnog đakona Vrhbosanske nadbiskupije	137
Apel župnika župa Šamačkog dekanata povodom poplava	138

NOVE KNJIGE

Tomo Knežević: Caritas vrhbosanske nadbiskupije do početka trećeg tisućljeća: nastanak – uspostava – djelovanje, Sarajevo 2014.	140

NAŠI POKOJNICI

Fra Mato Mrkonjić (1937. – 2014.)	141
Vlč. Juro Čolić (1940. – 2014.)	141

Poplave i klizišta 2014.

Obilne kiše u mjesecu svibnju ove godine prouzročile su mnoge poteškoće u Bosni i Hercegovini, Hrvatskoj i Srbiji; proizvele su poplave i mnoštvo klizišta. Četvrtina građana Bosne i Hercegovine zahvaćene su ovim nedaćama, a pedesetak tisuća katolika naše nadbiskupije je direktno pogođena i ugroženo ovom katastrofom. Iako se početkom lipnja stanje u većini poplavljenih krajeva stabiliziralo, ipak situacija nije znatnije lakša. Vode se s poplavljenih područja povlače a ostaje mulj, blato, uništene kuće, gospodarske zgrade, vozila, a na poplavljenim poljima ovog ljeta neće biti nikakvih prihoda niti plodova.

U srijedu, 28. svibnja su se susreli svećenici šamačkog dekanata s kardinalom Vinkom Puljićem, nadbiskupom vrhbosanskim, provincijalom franjevačke provincije Bosne Srebrene fra Lovrom Gavranom, te Generalnim vikar i Ekonom VN, kao i predstavnici Caritasa VN i Kruha svetog Ante. Upriličili su sastanak, a potom su slavili sv. Misu u Tolisi zajedno sa svijetom. Kardinal je uputio riječ ohrabrenja i utjehe. U popodnevrim satima upriličen je susret s civilnim vlastima općina Domaljevac i Orašje, kao i premijerom i nekim ministrima Županije Posavske. U večernjim satima su se susreli s gradonačelnikom distrikta Brčko, gosp. Antom Domićem. Nadbiskup je već ranije (19. svibnja) otkazao predviđeni put u Njemačku, te je – čim se moglo – obišao većinu poplavljenih područja. Susreo se i sa svećenicima, do kojih je bilo moguće doći. Svećenici su ostali uz svoje vjernike, dijeleći njihov udes. Jedan dio vjernika je bio smješten u kolektivne smještaje: u dvije škole u Orašju, te u dvoranu u Odžaku. Nadbiskup ih je pohodio u ponedjeljak, 19. svibnja.

Čim se moglo ući u poplavljenе župe (19., 22. i 24. svibnja), mons. Luka Tunjić, generalni vikar i mons. Luka Kesedžić, ekonom su posjetili potopljene župe, vidjeli razmjere katastrofe te podijelili župnicima jednokratnu novčanu pomoć.

Teško je stanje u sljedećim župama: Maglaj, Doboј, Zavidovići, Bosanskim Šamac, Gornja Dubica, Prud, Grebnice, Domaljevac, Tolisa, Oštra Luka – Bok, Vidovice, Kopanice, Krepšić, Gorice, Bjeljina. Uz poplavljenа mje-

sta, mnogo je klizišta - oko tri tisuće.

Posebno je teška situacija u sljedećim mjestima:

Maglaj i Doboј su gradovi gdje je vodena bujica rijeke Bosne poput tsunamija izlila se iz svog korita i potopila ove gradove. Iako se stanje lagano normalizira, ogromne su količine smeća i blata po ulicama. Župnici su se aktivirali i uz čišćenje crkvenog prostora pomažu spram mogućnosti najugroženijima, mada su gotovo svi ugroženi. U okolnim mjestima je puno klizišta. Čim se voda povukla u Doboju, župnik Iljić je oko sebe okupio ekipu u sklopu župnog Caritasa, koja već mjesec dana svakodnevno neumorno radi uz nadljudske napore, kako bi se barem malo ublažile patnje ugroženog stanovništva. Pomoć je počela pristizati sa svih strana, pa je trebalo napraviti dobru organizaciju podjele pomoći. Iz Usore im je došao najveći broj mladih volontera. Vođa je ušla u župnu kuću i crkvu u Maglaju. Župnik Josip je nekoliko dana bio na katu župne kuće. U Doboju je voda bila kratko u crkvi, te u kući časnih sestara – potopivši podrum, prizemlje i dio kata. Voda je u pojedinim dijelovima grada sezala i do 5 metara.

U **Bosanskom Šamcu** voda u dvorištu je bila oko dva i pol metra. Izlila se voda iz rijeke Bosne u petak, 16. svibnja. Uništeno je puno stambenih objekata, a tek će se moći napraviti procjena štete. Cio grad je bio pod vodom, danima bez struje, a krizni štab i volonteri su dijelili hranu i vodu najugroženijima. Očišćena je župna kuća i župna crkva, kao i cio grad, i čišćenje ne ide onim tempom kako su ljudi očekivali...

U noći s 16. na 17. svibnja vodostaj rijeke Save i Bosne je toliko narastao, da se morala vršiti evakuacija ljudi iz župe **Prud** i župe **Gornja Dubica**. U kasnijim danima totalno je poplavljen Prud, a u selima župe Gornja Dubica - Vojskova i Zorice poplavljenе su sve kuće. Voda je došla i do župne crkve i kuće ali nije ušla u ove objekte.

Od izlivanja rijeke Bosne potopljene su kuće u župi **Tišina**, te je voda lagano plavila i došla do Orašja. Voda je ušla u župnu crkvu u Tišini, poplavila većinu župe Grebnice, selo Bazik, skoro sav **Domaljevac**, sela župe

Oštra-Luk – Bok: Bok, Bukova Greda, Oštra Luka. Dok su se mještani borili s visokim vodostajem rijeke Save, rijeka Bosna je poplavila sela župe **Tolisa:** Donja Mahala, Tolisa, Ugljara, Kostrč. Većina kuća je poplavljena, u neke kuće je ušla voda preko metar.

Dana 18. svibnja pukao je nasip pokraj sela Kopanice, te je rijeka Sava poplavila župu **Kopanice i Vidovice sa filijalom u Jenjiću.** U pojedinim dijelovima sela voda je bila do tri metra dubine. Voda je ušla u vidovačku župnu kuću i crkvu – osamdesetak centimetara, a u Kopanicama je bila u župnoj kući i crkvi oko dva i pol metra. Većina kuća je očišćena ili se još čisti, ali su razmjeri ove katastrofe teži nego u ratnim godina prije dvadeset godina. Puno gora situacija je tamo gdje se voda zadržala dvadesetak dana u kući.

Poplavljene su župne crkve u Maglaju, Doboju, Bosanskom Šamcu (i u filijali Zasavica), Prudu, Tišini, Vidovicama (i u filijali Jenjiću) i Kopanicama. Filijalne crkve župe Gornja Dubica: Vojskova i Zorice. Poplavljene su župne kuće u Maglaju, Prudu, Bosanskom Šamcu, Tišini, Goricama, Vidovicama i Kopanicama. Poplavljena je kriptu u crkvi Sv. Ive u Podmilračju. Poplavljena je i kuća časnih sestara SMI u Doboju. U mnogim drugim župama poplavljene su ili nastradale obiteljske kuće i gospodarski objekti, teško ih je sve nabrojati.

U tuzlanskoj regiji se aktiviralo preko 700 klizišta. U cijeloj Bosni i Hercegovini je aktivno tri tisuće klizišta. U župi Dragunja kod Tuzle je klizište ispred crkve odnijelo plato uz zvonik. Plato je sada niži za jedan metar, i kompletno je krenulo je prema cesti. I klizište iznad crkve i župne kuće se aktiviralo. Inače u tuzlanskoj

regiji – od Živinica, Lukavca i okolnih mjesta je vodostaj visok, mnoge rječice su se izlile. Mnogo je kuća bilo u vodi. Aktiviralo se klizište uz kapelu Gospe Lipničke u župi Šikara.

Zahvaljujući dobročiniteljima, pomoć se prikuplja na mnogim stranama. Uistinu je ona neophodna, a proces sanacije i normalizacije će trajati više godina. Ljudi pogođeni ovim poplavama su pod velikim emotivnim pritiskom, jer su doslovno izgubili sve što su imali. Iako je ovo veliko iskušenje za ljude, vjerujemo da će ih se većina vratiti na svoja ognjišta. Mnogi su se uključili u proces podrške i obnove. Dao Bog da se sve obnovi kako je bilo, a neka sloga i ljubav – uz Božju pomoć – doprinese da sve bude još i bolje.

U ovako teškim situacijama, opasnost je da ljudi izgube nadu i padnu u pesimizam. Vjera u Boga, Boga koji vodi povijest cijelog čovječanstva i svakog pojedinca, mora biti ta koja će voditi sve ljude. Kad je izraelski narod bio u sužanjstvu, nakon što je napustio svoje razrušene domove, proroci su bili ti koji su gajili nadu povratka naroda iz progonstva. I vjera u Boga davala je ljudima snage i motiva da izdrže sve nedaće i sa novim žarom, nakon povratka, krenu u obnovu svojih krajeva. Vjerujemo da će i naš katolički bosanskohercegovački puk, nakon prisilnog napuštanja svojih domova zbog poplave, s Božjom pomoću, s molitvom u srcu, s pouzdanjem u Boga, i uz pomoć dobrih ljudi, prionuti obnovi svojih domova. Prionuti obnovi, ne samo materijalnoj, nego i duhovnoj.

Urednik

Propovijed pape Franje na slavlju kanonizacije papa Ivana XXIII. i Ivana Pavla II.

Trg Sv. Petra u Vatikanu, u nedjelju 27. travnja 2014.

U središtu ove nedjelje kojom se zaključuje Uskrsna osmina, a koju je sveti Ivan Pavao II. naslovio Nedjeljom Božjega milosrđa, nalaze se slavne rane uskrslog Isusa. On ih je već pokazao kod prvog ukazanja Apostolima, iste večeri, dan po suboti; na dan Uskrsnuća. No, te večeri, kao što smo čuli, nije bilo Tome; a kad mu ostali rekoše da su vidjeli Gospodina, on odgovori da neće povjerovati ako ne vidi i ne dodirne te rane. Nakon osam dana, Isus se opet pojavi u cenakulu, među učenicima, a bijaše ondje i Toma; obrati mu se i pozva ga da mu dotakne rane. I tada je taj čovjek, iskren i sklon osobnom provjeravanju, kleknuo pred Isusa i rekao: "Gospodin moj i Bog moj!" (Iv 20,28).

Isusove su rane za vjeru skandal, ali su i njezin dokaz. Stoga, rane uskrsnulog Isusa ne nestaju, nego ostaju kao trajni znak Božje ljubavi prema nama i neophodne su za vjeru u Boga – ne u smislu Božje opstojnosti – nego da je Bog ljubav, milosrđe i vjernost. Sveti Petar, Izaijinim riječima, piše kršćanima: "Njegove vas rane iscijeliše" (1 Pt 2,24; usp. Iz 53,5).

Ivan XXIII. i Ivan Pavao II. imali su hrabrosti gledati Isusove rane, doticati njegove ranjene ruke i proboden bok. Nisu se stidjeli Kristova tijela; nisu se Njime sablaznili, Njegovim križem; nisu se sramili bratova tijela (usp. Iz 58,7), jer su u svakoj osobi koja trpi, vidjeli Isusa. Bila su to dva hrabra čovjeka, otvorena Duhu Svetomu, i Crkvi su i svijetu dali svjedočanstvo Božje dobrote i njegova milosrđa.

Bili su svećenici, biskupi i pape dvadesetog stoljeća. Upoznali su njegove tragedije, ali one ih nisu nadvladale. Jači je u njima bio Bog; jača je bila vjera u Isusa Krista, Otkupitelja čovjeka i Gospodara povijesti; jače je u njima bilo Božje milosrđe koje se očituje u Njegovim ranama; jača je bila Marijina majčinska blizina.

U njima, koji su kontemplirali Kristove rane i svjedočili Njegovo milosrđe, prebivala je "živa nada", zajedno s "neizrecivom i proslavljenom radošću" (1 Pt 1,3.8); nada i radost koju uskrsli Krist daje svojim učenicima, a koje im nitko ne može oduzeti; uskrsna nada i

radost, koje su prošle kroz kušnju ogoljenja, samoodreknuća, krajnje blizine grešnicima, do mučne gorčine toga kaleža. To su nada i radost koje su dvojica svetih Papa primili na dar od uskrslog Gospodina, i koje su obilno darovali Božjemu narodu, zbog čega su primili vječno priznanje.

Ovom radošću i ovom nadom disala je prva kršćanska zajednica u Jeruzalemu, o kojoj govore Djela apostolska (usp. 2,42-47), kao što smo čuli u Drugome čitanju. To je zajednica u kojoj se živi bit Evanđelja, tj. ljubav i milosrđe, u jednostavnosti i bratstvu.

To je slika Crkve koju je Drugi vatikanski koncil imao pred očima. Ivan XXIII. i Ivan Pavao II. surađivali su s Duhom Svetim, kako bi Crkvu vratili u prvotno stanje i uskladili ju s njezinom izvornom fizionomijom, onom koju su joj davali Sveti tijekom stoljeća. Nemojmo zaboraviti da upravo zahvaljujući njima Crkva ide naprijed i raste. Prigodom sazivanja Koncila, sveti Ivan XXIII. pokazao je posebnu poslušnost Duhu Svetom, dao se je voditi i bio je pastir Crkve, vođa vođen Duhom. U tom je bilo njegovo veliko služenje Crkvi; stoga ga rado zamišljamo kao Papu poslušnosti Duhu Svetom.

U tom služenju Božjemu Narodu, sveti Ivan Pavao II. bio je Papa obitelji. Tako je, naime, jednom prilikom i sam rekao, da bi želio biti zapamćen kao Papa obitelji. Rado to ističem u vrijeme sinodalnih promišljanja o obitelji i s obiteljima; koje on s Neba zacijelo prati i podržava.

Neka obojica svetih pastira Božjega naroda posreduju za Crkvu kako bi, tijekom dvogodišnjega sinodalnog hoda, bila poslušna Duhu Svetom u pastoralnom služenju obitelji. Neka nas obojica pouče da se ne sablaznimo Kristovim ranama, da uronimo u misterij Božjega milosrđa, koje se uvijek nada, uvijek prašta, jer uvijek ljubi.

(*ktalika*)

Papinskog vijeća za promicanje nove evangelizacija

Međunarodni susret „Pastoralni projekt Evangelii gaudium“

Rim, 18. – 20. rujna 2014.

Uzoriti gospodine kardinale Puljiću!

Slijedom izdanja apostolske pobudnice *Evangelii gaudium* pape Franje, ovo Papinsko vijeće organizira Međunarodni susret, s nakanom produbiti središnje teme dokumenta u pogledu obnove redovitog pastorala Crkve, a u svjetlu učenja pape Franje. Susret će se održati u Vatikanu prema programu koji prilažemo.

Ova inicijativa je upućena, uz biskupe, svim pastoralnim djelatnicima: svećenicima, redovnicima, redovnicama, đakonima, katehistima i laicima zaduženim s različitog naslova, a koji imaju izravnu odgovornost od biskupa, razaznati na koje načine odgovoriti uvijek živom pozivu Gospodinovu za uvijek novu evangelizaciju onima koji su blizu i onima koji su daleko, s obnovljenim misijskim duhom i kršćanskom radošću.

Najljubaznije molim Vašu uzoritost da prenese ovu informaciju svim pastoralnim djelatnicima Vaše dijeceze, isto tako odgovornima u

uredima i pastoralnim odsjecima zaduženim za koordinaciju različitih pastoralnih područja, a za koje držite da bi ih mogao zanimati ovaj prijedlog.

Na web stranici ovog Papinskog vijeća (www.pcpne.va) se mogu naći sve potrebne informacije za sudjelovanje na Susretu. Može se na ovaj način i prijaviti.

Zahvaljujem Vam za pažnju koju ste pokazali u ovoj komunikaciji i naklonost u širem sudjelovanju razmišljati zajedno o ovoj temi.

Koristim prigodu srdačno Vas pozdraviti i potvrditi svoju odanost u Gospodinu.

Mons. Rino Fisichella, predsjednik

P.S.

Upis online do 31. srpnja 2014.

Adrese: novaevangelizatio.va -
info.eg@pcpne.va

Priopćenje s Kongresa CCEE - CEEC o školama

CCEE

Isus: Temelj katoličke škole

Kongres CCEE-CEEC o školama

Sarajevo, Bosna i Hercegovina, od 15. do 18. svibnja 2014.

Katolički nastavnik je u središtu katoličkog i misionarskog djelovanja Crkve. Vrijeme njegove pripreme i njegova formacija jesu, dakle, više nego ikada izazov za budućnost mladih naraštaja i Crkve. Također se pokazuje nužnim i njihovo duhovno praćenje u Europi s brzim promjenama. U Sarajevu, glavnom gradu koji još uvijek liječi rane bratoubilačkog rata, ali i nadu škola za Europu, održan je Kongres CCEE-CEEC o liku katoličkog nastavnika u školi.

Oko 70 sudionika, među kojima biskupi i osobe odgovorne na nacionalnoj razini za školski pastoral, ravnatelji i nastavnici, sazvani od CCEE-a i CEEC-a, okupili su se na četverodnevnom susretu od 15. do 18. svibnja 2014. kako bi razmotrili i razmijenili mišljenja o liku katoličkog nastavnika u školi. Kongres su zajednički organizirali Odjel za školstvo Komisije CCEE za katehezu, školstvo i sveučilišta i Europski odbor za katoličko obrazovanje (CEEC), u suradnji s Biskupskom konferencijom Bosne i Hercegovine (BK BiH).

Temu *Kršćanska formacija i duhovno praćenje katoličkih nastavnika u školi*, u koju je uveo mons. Eric Aumonier, predsjednik Odjela za školstvo Komisije CCEE-a, razvili su stručnjaci uz brojna konkretna iskustva i svjedočenja.

Iako je situacija katoličkih nastavnika, koji djeluju u katoličkim i u nekonfesionalnim školama, vrlo različita, pokazuje se prije svega zajednički element na europskoj razini: zauzetost nastavnika za njihovu ulogu odgojitelja, unatoč teškim situacijama s kojima se često sučeljavaju.

Između ostalih izazova, bilo je riječi o anonimnosti. Često katolički nastavnik, koji djeluje u nekonfesionalnoj školi, ne pouzdaje se očitovati svoju vjersku pripadnost ili se pozvati na vlastite vrijednosna polazišta. To uzrokuje usamljenost, marginalizaciju što ponekad može dovesti do istinskog i pravog gubljenja volje za poučavanjem koje se svodi na puko prenošenje znanja. Prevladavajuće mišljenje danas teži, zapravo, da u nastavniku razvije model 'bez boje', 'bez ukusa' i 'bez mirisa' uz progon iz razloga poštivanja različitosti učenika i da se spriječi svaki oblik utjecaja.

S druge strane, i učitelj je sve više suočen s rastućom laicizacijom i sekularizacijom društva koja se na osobit način očituje u njemu velikim nedostatkom religijske kulture. Iz toga proizlazi poteškoća u pomaganju mladima da razviju u sebi čežnju za znanjem i traženjem vlastitih korijena kako bi izgradili vlastiti identitet u dinamičkom odnosu između memorije i 'traženja'.

Unatoč tome, svi sudionici su potvrdili da je moguće danas biti školska zajednica ako je ona utemeljena na Kristu. Odgovor Crkve je poziv na formaciju i praćenje nastavnika i, posebice, ravnatelja škola, kojima je nužna posebna pažnja i podrška cjelokupne kršćanske zajednice (župa, udruge...). Zapravo, Crkva u svojoj cjelovitosti treba biti odgojna zajednica. Samo na taj način moguće je osigurati uvezanost i dosljednost između odgojnog projekta u školskom ambijentu i onog u cijeloj kršćanskoj zajednici.

Među sugestijama proizišla je ideja o kršćanskom odgojnom projektu koji će znati ispitati sadržaj različitih disciplina poučavanih u svjetlu Kristove evanđeoske poruke. Riječ je o tome da se bude raspoloživ za 'baštinu Evanđelja' (doprinos koji evanđelje, ako se prihvati, može dati znanju i kulturi) jer može animirati živote ljudi, rasvijetliti njihovu egzistenciju čineći ih da sudjeluju, u skladu sa svojim mogućnostima, u Kristovu kraljevstvu.

Posebna je pozornost bila posvećena i identitetu katoličke škole. Izmijenjena su i razmotrena iskustva, ostvarena u lokalnom ambijentu, koja pokazuju mogućnost predlaganja trenutaka razmišljanja o sadržaju vjere i duhovnosti, prije svega nastavnicima, ali i učenicima.

Bilo je posebno izdvojeno i pitanje vodstva tih škola imajući pri svijesti da školski ravnatelj ima skoro ulogu 'pastira'. U tom smislu, iskustva bliskih odnosa između ravnatelji škola i biskupa i svećenika pokazali su dobre rezultate u provedbi misionarske dimenzije katoličkog odgojitelja u školi.

Ukratko, katolička škola mora imati doda-

tnu vrijednost. Ova dodatna vrijednost ostvaruje se kada nastavnike prati mjesna crkvena zajednica u njihovom hodu vjere i kada učiteljsko tijelo uspijeva izgraditi ozračje koje odiše pozitivnom radoznalošću, ljubavlju sa svima, ozbiljnošću u odgojnoj ponudi, izvornošću i vjerodostojnošću u njihovom svjedočenju vjere.

Tijekom susreta predstavljeno je iskustvo Škola za Europu ostvareno u Bosni i Hercegovini koje su sredstvo za pomirenje i mir. Odgojni projekt Crkve na nacionalnoj razini teži preko škola ka promicanju odgoja novih naraštaja u duhu suživota. Škole za Europu željene su i utemeljene za vrijeme rata kao međuetničke i me-

đureligijske za promicanje mira i integracije kroz odgoj u mirnom suživotu.

Na susretu su sudjelovali: predsjednik Komisije CCEE-a nadbiskup Marek Jedraszewski, predsjednica CEEC-a dr. Christine Mann, kardinal Vinko Puljić, nadbiskup vrhbosanski.

Kongres je zaključen u nedjelju, 18. svibnja slavljenjem Mise, kojoj je predsjedao mons. Franjo Komarica, biskup banjalučki i predsjednik Biskupske konferencije Bosne i Hercegovine, i tijekom koje su sudionici željeli izraziti svoju blizinu stanovništvu kušanom aktualnim poplavama koje su pridodane brojnim nevoljama koje je doživjela ova zemlja.

Zaključak IV. Europskog katoličko-pravoslavnog foruma

Minsk (Bjelorusija), 6. lipanj 2014.

Nakon što je završen IV. Europski katoličko-pravoslavni forum, koji se održava od 2. do 6. lipnja 2014. u glavnom gradu Bjelorusije Minsku na temu: Religija i kulturna raznolikost: izazovi za kršćanske Crkve u Europi, sudionici su 5. lipnja prihvatili zajedničku poruku pod naslovom: Krist, izvor obnove i nade za Europu. Spomenutu poruku prenosi-mo u cijelosti uz napomenu da je na Forumu kao član katoličke delegacije sudjelovao i nadbiskup metropolit vrhbosanski kardinal Vinko Puljić, predsjednik Vijeća za ekumenizam i dijalog među religijama i kulturama Biskupske konferencije Bosne i Hercegovine:

Krist, izvor obnove i nade za Europu Minsk, Bjelorusija, od 2. do 6. lipnja 2014.

„Kao pastiri želimo nastaviti naviještati našem narodu ono najbolje od našeg moralnog nauka i kao građani predstaviti ga svojim vladama i europskim institucijama. Uvjereni smo da su kršćanske zajednice u stanju djelovati kao svjedoci onoga što je dobro za sve, ukoliko crpe svoju inspiraciju iz Kristova Evanđelja. U Kristu nalazimo svoj izvor inspiracije koja nas obnavlja i dovodi nas do većeg osjećaja odgovornosti u Europi i u današnjem svijetu“, tako

su napisali sudionici IV. Europskog pravoslavno-katoličkog foruma u poruci prihvaćenoj na kraju susreta na temu: *Religija i kulturna raznolikost: izazovi za kršćanske Crkve u Europi.*

Poruka u devet točaka razvija pojedina pitanja o kojima se raspravljalo tijekom susreta: religija i kulturna stvarnost u Europi danas; uloga ljudskih i kršćanskih vrijednosti u suvremenim multikulturalnim europskim društvima; vjerska sloboda i moralna obnova Europe.

„Naša poruka - pišu sudionici - želi biti, prije svega, znak radosti i nade ... znamo da mnogi pate i da su u traženju riječi koja daje smisao njihovom životu. U stvari, tamo gdje je kršćanska moralnost odbijena, osjećaj praznine dovodi mnoge u očaj i nihilizam. Crkva nudi trajne vrijednosti utjelovljujući čovječnost u Kristu, izvoru svih istinskih vrijednosti“.

Duboko značenje koje predstavnici Crkava namjeravaju dati jest da „vjera u Krista ne ukida ljudsku raznolikost, nego obogaćuje i promiče elemente istine i dobrote već prisutne u ljudskim kulturama“.

Forum u Minsku održan je u bjeloruskom glavnom gradu na poziv patrijarhalnog egzarha cijele Bjelorusije mitropolita Minska i Slutska Pavela. Predsjedali su dvojica supredsjedatelja Forumu mitropolit Gennadios sasimski Ekume-

nskog patrijarhata i kardinal Peter Erdö, predsjednik CCEE-a. Sudionici su izrazili duboku zahvalnost mjesnim Crkvama, mitropolitu Pavelu, njegovoj ekscelenciju Tadeuszu Kondrusiewiczu, nadbiskupu Minsk-Moliheva, za njihov važno zauzimanje u potpori Foruma.

Susret je otvoren molitvom za mir u Europi i u Ukrajini u kripti crkve, spomenika svih svetih i nevinih žrtava domovine Minska, veličanstvene građevine podignute kao svjedočanstvo, gotovo kao dar budućim naraštajima, duge povijesti patnje i mučeništva bjeloruskog naroda.

Više od 35 predstavnika pravoslavnih Crkava prisutnih u Europi i europskih biskupskih konferencija s oduševljenjem su prihvatili poruke koje su im uputili Njegova Svetost ekumenski patrijarh Bartolomej, Sveti Otac papa Franjo i Njegova Svetost patrijarh moskovski i cijele Rusije Kiril čiju poruku je pročitao mitropolit iz Volokolamska Hilarion, predsjednik Odjela za vanjske poslove Moskovskog patrijarhata.

Osim na bogatim radnim zasjedanjima u dvorani, predstavnici dvadeset i dvije europske zemlje bile su u mogućnosti iskusiti veliku gostoljubivost jedne nacije, koja je dugo vremena bila zaboravljena i izolirana od ostatka Europe, i jednog naroda koji znao izgubiti identitet složen i otvoren dijalogu dajući svjedočanstvo jedinstva protiv svakog pokušaja podjele.

Bjelorusija, zemlja poveznica između istočnog i zapadnog europskog plućnog krila, pokazuje da može služiti kao most u Europi koja još i danas mora učiti disati sa svoja dva plućna krila.

Tijekom sastanka, sudionici su mogli iskusiti toplo gostoprimstvo gradskih vlasti i predsjednika Republike Bjelorusije njegove ekscelencije Aleksandra Lukašenka, koji je u više navrata tijekom audijencije priređene za sudionike, podvukao je da su pravoslavci i katolici imali svoju ulogu u povijesti određivanja mentaliteta i nacionalnog karaktera bjeloruske nacije, tako da „danas kršćanska vjera predstavlja neotuđivu sastavnicu vizije i duhovnog

života većine naših građana“.

U srijeda, 4 lipnja sudionici Foruma sastali su se s pojedinim veleposlanicima pri bjeloruskoj državi prigodom primanja koje je ponudio apostolski nuncij u Bjelorusiji mons. Claudio Gugerotti u Papinu čast.

Susret je završen posjetima Nacionalnom muzeju, knjižnici te katoličkim i pravoslavnim zajednicama.

Popis sudionika i teme koje su bile razmatrane tijekom susreta zajedno s fotografijama dostupni su u rubrici 'calendario' na web stranici CCEE-a (www.ccee.eu).

Susret u Minsku bio je moguć zahvaljujući i dugogodišnjem iskustvu Kršćanskog odgojnog centra „Sveti Metod i Ćiril“ (www.inst.bsu.by/en) čije se veliko iskustvo u organiziranju ekumenskih projekata pokazalo vrlo korisnim i koje vodi mitropolit Filaret, aktualni počasni patrijarhalni egzarh cijele Bjelorusije.

Prvi Europski pravoslavno-katolički forum održan je od 11. do 14. prosinca 2008. u Trentu u Italiji na temu: Obitelj: dobro za čovječanstvo. Kao jedan od 7 katoličkih stručnjaka za katoličko-pravoslavne odnose na Forumu sudjelovao je i dr. don Tomo Vukšić, profesor na Katoličkom bogoslovnom fakultetu u Sarajevu, koji je, pod aspektom obitelj u Božjem planu stvaranja, govorio na temu: „Odgovor obitelji u Bosni i Hercegovini na Stvoriteljev plan“.

Drugi Europski katoličko-pravoslavni forum održan je na otoku Rodosu u Grčkoj od 18. do 22. listopada 2010. na temu: Odnos Crkva – Država. Na susretu je sudjelovao i pomoćni biskup vrhbosanski mons. dr. Pero Sudar.

Treći Forum održan je u Lisabonu u Portugalu od 5. do 8. lipnja 2012. na temu: „Ekonomska kriza i siromaštvo. Izazovi za današnju Europu“. Na ovom Forumu također je sudjelovao pomoćni biskup vrhbosanski mons. dr. Pero Sudar.

Radovi sa spomenutih prethodnih Foruma objavljeni su u tri sveska Editrice Dehoniane u nizu publikacija Oggi e Domani (Danas i sutra).

Priopćenje sa IV. susreta biskupa BK BiH s franjevačkim provincijalima u BiH

Sarajevo, 30. travanj 2014.

Susret biskupa Biskupske konferencije Bosne i Hercegovine s franjevačkim provincijalima u BiH održan je, 29. travnja 2014. u Nadbiskupskom ordinarijatu vrhbosanskom u Sarajevu. Predsjedao je biskup banjolučki mons. dr. Franjo Komarica, predsjednik BK BiH, a sudjelovali su svi biskupi te franjevački provincijal Bosne Srebrene fra Lovro Gavran i provincijal Hercegovačke franjevačke provincije dr. fra Miljenko Šteko.

U svojoj uvodnoj riječi biskup Komarica je pozvao nazočne da se podsjetite što im je svima zadaća: „s pouzdanjem u Božju Providnost truditi se da budemo vidljivi lučonoše na putovima djelotvorne ljubavi i nade“. Ustvrdio je kako je „zato nužno, da mi, makar i nosili možda na sebi rane iz vlastite povijesti ili povijesti generacija prije nas, naučimo ‘od ozgo’, od strane vječnosti promatrati povijesne događaje i naše osobne i one oko nas“. Posjestio ih je da valja „u naše konkretno društvo unositi svjetlo sigurnosti i nade, izražavati Kristovu ljubav prema našoj braći i sestrama, poglavito prema patnicima i obespravljenima“. Pozvao je da se svakodnevno - u poniznoj molitvi - obraćaju svome „Spasitelju, Vođi i Učitelju, Isusu Kristu, da On po svome Svetom Duhu prosvijetli i jača u dobrim nakanama i djelima sve nas koji smo svoj život posvetili u Crkvi i za Crkvu“.

Biskupi i provincijali su se osvrnuli i na zapisnik s prošlogodišnjeg susreta. Razmijenili su mišljenja o potrebi zajedničkog oblikovanja pastoralne godine svršenih bogoslova na Katoličkom bogoslovnom fakultetu i Franjevačkoj

teologiji u Sarajevu po uzoru na sličnu praksu iz Zagreba. Zaključili su da će o tome razgovarati s poglavarima i profesorima oba spomenuta teološka učilišta i bogoslovije.

Posebnu pozornost biskupi i provincijali posvetili su aktualnoj situaciji u brojnim vrlo siromašnim župama osobito na području entiteta RS, ali i nekih dijelova F BiH. Raspravljali su o načinima materijalne i druge međusobne povezanosti između župnih zajednica s većim brojem vjernika s onim župnima zajednicama koje imaju mali broj vjernika. Dogovoreno je da se u tom duhu na jesen 2014. godine upriliči radni susret dijecezanskih biskupa, provincijala i dekana na razini BiH.

Biskupi i provincijali saslušali su izvješće o Drugom susretu svih svećenika Bosne i Hercegovine, održanom 18. lipnja 2013. u Livnu. Izraženo je zadovoljstvo svih svećenika uspjehom organizacijom i ponovljena želja da se nastavi s takvim susretima. Planirano je da se Treći susret svećenika BiH održi 2016. godine u Tomislavgradu.

Biskupi i provincijali su zajednički razmijenili mišljenje i o nekim slučajevima „karizmatškog djelovanja“ pojedinih svećenika-redovnika te potrebom za takvim osobama od strane određenog broja vjernika s područja Bosne i Hercegovine, Hrvatske i susjednih zemalja. Dogovorili su da će nad tim pojavama i dalje bdjeti kako bi to bilo na duhovnu korist svima.

Sarajevo, 29. travnja 2014.
Tajništvo BK BiH

Deveti susret biskupa BK BiH s članovima KVRPP BiH

Sarajevo, 30. travanj 2014.

Na blagdan sv. redovnice Katarine Sijenske, crkvene naučiteljice i suzaštitnice Europe, 29. travnja 2014. u prostorijama Nadbiskupskog ordinarijata vrhbosanskog u Sarajevu, održan je deveti susret biskupa Biskupske konferencije BiH s članovima Konferencije viših redovničkih poglavara i poglavarica Bosne i Hercegovine.

Predsjedao je biskup banjolučki i predsjednik Bk BiH mons. dr. Franjo Komarica, a sudjelovali su svi biskupi Biskupske konferencije BiH i svi provincijali i provincijske glavarice sa sjedištem u BiH kao članovi Konferencije viših redovničkih poglavara i poglavarica BiH. Na susretu je sudjelovao i mons. Kiro Stojanov, biskup skopski i apostolski egzarch, kao član Vrhbosanske metropolije koji je prenio izraze blizine i zajedništva partikularne Crkve u Makedoniji s krajevnom Crkvom u BiH.

Biskupi i redovnički poglavari i poglavarice izrazili su radost radi proglašenja svetim pape Ivana XXIII., a osobito pape Ivana Pavla II. Radosni su i zbog blagoslovljene prigode da 30. travnja 2014. mogu sudjelovati na Misnom slavlju i ceremoniji otkrivanja spomenika sv. Ivanu Pavlu II. ispred katedrale Srca Isusova u Sarajevu u kojoj je on molio i uputio svoju riječ 12. travnja 2014.

Provincijali i provincijske glavarice iznijeli su kratke prikaze o djelovanju svojih zajednica na području nad/biskupija u Bosni i Hercegovini. Iz prikaza provincijala i provincijskih poglavarica mogao se prepoznati izuzetno veliki doprinos redovnika i redovnica u mjesnim Crkvama u BiH i šire o čemu dovoljno govore i statistički podatak da u Bosni i Hercegovini živi i djeluje ukupno 888 redovnika i redovnica

u 24 zajednice. Oni su angažirani na raznim poljima djelovanja: od katehiziranja, sudjelovanja u župnom pastoralu, u karitativnoj i socijalnoj djelatnosti do djelovanja kontemplativnih zajednica koje svojom trajnom molitvom prate i podupiru poslanje Crkve u Bosni i Hercegovini. Biskupi su i ovom prigodom iskreno zahvalili svim redovničkim zajednicama u Bosni i Hercegovini za njihovu zauzetost na raznim oblicima kršćanskog odgoja i kateheze djece, mladih i odraslih, kao i u raznim vidovima karitativno-socijalnog rada u župnim zajednicama, ali i u javnim državnim ustanovama.

Tijekom plodne diskusije razmišljalo se i o iznalaženju najboljih načina suradnje kako bi, u skladu s crkvenim smjernicama, „odnosi između biskupa i poglavara (redovničkih) iz dana u dan donosili sve bogatije plodove“ te da se „uvijek razvijaju u dobrohotnom poštovanju osoba i instituta, u uvjerenju da je dužnost redovnika da daju svjedočanstvo poučljivosti crkvenom magisteriju i poslušnosti poglavarima“ kao i da „jedni i drugi u zajedničkoj spremnosti nastoje ne prelaziti granice vlastite nadležnosti“.

U diskusiji je osobit naglasak stavljen na potrebu trajnog rada oko buđenja novih svećeničkih i redovničkih zvanja radeći posebno s mladima i obiteljima.

Tijekom susreta bilo je i ovaj put riječi o nastojanjima Biskupske konferencije BiH da državne vlasti konačnu počnu rješavati pitanje osiguranja službenika Katoličke Crkve u BiH.

*Sarajevo, 29. travnja 2014.
Tajništvo BK BiH*

Održana sedma sjednica Stalnog vijeća Biskupske konferencije Bosne i Hercegovine

U prostorijama Nadbiskupskog ordinarijata vrhbosanskog u Sarajevu, u utorak 10. lipnja 2014. održana je sedma sjednica Stalnog vijeća Biskupske konferencije Bosne i Hercegovine pod predsjedanjem biskupa banjolučkog mons. dr. Franje Komarice, predsjednika BK BiH.

Između više točaka dnevnog reda, članovi Stalnog vijeća pozabavili su se temama dnevnog reda o kojima će raspravljati biskupi na 61. redovnom zasjedanju Biskupske konferencije BiH predviđenom za 16. i 17. srpnja 2014. u Banjoj Luci.

Također su razmotrili provedenost i provodivost svih zaključaka donesenih na 60. redovnom zasjedanju Biskupske konferencije BiH održanom, 20. i 21. ožujka 2014. u Mostaru.

Posebnu pozornost posvetili su izvješću o posljedicama nedavnih dramatičnih poplava i klizišta koje su osobito pogodile područje sjevernog dijela Vrhbosanske nadbiskupije te neke manje dijelove Banjolučke biskupije.

S tim u vezi članovi Stalnog vijeća izjavljuju sljedeće:

- zahvaljuju svim plemenitim ljudima koji su, bez obzira na svoju etničku ili vjersku pripadnost, spremno priskočili u pomoć mnogobrojnim žrtvama poplava i klizišta spašavajući njihove živote i njihovu imovinu;
- zahvaljuju posebno svim volonterima koji su prispjeli iz svih krajeva Bosne i Hercegovine te iz Republike Hrvatske i iz drugih zemalja kako bi pružili pomoć ljudima u najugroženijim mjestima;
- zahvaljuju svima koji su na bilo koji način radili oko ublažavanja teških posljedica za živote i zdravlje poplavama pogođenih ljudi te brizi za njihove domaće životinje i drugu imovinu;
- zahvaljuju na poseban način Međunarodnom i Europskom Caritasu te nacionalnim Caritasima iz većeg broja zemalja koji su

brzo reagirali na poziv Caritasa Biskupske konferencije BiH i biskupijskih Caritasa. Zahvaljuju i brojnim drugim humanitarnim i ostalim organizacijama koje su se nesebično uključile u ublažavanje jedne od najtežih prirodnih katastrofa zabilježenih na prostorima Bosne i Hercegovine.

Članovi Stalnog vijeća pozivaju nadležne predstavnike civilne vlasti:

- da još odlučnije i učinkovitije organiziraju nužne akcije na uklanjanju mnogobrojnih i raznovrsnih posljedica poplava osobito na čišćenju terena od uginule stoke, insekata, odrona, nanosa...;
- da sami i uz pomoć međunarodne zajednice naprave plan učinkovite pomoći obnove uništenih objekata, poljoprivrede, stočarstva, raznih gospodarskih subjekata i drugih institucija vodeći posebno računa o onim stradalim osobama koji nemaju ni minimalne uvjete za život.

Posebnu zahvalnost članovi Stalnog vijeća izriču svećenicima, redovnicima i redovnicama iz župa pogođenih poplavama i klizištima, ali i brojnih drugih župa i institucija koji su, često i uz nadljudske napore, pomagali ne samo katoličkom stanovništvu nego i svim ljudima pružajući im duhovnu i materijalnu potporu. Potiču ih da se i ubuduće ne umore u zdušnom i velikodušnom vršenju svog poslanja.

Također potiču sve članove župnih zajednica, koji su pogođeni ovom teškom elementarnom katastrofom, da u duhu svoje vjere i dalje imaju pouzdanja u Božju providnost jer Bog svojih nikada ne ostavlja te da se mole za potrebnu snagu u obnavljanju svih potrebnih uvjeta za normalan ljudski život sebi i svojim bližnjima.

Sarajevo, 10. lipnja 2014.

Tajništvo BK BiH

Članovima Ekonomskog vijeća Vrhbosanske nadbiskupije

Predmet: Poziv na sjednicu 3. travnja 2014.

Datum: 10. ožujka 2014.

Broj: 473/2014

Poštovani članovi Ekonomskog vijeća!

Pozivam Vas na redovitu sjednicu Ekonomskog vijeća Vrhbosanske nadbiskupije koja će se održati u četvrtak 3. travnja 2014. godine u 15 sati u prostorijama Vrhbosanske nadbiskupije.

Dnevni red:

Zapisnik s prošle sjednice

Osvrt na pristigle račune i izvješća

Razno

Budući da do zakazane sjednice ima dovoljno vremena molim ekonoma Nadbiskupije mons. Kesedžića da podijeli članovima Vijeća pristigle preslike računa sa župa po arhiđakonatom, te da ih oni obrade sukladno Uputi i smjernicama o vođenju računa u župi, a da on sam pripremi Izvješća iz ostalih institucija koje su ih dužne poslati.

Zahvaljujući na suradnji iskreno Vas pozdravljam u Gospodinu.

*Vinko kardinal Puljić
nadbiskup vrhbosanski*

Preč. Ilija Orkić, kancelar

Župama Vrhbosanske nadbiskupije

Datum: 15. travnja 2014.

Broj: 695/2014

U pripremanju slavlja sakramenta Potvrde treba se držati sljedećega:

Uvjet primanja sakramenta potvrde podrazumijeva barem tri godine pohađanja župne kateheze poslije prve pričesti, te redovno sudjelovanja na nedjeljnom misnom slavlju. Školski vjeronauk ne može zamijeniti župnu katehezu.

Potrebno je na vrijeme skrenuti pažnju na problem sve većeg osiromašenja krizme kada se priprava usredotočuje na vanjstinu. Nužno je upućivati krizmanike i roditelje na skromnija slavlja, s naglaskom na bogatstvo duha što ga krizma u sebi nosi.

Treba na pregled pripremiti za susret:

Imena krizmanika i njihovo pohađanje kateheza za pripravu primanja sakramenta, te popis tema, odnosno udžbenika, po kojim su se krizmanici spremali;

S Djeliteljem dogovoriti način odvijanja cijelog slavlja.

Treba uvijek predstaviti krizmanike, nakon Evanđelja, kako predviđa obred slavlja, a molitva vjernika uvijek se uzima iz obrednika. Neka je predmole krizmanici, roditelji ili kumovi.

Fotografiranje, zajedničko s Djeliteljem, kao i pojedinačno, mora biti obavljeno na doličan način. Nered koji se stvara u crkvi razbija njezinu sakralnost. Na to treba najprije upozoriti i spremati krizmanike, roditelje i kumove. Najbolje je naći službenog fotografa.

Neka župnik upozna roditelje i krizmanike tko može biti kum na krizmi.

Župnik neka upozori roditelje, kumove i krizmanike o doličnom odijevanju na krizmi, Crkva je prostor sakralnoga. Kod pripremanja sakramenta potvrde držati se uputa koje se nalaze u *Direktoriju za pastoral sakramenata* koji je izdala BK BiH, Sarajevo 2008. godine.

O svim navedenim točkama treba upozoriti kako krizmanike tako i roditelje.

Na sve vas i krizmanike zazivam obilje Božjeg blagoslova.

Vinko kard. Puljić
nadbiskup vrhbosanski

Ilija Orkić, kancelar

Svim župnim uredima, rektorima crkava, svim svećenicima u Vrhbosanskoj nadbiskupiji

Datum: 14. svibnja 2014.

Broj: 852/2014

Poštovani,

Zbor za bogoslužje i disciplinu sakramenata (*Congregatio de cultu Divino et disciplina sacramentorum*) svojim otpisom Biskupskoj konferenciji BiH, Prot. br. 74/14 od 27. ožujka 2014., potvrdila je i odobrila hrvatski tekst spomena sv. Josipa, zaručnika Blažene Djevice Marije u **II.**, **III.** i **IV.** Euharistijskoj molitvi.

U prilogu Vam dostavljamo odobreni tekst u dva primjerka. Jedan je tekst već tako prilagođen da ga se može izrezati i priljepiti na dotično mjesto u Rimskome misalu.

Svaki je župnik / upravitelj župe dužan odmah po primitku ovog dopisa u svim Euharistijskim molitvama, izuzevši Prvu euharistijsku molitvu, dodati nakon riječi „s blaženom Bogorodicom Djevicom Marijom“ tekst spomena sv. Josipa koji glasi: „**s blaženim Josipom, njezinim zaručnikom**“, a svećenik predvoditelj ili koncelebrant treba ga za vrijeme euharistijskog slavlja s doličnom pobožnošću moliti.

Želeći svima očinski zagovor sv. Josipa, zaručnika Blažene Djevice Marije, iskreno Vas pozdravljam u Gospodinu.

Vinko kard. Puljić
nadbiskup vrhbosanski

Ilija Orkić, kancelar

Primanje kandidata u malo sjemenište i u bogosloviju nadbiskupije vrhbosanske

Datum: 14. svibnja 2014.

Broj: 853/2014

„Učitelju, gdje stanuješ? Reče im: „Dođite i vidjet ćete“.

(Iv 1,38-39)

Među drugim brojnim pastoralnim zadaćama, župnici i njihovi suradnici će se tijekom ljeta suočiti s još jednom vrlo važnom zadaćom, a to su novi kandidati za sjemenište i bogosloviju. Osim razgovora, u kojem se prije svega nastoji utvrditi ispravna nakana kandidata te njegove sposobnosti i prikladnost, postoji i administrativna procedura pa ovdje donosimo što je potrebno za primanje kandidata naše nadbiskupije u malo i veliko sjemenište.

Dokumenti koji se traže za malo sjemenište:

Vlastoručno napisana molba

Krsni list s unesenim podatkom o primljenom sakramentu potvrde

Izjava/suglasnost roditelja

Preporuka/mišljenje župnika o prikladnosti kandidata za svećeničku službu

Svjedodžba o završenoj školi (VIII. ili IX. razredu)

Uvjerenje o završenom V., VI. i VII. razredu

Izvod iz matice rođenih (rodni list)

Liječničko uvjerenje

Dvije fotografije (veličina 6x4 cm)

Dokumenti koji se traže za bogosloviju:

Vlastoručno napisana molba

Krsni list s unesenim podatkom o primljenom sakramentu potvrde

Kratki životopis za kandidate koji su bili u sjemeništu, duži za one koji nisu

Preporuka/mišljenje župnika o prikladnosti kandidata za svećeničku službu

Maturalna svjedodžba

Svjedodžbe o sva četiri završena razreda srednje škole

Izvod iz matice rođenih (rodni list)

Liječničko uvjerenje i zdravstvena legitimacija

Tri fotografije (veličina 6x4 cm)

Potvrdu o nekažnjavanju

Svi se **originalni** dokumenti (nikako kopije!) predaju vlastitom župniku, koji neka ih dostavi na adresu:

NADBISKUPSKI ORDINARIJAT VRHBOSANSKI

Kaptol 7

BiH - 71 000 SARAJEVO

Ako je ikako moguće, valja izbjeći slanje poštom kako se originalni dokumenti ne bi izgubili ili bili oštećeni. Mole se župnici da kandidatima pomognu u prikupljanju valjanih dokumenata te da ih Ordinarijatu dostave što prije, a najkasnije do 1. kolovoza tekuće godine. Kandidati će o rezultatima svoje molbe, o čemu odlučuje nadbiskup vrhbosanski, biti obaviješteni također preko vlastitog župnika.

NADBISKUPSKI ORDINARIJAT VRHBOSANSKI

Svim župama Vrhbosanske nadbiskupije

Predmet: Pomoć poplavljenim područjima u kriznim područjima Vrhbosanske nadbiskupije

Datum: 18. svibnja 2014.

Broj: 879/2014

Poštovani!

Svjedoci smo prirodne katastrofe koja je zadesila Bosnu i Hercegovinu posljednjih tjedan dana. Mnoga mjesta su pod vodom. Najveća količina padavina u posljednjih stotinu godina izazvala je nezapamćene poplave i klizišta u mnogim područjima. Iako se prestanak padavina očekuje danas, nedjelju, 18. svibnja, još ne znamo što će se još dogoditi u narednim danima. Bilježe se povijesni maksimumi vodostaja rijeke Bosne, Drine, Save i drugih manjih rijeka. U mnogim je školama obustavljena nastava i brojne tvrtke su prestale sa radom. Prema izvješćima lokalnih medija, mnogi gradovi i naselja ostali su bez vode i struje, a Civilna zaštita, vojska, brojni volonteri, vatrogasci i policija čine sve da pomognu ugroženim građanima.

Preko župnih Caritasa želimo pružiti pomoć najugroženijima. Radi se o četrdeset župa Vrhbosanske nadbiskupije sa preko 60.000 direktno ugroženih vjernika VN. Najpotrebnija je hrana, pitka voda, trajne namirnice, čizme, priborom za osobnu higijenu. Vrhbosanska nadbiskupija i Caritas VN poziva sve vjernike i dobročinitelje da svojim novčanim priložima i donacijama, priskoče u pomoć nastradalima. Akcija traje do 26. svibnja 2014. godine.

Molimo župnike da organiziraju u svojim župama pomoć za ugrožene. Svu prikupljenu pomoć distribuirat ćemo preko Caritasa VN. I to na sljedeći način:

Molimo da iz dekanata: Sarajevskog, Kreševskog Bugojanskog, Ramskog i Travničkog dostavite hranu i novac do središnjice u Sarajevu, a iz ostalih dekanata distribuirat će se pomoć preko Odžaka, Oštre Luke – Boka, Tolise, Brčkog i Tuzle. Molimo da Vaši volonteri i župljani najprije kontaktiraju Središnjicu Caritasa, a zatim u dogovoru s njima i dekanima dostave stvari u Sarajevo ili na neku od ovih centara.

Ilija Orkić, kancelar

Dr. Mirko Šimić, ravnatelj Caritasa VN

XVII. susret ministranata Vrhbosanske nadbiskupije

Svečanom Euharistijom u katedrali Srca Isusova na spomendan bl. Ivana Merza, 10. svibnja 2014. u Sarajevu započeo je XVII. susret ministranata Vrhbosanske nadbiskupije. Misno slavlje predvodio je nadbiskup metropolit vrhbosanski kardinal Vinko Puljić uz suslavlje 22 svećenika i asistenciju dvojica đakona te sudjelovanje šest stotina ministranata iz Vrhbosanske nadbiskupije. Za red, sigurnosti i sve što je potrebno, brinuli su bogoslovi, a njihov vokalno-instrumentalni sastav „Emanuel“ animirao je liturgijsko pjevanje.

Započinjući prigodnu propovijed, kardinal Puljić je pozvao ministrante da nasljeđuju Isusa Krista jer su „njegova baština“. „Isus je dodirnuo naše srce na sakramentu krštenja i mi smo tada postali njegova svojina“, kazao je kardinal Puljić podsjećajući da papa Franjo u svojoj Poruci za 51. svjetski dan molitve za duhovna zvanja piše „da smo Božja ‘svojina’“ u smislu „čvrste povezanosti između Boga i nas“. Potom je kardinal Puljić podsjetio na spomendan blaženog Ivana Merza koji je prolazio kroz brojne kušnje tijekom prvog svjetskog rata i tijekom studija. „Htio je mladima pomoći da i oni zavole Isusa. I postao je blažen po tome što je Isusa lju-

bio i tu ljubav drugima svjedočio“, kazao je kardinal Puljić podsjećajući na geslo blaženog Ivana Merza: Katolička vjera je moje životno zvanje. Potaknuo je ministrante, ako osjete Isusov poziv, da se odazovu te ga slijede i služe mu kao svećenici, redovnici ili časne sestre. Pozvao ih da sa ovog susreta ponesu radost pripadnosti Isusu Kristu u svoje župne zajednice te im poželio radostan dan njihova zajedništva.

Koordinator ovog susreta mons Bosiljko Rajić uputio je zahvalu ministrantima što su pobožno i dostojanstveno sudjelovali kod sv. Mise. Riječi zahvale uputio je Vrhbosanskom bogoslovnom sjemeništu, Katoličkom školskom centru i Nadbiskupskom centru za pastoral mladih Ivan Pavao II. koji su dali svoj doprinos. Zahvalio se i bogoslovima koji su najtješnje bili povezani u organizaciji ovog susreta. Zahvalio je također volonterima Nadbiskupijskog centra za mlade, kruha sv. Ante i Caritasa.

Poslije okrjepa u Vrhbosanskom bogoslovnom sjemeništu, uslijedio je zabavno-rekreacijski dio u krugu Katoličkog školskog centra sv. Josipa na Banjskom Brijegu. Ministranti su se natjecali u poznavanju Katekizma Katoličke Crkve i Nadbiskupijske sinode te sportskim vještinama: malom nogometu, stolnom tenisu, šahu, „čovječe ne ljuti se“ i igrama bez granica.

Rezultati natjecanja

Vjeronaučni kviz: 1. Robert Bašić, župa sv. Ante Busovača; 2. Ivo Pavković, župa sv. Ante Žepče; 3. Patricija Klišanin, župa sv. Ivana Krstitelja Otinovci / Kupres; 4. Ana Martinović, župa Presv. Srca Isusova Pećine

Šah: 1. Anto Josipović, župa sv. Vida Vidovice; 2. Josip Župarić, župa sv. Mihovila Kopanice

Igre bez granica: 1. župa sv. Petra i Pavla N. Selo Balegovac; 2. župa sv. Ivana Krstitelja Lug-Brankovići; 3. župa Uzašašća Gospodinova N. Travnik

Stolni tenis: 1. Robert Pravdić, župa sv. Ante Žepče; 2. Matej Zečević, župa Glavosjeka sv. Ivana Krstitelja Odžak; 3. Mario Lukačević, župa sv. Mihovila Kopanice

Čovječe ne ljuti se: 1. Leon Katana, župa Imena Marijina Gromiljak; 2. Leonardo Pavlović, župa sv. Ivana Krstitelja Lug-Brankovići; 3. Ružica Mioč, župa sv. Obitelji Kupres; 4. Viktorija Zeko, Novi Travnik

Nogomet 5/6 razred: 1. Globalica (župa Marije pomoćnice kršćana); 2. Kupres (župa sv. Obitelji); 3. Žepče (župa sv. Ante)

Nogomet 7/8 razred: 1. Novi Travnik (župa Uzašašća Gospodinova); 2. Maglaj (župa sv. Leopolda Mandića); 3. Lug - Brankovići (župa sv. Ivana Krstitelja)

Na susretu sudjelovalo je 606 ministranata iz 36 župa.

Briješe 6; Busovača 4; Domaljevac 15; Glavice 17; Globalice 16; Gračac 20;

Gromiljak 30; Katedrala 17; Kopanice 11; Kralj. Sutjeska 8; Kupres 50; Lovnica 7;

Lug Brankovići 50; Maglaj 14; N.Selo-Balegovac 25; N.Travnik PT 35;

N.Travnik UG 16; Odžak 25; Oštra L. - Bok 21; Otinovci (Kupres); Pećine 4;

Podkraj 25; Pos. Mahala 4; Prozor 20; Radunice 19; Rankovići 21; Rastičevo (Kupres); Suho Polje (Kupres); Travnik 11; Uskoplje 4; Uzdol 22; Vidovice 15; Vijaka 10; Vukanovići 15; Zavidovići 24; Žepče 23.

Susret je protekao u dobrom ozračju. Moglo bi se istaknuti neke pozitivne kao i negativne strane. Pozitivno je to što su ministranti u velikom broju sudjelovali u raznim natjecanjima tako da je bio mali broj koji nisu bili uključeni u neku aktivnost. Od negativne strane spomenuo bih natjecanje u nogometu. Tu se pravi dosta često napetost i ljutnja radi toga što se grupe ne pridržavaju pravila pa tako nastupaju veći ministranti protiv manjih iako su određene propozicije kojih se ne pridržavaju. Tako i svećenici koji bodre svoje ekipe znaju izgubiti živce i ponašati se neprimjereno. Mislim da bi to u slijedećem susretu trebalo dokinuti a uvesti još neke zanimljive igre u kojima ministranti rado sudjeluju.

Bosiljko Rajić

Popis svećenika koji su sudjelovali na XX. Saboru prezbitera Vrhbosanske nadbiskupije

30. travnja 2014. godine

Broj	Župa/Mjesto	Ime i prezime, služba
1.	Bistrik/Sarajevo	Fra Marijan Karaul, zamjenik provincijala
2.	Sarajevo/Ordinarijat	Mons. Luka Tunjić, generalni vikar
3.	Sarajevo/Ordinarijat	Marin Marić, bilježnik
4.	Sarajevo/Ordinarijat	Vinko kard. Puljić, nadbiskup
5.	Sarajevo/Provincijalat	Fra Lovro Gavran, provincijal
6.	Sarajevo/Tarčin	Mons. Luka Kesedžić, ekonom i župnik
7.	Sarajevo/Ordinarijat	Dr. Darko Tomašević, profesor i kanonik
8.	Dolac	Fra Zoran Livančić, župnik
9.	Sarajevo/Provincijalat	Fra Jozo Marinčić
10.	Sarajevo/Grbavica	p. Krešimir Djaković, župnik
11.	Gromiljak	Marko Perić, župnik
12.	Podmilačje	Fra Ilija Stipić, župnik
13.	Svilaj	Fra Petar Andrijanić, župnik
14.	Sarajevo/Provincijalat	Joso Oršolić, rektor svetišta
15.	Potočani	Fra Mladen Jozić, župnik
16.	Rumboci	Fra Jure Perić, župnik
17.	Obri/Solakova Kula	Josip Majić, župnik
18.	BK BiH/Sarajevo	Mons. Ivo Tomašević, gen. tajnik BK BiH
19.	Globarica	Vlado Jagustin, župnik
20.	Komušina	Anto Ćosić, St, župnik
21.	Sarajevo/Bogoslovija	Marko Zubak, rektor
22.	Posavska Mahala	Ivan Ravlić, župnik
23.	KBF/Bogoslovija	Mons. dr. Niko Ikić, profesor
24.	Vidovice	Josip Senjak, župnik
25.	Sarajevo/Sv. Dom	Mons. dr. Mato Zovkić, umirovljenik
26.	Par Selo	Anto Stijepić, župnik
27.	Gornja Dubica	Fra Velimir Bavrka, župnik
28.	Sarajevo/Sv. Dom	Mijo Nikolić, umirovljenik
29.	Zovik	Fra Marko Stjepanović, župnik
30.	Gornja Tramošnica	Fra Pero Baotić, župnik
31.	KŠC-Zenica	Dr. Ante Ledić, ravnatelj
32.	Čardak	Pavo Kopic, župnik
33.	Sarajevo	Mr. Josip Vajdner, KT
34.	KBF/Bogoslovija	Mons. dr. Pavo Jurišić, dekan i kanonik
35.	Sarajevo/Ordinarijat	Mons. dr. Pero Sudar, pomoćni biskup
36.	Sarajevo/Bogoslovija	Mons. Franjo Topić, profesor

37.	Vijaka	Fra Vjeko Eduard Tomić, župnik
38.	Podmilačje	Fra Jurica Periša, župni vikar
39.	Sarajevo/Ordinarijata	Mons. Bosiljko Rajić, kanonik
40.	Sarajevo/S. Dom	Mato Aračić, umirovljenik
41.	Sarajevo/S. Dom	Mons. Petar Jukić, umirovljenik
42.	Glavice	Josip Lubar, župnik
43.	Koraće	Fra Ivan Marić, župnik
44.	Dubrave	Fra Petar Matanović
45.	KBF/Bogoslovija	Dr. Marinko Perković, profesor
46.	Husino	Marinko Mrkonjić, župnik
47.	Gračac	Fra Mato Topić, župnik i dekan
48.	Turić	Dr. Pero Brkić, župnik
49.	Sarajevo/Grbavica	p. Mato Anić, ravnatelj radio Marije
50.	Sarajevo/S. Dom	Miroslav Agostini, umirovljenik
51.	Bežlja	Željko Vlajić, župnik
52.	Podkraj/Korićani	Viktor Šošić, župnik
53.	Sjemenište RM-Vogošća	Michele Capasso, rektor
54.	Katedrala/Sarajevo	Jošt Mezeg, đakon
55.	Sjemenište RM-Vogošća	Vladimir Brizić, vicerektor
56.	Katedrala Skopje- Mak.	Davor Topić, župnik
57.	Katedrala/Sarajevo	Pavo Šekerija, župnik i dekan
58.	Crkvice-Zenica	Anto Dominković, župnik
59.	Ulice	Fra Anto Tomas, župnik
60.	Guča Gora	Fra Drago Pranješ, župnik
61.	Guča Gora	Fra Josip Filipović
62.	Vitez	Fra Marko Kepić, župnik
63.	Vitez	Fra Ivan Kasalo, župni vikar
64.	Vitez	Fra Bruno Čubela, župni vikar
65.	Zenica-Sv. Ilija	Fra Zdravo Anđić, župnik
66.	Žepče	David L. Trujillo, župni vikar
67.	Zenica-Klopče	Fra Pero Jurić, OP
68.	Bistrica kod Žepča	Dominko Bilić, župnik
69.	Sočanica/Cer	Jozo Batinić, župnik
70.	KBF/Bogoslovija	Dr. Drago Župarić, profesor
71.	Zenica-Čajdarš	Ilija Karlović, župnik
72.	KBF/Bogoslovija	Mr. Juro Babić, profesor
73.	Bosanski Šamac	Josip Janjić, župnik
74.	Bugojno	Fra Zoran Tadić, župnik
75.	Visoko	Fra Josip Ikić, gvardijan
76.	Oštra Luka-Bok	Bartol Lukić, župnik i dekan
77.	Zvornik	Fra Martin Antunović, župnik
78.	Bijeljina	Marijan Brkić, župnik
79.	Plehan	Fra Mirko Filipović, župni vikar
80.	Novo Selo-Balegovac	Matija Šimić, župnik

81.	Novi Travnik-Presv. Trojstvo	Žarko Vujica, župnik
82.	Rumboci	Fra Jure Perić, župnik
83.	Zavidovići	Mirko Bešlić, župnik
84.	Domaljevac	Fra Bono Kovačević, župni vikar
85.	Ovčarevo	Fra Marinko Didak, župnik
86.	Novi Šeher	Fra Josip Tomas, župnik
87.	Sjemenište Travnik	Jakov Kajinić, duhovnik
88.	KŠC-Tuzla	Mr. Vlatko Rosić, ravnatelj
89.	KBF/Bogoslovija	Mr. Božo Odošić, profesor
90.	HKM-Innsbruck	Mario Oršolić, župnik
91.	Skopaljska Gračanica	Tadija Ivoš, župnik
92.	Rostovo	Ilija Ivoš, župnik
93.	Breza/KBF/Bogoslovija	Mons. dr. Anto Ćosić, profesor i župnik
94.	Gromiljak	Jakov Pavlović, vojni kapelan
95.	Srednja Slatina	Marko Stipić, župnik
96.	N. Sarajevo	Josip Tadić, pastoralni suradnik
97.	Odžak	Jakov Filipović, župnik i dekan
98.	Sarajevo-Marijin Dvor	Mr. Luka Brković, župnik
99.	Travnik	Mons. Mato Janjić, župnik i dekan
100.	Ularice	Ilija Miškić, župnik
101.	Dobretići	Fra Krešimir Vukadin, župnik
102.	Visoko	Fra Danijel Rajić, meštar
103.	Kandija	Pavo Nikolić, župnik
104.	Krepšić	Mato Mikčić, župnik
105.	Kolibe	Mirko Ikić, župnik
106.	Vareš	Fra Anto Cvitković, župni vikar
107.	Vareš	Fra Marinko Štrbac, župni vikar
108.	Boće	Ivo Paradžik, župnik
109.	Gornji Vakuf-Uskoplje	Fra Branko Malekinušić, župni vikar
110.	Gornji Vakuf-Uskoplje	Fra Vinko Martinović, župnik
111.	Bogoslovija-Sarajevo	Marko Mikić, vicerektor
112.	Brčko	Veselko Župarić, župnik i dekan
113.	Travnik Sjemenište	Boris Salapić, prefekt
114.	Donja Tramošnica	Fra Jozo Puškarić, župnik
115.	Tolisa	Fra Marko Oršolić, vojni kapelan
116.	Tolisa	Fra Marijan Živković, župnik i gvardijan
117.	Teslić	Ivo Tomić, župnik
118.	Borovica	Milan Blaha, župnik
119.	Brestovsko	Fra Gabrijel Tomić, župni vikar
120.	Sarajevo/Ordinarijat	Ilija Orkić, kancelar
121.	Kraljeva Sutjeska	Fra Zoran Jaković, župnik
122.	Haljnići	Josip Šimunić, župnik
123.	Osova	Fra Antun Perković, župnik

124.	Dobrinja-Sarajevo	Fra Pero Karajica
125.	Fojnica	Fra Domagoj Šimić, župni vikar
126.	Lovnica	Marko Lacić, župnik
127.	Doljani	Fra Andrija Jozić, župnik
128.	Uzdol	Miljenko Džalto, župnik
129.	Prozor	Ivan Butum, župni vikar
130.	KUVN Sarajevo	Mr. Tomo Mlakić, pročelnik
131.	Rama-Šćit	Fra Tomislav Brković, župnik i gvardijan
132.	Sivša	Fra željko Nikolić, župni vikar
133.	Sivša	Fra Niko Petonjić, župnik
134.	Tuzla	Fra Ivica Tomas, župni vikar
135.	Busovača	Fra Jozo Šarčević, župni vikar
136.	Kiseljak	Fra Zoran Vuković, župni vikar
137.	Brestovsko	Fra Damir Pavić, župnik
138.	N. Grad-Sarajevo	Ante Jelić, župnik
139.	KCUS Sarajevo	Mr. Pero Brajko, bolnički dušobrižnik
140.	Rama-Šćit	Fra Miljenko Petričević, župni vikar
141.	Žeravac	Fra Ivan Čurić, župnik
142.	Bugojno	Fra Nikica Tomas, župni vikar
143.	Uzašaće Gospodinovo - Novi Travnik	Ivan Mandić, pastoralni suradnik
144.	Sarajevo/S. Dom	Fabijan Stanušić, ravnatelj i župnik
145.	Šikara	Fra Zvonko Zečević, župni vikar
146.	Ilijaš	Pero Tunjić, župnik i vojni kapelan
147.	Kiseljak	Fra Vinko Ćuro, župnik
148.	Goražde	Željko Čuturić, župnik i vojni kapelan
149.	Žabljak	Bono Tomić, župnik i dekan
150.	Živinice	Damjan Soldo, župni vikar
151.	Stup - Sarajevo	Marko Jukić, župni vikar
152.	Bogoslovija-Sarajevo	Damir Ivanović, ekonom i prefekt
153.	Sjemenište Travnik	Marko Majstorović, ekonom
154.	Čemerno	Ivo Jezidžić, župnik
155.	Kupres	Miodrag Brkan, župni vikar
156.	Tolisa	Marinko Živković, župni vikar
157.	Sarajevo/Ordinarijat	Slaviša Stavnjak, tajnik
158.	Dragunja	Perica Majić, župnik
159.	Oštra Luka-Bok	Branko Jurić, župni vikar
160.	KBF/Bogoslovija	Mons. mr. Tomo Knežević, profesor
161.	Busovača	Fra Vinko Tomas, župni vikar
162.	Franjevačka teologija-Sa	Fra Danimir Pezer, meštar
163.	Dubrave	Fra Ivo Bošnjak, župni vikar
164.	Podhum-Žitače	Fra Darko Drljo, župnik
165.	Tolisa	Fra Mato Vincetić, župni vikar
166.	Kreševo	Fra Emanuel Jurić, župni vikar

167.	Bučići	Fra Ilija Jurić, župnik
168.	Nova Bila	Fra Slavko Petrušić, župnik
169.	Ban Brdo	Fra Stipan Radić, župnik
170.	Kreševo	Fra Mijo Rajić, župnik
171.	Gornji Vakuf-Uskoplje	Fra Josip Mihael Matijanić, župni vikar
172.	Suho Polje	Fra Marko Jukić, župnik
173.	Katedrala-Sarajevo	Ivan Karača, župni vikar
174.	Kiseljak	Fra Drago Perković, župni vikar
175.	Bijelo Brdo-Kulina	Goran Kosić, župnik
176.	Drijenča	Fra Juro Aščić, župnik
177.	Radunice	Andrija Janjić, župnik
178.	Kaknj	Marijan Marijanović, župnik i dekan
179.	Plehan	Fra Ilija Kovačević, župnik
180.	Domaljevac	Fra Blaž Marković, župnik
181.	Tišina	Fra Stjepan Živković, župnik
182.	Foča kod Dervente	Fra Jozo Gogić, župnik
183.	Orašje	Fra Anto Pušeljić, župnik
184.	Derventa/Bukovica	Filip Maršić, župnik
185.	Žepče	Zlatko Ivkić, župnik i dekan
186.	Poljaci	Mato Majić, župnik
187.	Prozor	Stipo Knežević, župnik
188.	KBF/KŠC-Sarajevo	Mr. Ivica Mršo, ravnatelj i profesor

(evidentirano 188 sudionika – koji su se ubilježili)

Popis svećenika koji su se ispričali za nesudjelovanje na XX. Saboru svećenika Vrhbosanske nadbiskupije (36)

Fra Anto Popović	Fra Ivan Nuić
Fra Leon Pendić	Fra Ivica Studenović
Vlč. Vladimir Pranjić	Fra Stipo Alandžak
Vlč. Nikola Lovrić	Fra Josip Mrnjavac
Vlč. Ilija Marinović	Fra Zvonko Benković
Vlč. Marinko Grubišić	Fra Miroslav Jonjić
Vlč. Filip Brajinović	Fra Franjo Martinović
Vlč. Pavo Brajinović	Fra Marko Lovrić
Fra Frano Oršolić	Vlč. Đuro Živković
Fra Nikica Vujica i fratri koji su bolesni, a smješteni su u samostanu Fojnica	Preč. Marko Hrskanović
Vlč. dr. Mirko Šimić	Vlč. Donald Marković
Fra Marko Ćorić	Fra Mijo Šuman
Fra Pavo Vujica	Fra Marko Antić
Fra Franjo Radman	Fra Mario Jurković
Fra Zvonko Miličević	Fra Mario Udovičić
	Fra Nikola Matanović

Fra Mirko Majdandžić
 Fra Ivan Opačak
 Mons. Marko Tomić
 Fra Mario Divković
 Fra Mario Jurić

Sarajevo, 30. travnja 2014.
 Popis transkribirao vlč. Marin Marić,
 bilježnik u Ordinarijatu

Seminar za ovlast ispovijedanja 2014.

Datum: 08. 05. 2014.
 Broj: 815/2014

Seminar za ovlast ispovijedanja 2014. održat će se 01. i 02. rujna u Vrhbosanskom bogoslovnom sjemeništu u Sarajevu. Predavači i ispitivači su: dr. vlč. Mirko Šimić za moralnu teologiju, mr. mons. Marko Tomić za kanonsko pravo i dr. fra Danimir Pezer za pastoralnu teologiju (liturgijski pastoral).

Građa i literatura:

iz moralne teologije: *Katekizam Katoličke crkve*, br. 1699-2051.; *Papinsko vijeće „Iustitia et pax“*, Kompendij socijalnog nauka Crkve, Zagreb 2005., br. 105 – 208); *Papinska biblijska komisija*, Biblija i moral: Biblijski korijeni kršćanskog djelovanja, Zagreb, 2010.; B. Häring: *Kristov zakon I*, Zagreb, 1973.; V. Valjan: *Moral spolnosti, braka i obitelji*, Sarajevo, 2002.

iz kanonskog prava: Kanoni o posvetiteljskoj službi Crkve 834-1253 i crkvena administracija; Velimir Blažević: *Ženidbeno pravo Katoličke crkve. Pravno-pastoralni priručnik*, Zagreb 2004.; Viktor Nuić: *Opće pravo Katoličke crkve. Priručnik uz Novi Zakonik crkvenog prava*, Zagreb 1985., str. 281-404.; BK BiH: "Pravilnik o crkvenim maticama i drugim uredskim knjigama", *Vrhbosna* 3/1999, str. 322-327. Stat ŽEV-a, *Vrhbosna* 2000, br. 3. Primopredaja župe, *Vrhbosna* 1990, br. 2; Odredbe o zbirnim misama „Mox jugiter“, *Vrhbosna* 1991, br. 3. Statut SVVN, *Vrhbosna* 1992, br. 2; Pravilnik dekanske službe, *Vrhbosna* 1997, br. 4. Pavilnik Međupomoći, *Vrhbosna* 2005, br. 3.

iz pastoralne teologije (liturgijski pastoral): sve važeće liturgijske knjige o sakramentima i sakramentalima.

Seminaru nazoče svećenici koji još nemaju trajnu ovlast ispovijedanja, osim ovogodišnjih mladomisnika koji prvu godinu ovlasti dobivaju na temelju svježe završenog studija teologije. Kandidati kojima je ovo treći seminar na kraju polažu usmeni ispit i bivaju predloženi za trajnu ovlast. Kandidati kojima je ovo prvi i drugi seminar polažu pismeni test. Svećenici koji trebaju prenoćište i smještaj neka se unaprijed najave ravnateljstvu Vrhbosanskog bogoslovnog sjemeništa (tel. 033/236 764, fax. 033/441 303, mail: ekonom@vbs.ba).

Dnevni red 01. rujna:

10-11.45h Predavanje i rasprava iz kanonskog prava
 12 h Koncelebrirana Euharistija s Nadbiskupom; objed
 15-16.45h Predavanje i rasprava iz liturgijskog pastoralala
 17-18.45h Predavanje i rasprava iz moralne teologije
 19h Večera

Dnevni red 2. rujna:

8.30-11.15h Usmeni ispit za kandidate koji nazoče trećem seminaru

9-11h Pismeni test iz sva tri predmeta za kandidate koji nazoče prvom i drugom seminaru

11.30h Koncelebrirana Euharistija s Nadbiskupom. Nakon objeda nastavak usmenog ispitivanja ako bude potrebno.

Podsjećam da je sudjelovanje na svim predavanjima obvezno. Tko bez dopuštenja profesora ne bude na predavanju ne može pristupiti pismenom testu odnosno usmenom ispitu.

Koncelebracija je sastavni dio programa seminara i zato je poželjno da koncelebriraju i oni svećenici koji dotičnog dana slave Euharistiju u svojoj župi. Nadbiskup u homiliji obrađuje teme koje želi staviti na srce mladim ispovjednicima.

Ponijeti albu i štolu.

Svećenici koji eventualno neće moći sudjelovati na seminaru trebaju to javiti u pisanom obliku navodeći razlog izostanka.

Radujući se susretu iskreno pozdravljam u Gospodinu!

*Predsjednik komisije:
mr. Luka Tunjić
generalni vikar*

Poruka kardinala Puljića u povodu aktualnih poplava i klizišta

U ovom mjesecu doživjeli smo iskušenje s poplavama i klizištima. To me posebno ponukalo da izrazim svoju blizinu s ljudima koji proživljavaju posljedice ovih poplava i klizišta.

Morali smo u nekoliko župa odgoditi krizme, jer je važnije sada boriti se za preživljavanje i spašavanje života. Ovom porukom pozivam sve vjernike u Vrhbosanskoj nadbiskupiji da se istinski pomolimo za hrabru vjeru i pouzdanje u Boga dok prolazimo kroz ovo iskušenje. Također pozivam sve ljude dobre volje na solidarnost da ublažimo patnje ljudi koji su ostali bez osnovnih životnih potreba za život.

Posebno potičem da susjedne župe iskažu solidarnost u materijalnoj, moralnoj kao i bratskoj pomoći sa župama pogođenim poplavama i klizištima. Neka se i dobrovoljno angažiraju u raščišćavanju posljedica poplava i klizišta, kako bi se što prije povratio normalan život.

Osobno sam bio na terenu te se uvjerio u teško stanje, ali osjetio sam i svoju nemoć da ljudima pomognem. Zato ću pokrenuti dobrotvornu akciju prikupljanja pomoći, kako bi se život u župama čim prije normalizirao.

Posebno hrabrim svećenike i sve pastoralne djelatnike da hrabre narod i organiziraju pomoć raščišćavanja i onda kada se voda povuče i kada se život počne vraćati u normalu.

Za sve molim i zazivam Božji blagoslov!

Sarajevo, svibanj 2014. godine

*Vinko kard. Puljić
nadbiskup vrhbosanski*

Župama Vrhbosanske nadbiskupije

Predmet: Duhovna obnova završnih razreda Osnovne škole: 19. - 21. 6. 2014.

Datum: 26. svibnja 2014.

Broj: 940/2014

U drugoj polovici lipnja, uz blagdan sv. Alojzija Gonzage zaštitnika sjemenišne crkve, već uobičajeno organiziramo u Sjemeništu „Petar Barbarić“ u Travniku susret - duhovnu obnovu učenika završnih razreda Osnovne škole. Duhovno-kulturno-sportski sadržaji koji se nude višestruko su korisni za izgradnju i rast u vjeri naših mladih vjernika.

Moto ovogodišnjeg susreta je „...i bit ćete mi svjedoci...“ Dj 1,8. Mladim ljudima koji su jednostavno bombardirani različitim ponudama i protu kršćanskim vrijednostima moramo dati šansu da se razvijaju u duhu Evanđelja i da već sad budu hrabri svjedoci. A kad i kako će to postati ako ih ne animiramo na vrijeme i ako im ne ponudimo vrijednosti u kojima želimo da rastu?!

Vremenske nepogode koje smo proživjeli zadnjih dana, koje su prouzročile poplave i klizišta sa nesagledivim posljedicama, nas još više obvezuju na kontinuirani rad s djecom i mladima. Samo duboka vjera može dati prave odgovore na životne nedaće i ova stradanja. Kušnja koju proživljavamo je svima nama poziv i izazov da ojačamo našu vjeru i učvrstimo crkveno i narodno zajedništvo. Briga za mlade i budućnost naše Crkve su dovoljni razlozi da, ove godine u još većem broju, prijavite svoje ministrante i sve učenike koji žele na svoj način, već sad, svjedočiti svoju vjeru u mjestima i župama gdje žive. Čvrsto se nadamo da će Bog, po zagovoru Sluge Božjega Petra Barbarića, posijati po koju klicu duhovnog zvanja u ta mlada srca.

U toj nadi, radujući se ovom susretu, iskreno Vas pozdravljam i zazivam na Vas i na sve sudionike obilje Božjeg blagoslova.

*Vinko kardinal Puljić
nadbiskup vrhbosanski*

Vlč. Marin Marić, bilježnik

P. S.

U prilogu su okvirni dnevni red, obrazac za prijave, upute i pitanja za kviz. Za sve eventualne informacije obratite se ravnateljstvu Sjemeništa.

Župama i drugim institucijama Vrhbosanske nadbiskupije

Predmet: Obavijest o Međunarodnom susretu „Pastoralni projekt Evangelii gaudium“

Rim, 18. – 20. rujna 2014.

Datum: 10. lipnja 2014.

Broj: 1022-1/2014

Iz Ureda Papinskog vijeća za promicanje nove evangelizacije je stigla obavijest, koja je ujedno i poziv, za sudjelovanje na Međunarodnom susretu pod nazivom „Pastoralni projekt Evangelii gaudium“. Susret će se održati u Rimu (Vatikanu u dvorani Pavla VI) od 18. – 20. rujna 2014. godine. U prilogu su dopis i dnevni red tog Susreta, iz kojeg će vam biti jasnije o čemu se, zapravo, radi.

Kao što možete vidjeti upućen je svim pastoralnim djelatnicima u župama, uredima i ustanovama koje su na bilo koji način povezane s pastoralnim aktivnostima svoje župe, zajednice, (nad)biskupije...

Preporučam sudjelovanje na ovom Susretu svima koji su uključeni u pastoral naše Nadbiskupije, a koji za to mogu izdvojiti vrijeme i potrebna sredstva. Više tehničkih informacija (cijena, prijava, smještaj...) o samom Susretu možete pronaći na web stranici Papinskog vijeća. (www.pcpne.va)

Ovo je prigoda još dublje upoznati pobudnicu pape Franje Evangelii gaudium te, razmjenom međunarodnih iskustava o pastoralu, obogatiti svoj pastoralni angažman.

Potičući vas na proučavanje ove Papine pobudnice i na spomenuti Susret iskreno Vas pozdravljam u Gospodinu.

*Vinko kardinal Puljić
nadbiskup vrhbosanski*

Preč. Ilija Orkić, kancelar

P.S.

Molili bismo da o Vašoj prijavi na ovaj višestruko korisni Susret obavijestite i kancelariju Ordinarijata.

Statut Nadbiskupijskog centra za pastoral mladih “Ivan Pavao II.”

Datum: 13. lipnja 2014.

Broj: 1052/2014

TEMELJNE ODREDBE

Članak 1.

Nadbiskupijski centar za pastoral mladih «Ivan Pavao II.» (u daljnjem tekstu NCM «Ivan Pavao II.») osnovala je Vrhbosanska nadbiskupija, radi obavljanja pastoralne djelatnosti usmjerene prema mladima.

Članak 2.

Ovim Statutom kao temeljnim općim aktom NCM «Ivan Pavao II.» utvrđuje se i uređuje status NCM «Ivan Pavao II.», njegov naziv, sjedište i pečat, djelatnost, upravljanje, rukovođenje i kontrola djelovanja, te druga pitanja od značaja za rad i djelovanje NCM «Ivan Pavao II.»

Članak 3.

NCM «Ivan Pavao II.» ima status pravne ustanove sa svojstvom pravnog lica.

NAZIV, SJEDIŠTE I PEČAT

Članak 4.

Ustanova djeluje pod nazivom: Nadbiskupijski Centar za pastoral mladih «Ivan Pavao II.»
Skraćeni naziv ustanove jest: NCM «Ivan Pavao II.»

Članak 5.

Sjedište NCM «Ivan Pavao II.» je u Sarajevu, ul. Gatačka br. 18.

Članak 6.

NCM «Ivan Pavao II.» posjeduje i u svom radu rabi pečat okruglog oblika promjera 35 mm, u kojem u gornjem polukrugu uz rub piše: VRHBOSANSKA NADBISKUPIJA, a u donjem: SARAJEVO, unutar toga piše: NADBISKUPIJSKI CENTAR ZA PASTORAL MLADIH IVAN PAVAO II, a u sredini se nalazi slika KATEDRALE.

Članak 7.

NCM «Ivan Pavao II.» ima logo u obliku kuće, čiji krov čini trokut plave boje, a donji dio je pravokutnik podijeljen znakom križa na četiri prozora, od kojih su gornji lijevi i donji desni crvene boje, gornji lijevi žute boje, a donji lijevi zelene boje. Ispod kuće je produžena linija na kojoj piše: Nadbiskupijski centar za pastoral mladih Ivan Pavao II.

CILJEVI I DJELATNOST USTANOVE

Članak 8.

NCM «Ivan Pavao II.» osnovan je u cilju odgoja, rasta u vjeri, susreta s drugim i drugačijim i mogućnošću dodatnog obrazovanja mladih.

Članak 9.

Zadaće ustanove su:

- promovirati i kordinirati pastoral mladih i sveučilištaraca na nadbiskupijskoj razini
- promovirati i organizirati socijalnu angažiranost putem socijalnih projekata
- organizirati formativne i edukacijske projekte
- organizirati duhovne susrete i susrete mladih
- nuditi suradnju župama u traženju novih odgojnih projekata kršćanske formacije mladih
- promovirati međusobno poznavanje i suradnju različitih udruga, pokreta i grupa mladih aktivnih na području Nadbiskupije
- surađivati s drugim organizacijama slične djelatnosti, društvima i udrugama u zemlji i inozemstvu u ostvarenju svojih ciljeva.

Članak 10.

NCM «Ivan Pavao II.» na nivou Vrhbosanske nadbiskupije može osnivati podružnice radi ostvarivanja svojih ciljeva.

Podružnice/udruge mogu imati svojstvo pravnoga lica.

U slučaju da žele imati status pravnoga lica, moraju za svoju registraciju u nadležnom tijelu uprave dobiti suglasnost NCM «Ivan Pavao II.» Sarajevo.

USTROJSTVO USTANOVE

Članak 11.

Tijela ustanove:

- Upravni odbor
- Ravnatelj
- Nadzorni odbor

Članak 12.

Upravni odbor

Upravni odbor je upravno tijelo koje upravlja djelovanjem i imovinom NCM «Ivan Pavao II.».

Upravni odbor se sastoji od 5 članova koje imenuje vrhbosanski nadbiskup, na razdoblje od 4 godine s mogućnošću ponavljanja mandata.

Član i predsjednik Upravnog odbora uvijek je vrhbosanski nadbiskup.

Ista osoba može biti imenovana najviše dva puta uzastopno u Upravni odbor.

Članstvo u Upravnom odboru prestaje istekom mandata, zakonitim razrješenjem ili ostavkom.

Članak 13.

Upravni odbor obavlja sljedeće poslove:

1. daje odobrenje ravnatelju za poslovanje u pravnom prometu za iznose iznad 10.000 KM;
2. donosi promjenu Statuta, Pravilnik o radu i druga opća akta potrebna za obavljanje djelatnosti NCM «Ivan Pavao II.»;
3. daje generalne smjernice ravnatelju NCM «Ivan Pavao II.», usmjerava, nadzire i ocjenjuje njegov rad;
4. odlučuje o žalbama i prigovorima djelatnika o njihovim pravima, obavezama i odgovornostima iz radnog odnosa;
5. usvaja godišnji financijski plan i proračun;
6. osnivaču podnosi godišnje izvješće o svom radu;
7. obavlja i ostale poslove koje mu povjeri Osnivač.

Članak 14.

Sjednicama Upravnog odbora uvijek predsjedava Predsjednik.

Upravni odbor se redovito sastaje kvartalno, a na zamolbu ravnatelja kada se za to ukaže potreba.

Da bi upravni odbor mogao donositi važeće odluke, sjednicama moraju biti nazočna najmanje 3 člana Upravnog odbora.

Upravni odbor donosi odluke većinom glasova nazočnih članova.

Članak 15.

Ravnatelj ne može biti član Upravnog odbora i nema pravo glasovanja na sjednicama.

Dužan je prisustvovati sjednicama kada je na njih pozvan.

Članak 16.

Rad Upravnog odbora detaljnije se uređuje posebnim Pravilnikom o radu, kojeg donosi Upravni odbor.

Članak 17.

Ravnatelj NCM «Ivan Pavao II.»

Ravnatelja NCM „Ivan Pavao II.“ imenuje i razrješava vrhbosanski nadbiskup.

Ravnatelj se imenuje na vrijeme od četiri godine s mogućnošću ponavljanja mandata.

Članak 18.

Ravnatelj u sklopu svojih prava i dužnosti obavlja sljedeće poslove:

1. organizira, rukovodi i upravlja procesom rada i djelovanja NCM «Ivan Pavao II.»;
2. predstavlja i zastupa NCM «Ivan Pavao II.» na crkvenom i građanskom pravnom području;
3. u okviru djelatnosti NCM «Ivan Pavao II.», zaključuje ugovore, donosi poslovne odluke, obavlja druge pravne poslove i radnje;
4. odgovoran je za zakonito djelovanje i provođenje odluka osnivača;
5. raspoređuje djelatnike na radna mjesta unutar NCM «Ivan Pavao II.», sklapa i raskida ugovore o radu, sukladno Zakonu o radu i Pravilniku o radu;
6. podnosi izvješće o radu Upravnom odboru svakih 6 mjeseci, a Osnivaču jednom godišnje;
7. u svojstvu poslodavca, odlučuje o plaćama uposlenika i njihovim godišnjim odmorima;
8. obavlja i druge poslove koje mu povjeri Osnivač.

Članak 19.

Djelatnici NCM „Ivan Pavao II.“ zaposleni su sukladno projektnim potrebama i aktivnostima. Odnos između NCM „Ivan Pavao II.“ i djelatnika NCM „Ivan Pavao II.“ reguliran je Pravilnikom o radu koji odobrava Upravni odbor.

Članak 20.

U slučaju odsutnosti ravnatelja, NCM «Ivan Pavao II.» zastupa i predstavlja osoba koju ovlašti Upravni odbor.

Članak 21.

Nadzorni odbor

Nadzorni odbor nadgleda poslovanje i obavlja sljedeće poslove:

1. nadzire uporabu sredstava za rad, stručno pregledava godišnje izvješće o poslovanju i godišnji obračun;
2. provjerava urednost i zakonitost vođenja poslova i knjiga;
3. predlaže provođenje određenih mjera za poboljšanje poslovanja NCM „Ivan Pavao II.“;
4. donosi Pravilnik o svom radu;
5. obavlja druge poslove koje mu povjeri Osnivač.

Članak 22.

Nadzorni odbor ima 3 člana.

Predsjednika i članove Nadzornog odbora imenuje Vrhbosanski nadbiskup na vrijeme od 4 godine s mogućnošću jednog uzastopnog reizbora.

Članstvo u Nadzornom odboru prestaje istekom mandata, zakonitim razrješenjem, ili ostavkom. Nadzorni odbor donosi Pravilnik o radu kojim se detaljnije regulira njegov rad.

Članak 23.

Iste osobe ne mogu biti članovi Upravnog i Nadzornog odbora. Ravnatelj ne može biti član ni jednog od odbora.

FINANCIJE I FINANCIJSKO POSLOVANJE

Članak 24.

Djelatnosti ustanove financiraju se iz:

- Sredstava koje joj godišnje odredi kao donaciju osnivač iz svojeg proračuna
- Prihoda ostvarenih vršenjem promidžbenih i drugih usluga

- Donacija
- Namjenskim sredstvima dobivenim od državnih tijela, te jedinica lokalne uprave i samouprave i drugih organizacija u svrhu ostvarivanja postavljenih ciljeva.

PRIJELAZNE I ZAVRŠNE ODREDBE

Članak 25.

Upravni odbor donijet će i druga opća akta u roku od godinu dana od dana stupanja na snagu ovog Statuta.

Članak 26.

Ovaj Statut stupa na snagu odobrenjem Vrhbosanskog nadbiskupa.

U Sarajevu, 13. lipnja 2014. godine

*Vinko kardinal Puljić
nadbiskup vrhbosanski*

Imenovanja i premještaji u vrhbosanskoj nadbiskupiji

Vlč. gosp. Jošt Mezeg, upućen na đakonski praktikum u župu Srca Isusova – Sarajevo katedrala, uz dovršetak studija i rad na diplomskom ispitu (Dekret br.: 480/2014 od 12. ožujka 2014.).

Vlč. gosp. Marko Škraba, upućen na đakonski praktikum u župu Uznesenja BDM na Stupu - Sarajevo od 20. 3. 2014. do poziva na duhovne vježbe pred ređenje za prezbiterat (Dekret br.: 481/2014 od 12. ožujka 2014.).

Vlč. gosp. Oliver Jerković, upućen na đakonski praktikum u župu Sv. Ivana Krstitelja – Lug-Branković od 20. 3. 2014. do poziva na duhovne vježbe pred ređenje za prezbiterat (Dekret br.: 482/2014 od 12. ožujka 2014.).

Vlč. gosp. Vlado Vrebac, upućen na đakonski praktikum u župu Sv. Ante Padovanskoga u Žepču od 20. 3. 2014. do poziva na duhovne vježbe pred ređenje za prezbiterat (Dekret br.: 483/2014 od 12. ožujka 2014.).

Vlč. gosp. Gabrijel Jukić, upućen na đakonski praktikum u župu Glavosijek Svetog Ivana Krstitelja – Odžak od 20. 3. 2014. do poziva na duhovne vježbe pred ređenje za prezbiterat (Dekret br.: 484/2014 od 12. ožujka 2014.).

Vlč. gosp. Bojanu Ivešiću, produžen đakonski praktikum u Sjemeništu „Petar Barbarić“ u Travniku, kao i pomoć župniku u župi Sv. Ivana Krstitelja Travnik do poziva na duhovne vježbe pred ređenje za prezbiterat (Dekret br.: 485/2014 od 12. ožujka 2014.).

Vlč. gosp. Ivan Pilić, OFM, upućen na đakonski praktikum u župu Sv. Ilije proroka u Novom Šeheru (Dekret br.: 602/2014 od 28. ožujka 2014.).

Vlč. gosp. Ivan Mandić razriješen službe pastoralnog suradnika u župi Uzašašća Gospodinova – Novi Travnik i stavljanje na raspolaganje sisačkoj biskupiji (Dekret br. 828/2014 od 10. svibnja 2014.).

Mons. Marku Cvitkušiću, na vlastito traženje, dozvoljena ekskardinacija iz Vrhbosanske nadbiskupije kako bi se inkardinirao u sisačku biskupiju (Dekret br. 842/2014 od 12. svibnja 2014.).

Vlč. gosp. Martin Antunović, OFM, razriješen službe župnika u župi Srca Isusova – Zvornik i imenovanje župnim vikarom u župi Sv. Franje Asiškoga u Zoviku (Dekret br. 961/2014 od 30. svibnja 2014.).

Vlč. gosp. Niko Josić, OFM, imenovan župnikom župe Srca Isusova – Zvornik (Dekret broj 962/2014 od 6. lipnja 2014.).

Vlč. gosp. Ivo Jurišić, OFM, razriješen službe župnog vikara u župi Sv. Franje Asiškoga u Zoviku i imenovan župnim vikarom u župi Uznesenja BDM – Kreševo (Dekret broj 963/2014 od 6. lipnja 2014.).

Vlč. gosp. Vinko Trogrlić razriješen službe župnika u župi Sv. Male Terezije u Bistrici i stavljanje u svećeničku mirovinu zbog zdravstvenih razloga (Dekret broj 1024/2014 od 10. lipnja 2014.).

Vlč. gosp. Mato Križanac imenovan župnikom u župi Sv. Male Terezije u Bistrici kod Uskoplja/Gornjeg Vakufa (Dekret br. 1025/2014 od 10. lipnja 2014.).

Vlč. gosp. Petar Matanović, OFM, imenovan pomoćnim župnim vikarom u župi Rođenja BDM – Ulice, uz obdržavanje dosadašnjeg dekreta radnim danima u župi Dubrave (Dekret broj 1035/2014 od 11. lipnja 2014.).

Dozvole

Dekret broj 516/2014 od 17. ožujka 2014.: Dozvola uspostave kapelice u Središnjici Caritasa VN.

Dekret broj 612/2014 od 29. ožujka 2014.: Dozvola nastavka radova na uređenju župne crkve Uznesenja BDM u Suhom Polju (fasada, interijer, krov).

Dekret broj 637/2014 od 7. travnja 2014.: Dozvola – dodjela patrona crkve u Šibenci – župa Sv. Ivana Krstitelja – Podmilačje – titular Sv. Ivan Pavao II..

Dekret broj 662/2014 od 10. travnja 2014.: Dozvola blagoslova kapele ispraćaja i nove grobljanske parcele u Ljepunicama, župa Sv. Franje Asiškoga - Šikara.

Dekret broj 663/2014 od 10. travnja 2014.: Dozvola blagoslova kapele ispraćaja u Maticima - Lipnica, župa Sv. Franje Asiškoga - Šikara.

Dekret broj 704/2014 od 15. travnja 2014.: Dozvola gradnje multimedijalne dvorane i pastoralnog centra u župi Sv. Franje Asiškoga - Rumboci.

Dekret broj 750/2014 od 26. travnja 2014.: Dozvola blagoslova kipa Sv. Ivana Pavla II. u župi Presveto Trojstvo – Novi Travnik.

Dekret broj 793/2014 od 5. svibnja 2014.: Dozvola nadogradnje objekta pastoralnog centra u župi Glavosjek Sv. Ivana Krstitelja – Odžak.

Dekret broj 814-1/2014 od 8. svibnja 2014.: Dozvola za rekonstrukciju prostorija KUVN-a – u dogovoru s upravom VBS-a.

Dekret broj 831-1/2014 od 13. svibnja 2014.: Dozvola – posveta župne crkve u Zavidovićima – predviđena za 17. kolovoza 2014. godine.

Dekret broj 861-1/2014 od 15. svibnja 2014.: Suglasnost prestanka cjelodnevnog euharistijskog klanjanja u kapelici Gospe od anđela u Kiseljaku – Školskim sestrama franjevkama Krista Kralja – Provincija Svete obitelji u Hercegovini.

Dekret broj 919-1/2014 od 27. svibnja 2014.: Dozvola ograđivanja groblja i izgradnje kapelice na Lužanima u župi Srca Marijina – Skopaljska Gračanica.

Dekret broj 921-1/2014 od 27. svibnja 2014.: Dozvola izgradnje kapelice na groblju Šubić – župa Srca Marijina – Skopaljska Gračanica.

Dekret broj 951/2014 od 29. svibnja 2014.: Dozvola sanacije župne crkve u Sivši i nadogradnja još jedne sakristije – Župa Sv. Ante Padovanskoga – Sivša.

Dekret broj 952/2014 od 29. svibnja 2014.: Dozvola unutarnjeg uređenja filijalne crkve Sv. Nikole Tavelića u Omanjskog - župa Sv. Ante Padovanskoga – Sivša.

Dekret broj 1034/2014 od 11. lipnja 2014.: Dozvola Zbirnih misa u župi Sv. Ante Padovanskoga – Bugojno u vremenu od 15. srpnja do 15. rujna 2014. godine.

Novi pečati

IZ VRHBOSANSKE NADBISKUPIJE

Vrhbosansko bogoslovno sjemenište

BiH-71000 Sarajevo, Josipa Stadlera 5
tel./fax: +387 33 53 45 94
e-mail: rektor@vbs.ba

25. ožujka 2014.

PODJELA SLUŽBI, Blagovijest, 25. ožujka 2014.

Na Svetkovinu Navještenja Gospodnjeg – Blagovijest, 25. ožujka 2014. god. u sjemenišnoj crkvi sv. Ćirila i Metoda mons. dr. Pero Sudar, pom. biskup vrhbosanski, podijelio je službe lektorata i akolitata, te primio među kandidate za đakonat i prezbiterat ove bogoslove:

SLUŽBU LEKTORATA SU PRIMILI: Ivan Ivančević, Dražen Kustura, Vedran Lešić, Marko Slišković i Anto Zubak;

SLUŽBU AKOLITATA SU PRIMILI: Stjepan Didak i Ljubo Zelenika;

MEĐU KANDIDATE ZA ĐAKONAT I PREZBITERAT SU PRIMLJENI:

Za đakovačko-osječku nadbiskupiju: Josip Erjavac

Za Vrhbosansku nadbiskupiju: Davor Madžarević, Josip Šimić, Ante Vrhovac i Marko Župarić.

M. Zubak
Marko Zubak, rektor

Kronika nadbiskupa Vinka kard. Puljića

od 1. ožujka do 31. svibnja 2014. godine

1. ožujka 2014.

U 9:30 sati Nadbiskup je nazočio dekana-tskoj pripravi za Sinodu u Žepču, a u 12:00 sati predslavio je sv. misu u župnoj crkvi sa sudionicima susreta.

2. ožujka

U 11:00 Nadbiskup je imao sv. misu u župi Dobretići, u 15:00 sati sv. misu u filijali Milaš-evci, a nakon toga kanonsku vizitaciju župe. Tom prigodom obišao je filijale Bešpelj, Bis-tricu i Šibenicu.

3. ožujka

U 16:00 sati Nadbiskup je imao sv. misu u župi Podmilačje, a nakon toga kanonsku vizi-taciju župe.

4. ožujka

U 8:30 sati Nadbiskup je primio vlč. dr. Zdenka Spajića, župnika župe Prud i profeso-ra na KBF-u Sarajevu.

U 9:00 sati Nadbiskup je primio g-đu. Ljiljanu Striček.

U 10:00 sati Nadbiskup je primio vlč. Želj-ka Marića, rektora travničkog sjemeništa.

U 11:00 sati Nadbiskup je primio "delegaci-ju saveza za Hrvatsku" koju čine; HDSSB, Hr-vatska Zora, HSP, HRAST, ABH, AHSS, Ob-iteljska stranka i Zavjet za Hrvatsku.

U 15:00 sati Nadbiskup je primio vlč. dr. Šimu Maršića, prof. i ravnatelja NCM-a.

U 17:00 sati Nadbiskup je primio don Michaellea Capassu i don Vladimira Brizića na razgovor.

U 18:00 sati Nadbiskup je primio mons. Pe-tra Jukića, umirovljenog svećenika.

5. ožujka

U 10:00 sati Nadbiskup je primio gosp. Zdravka Šurlan iz Lige Humanista.

U 11:00 sati Nadbiskup je primio vlč. Mi-roslava Čavara, župnika na Stupu i direktora MCVN-a.

U 17:00 sati Nadbiskup je slavio sv. misu pepelnicu u župnoj crkvi na Kupresu prigo-dom kanonske vizitacije.

6. ožujka

U 11:00 sati Nadbiskup je imao sv. misu u župi Suho Polje, a nakon toga kanonsku vizi-taciju župe.

7. ožujka

U 9:00 sati Nadbiskup je primo predsjedni-ka Katoličke akcije iz Italije s obiteji.

U 11:00 sati Nadbiskup je imao sastanak sa članovima predsjedništva gosp. Čovićem, go-sp. Izetbegovićem i reis-ul-ulemom Kavazov-ićem u Predsjedništvu BiH.

U 14:45 sati Nadbiskup je primio vlč. Miro-slava Karatovića, župnika na Briješću.

U 15:15 sati Nadbiskup je primio g-đu. Sa-ndu Smoljo, prof.

U 16:00 sati Nadbiskup je imao sjednicu vi-jeća za mlade VN.

U 18:00 sati Nadbiskup je primio nuncija u BiH mos. Liugia Pezzuta, nadbiskupa.

U 20:00 sati Nadbiskup je primio mons. Fr-anju Topića, predsjednika Napretka i prof.

8. ožujka

U 9:30 sati Nadbiskup je održao dekanatski susret za Sinodu u Derventi, a u 12:00 sati je predvodio sv. misu u župnoj crkvi.

U 18:00 sati Nadbiskup je primio gosp. Igora Rajića, pravnog atešea pri američkom veleposlanstvu u BiH.

9. ožujka

U 10:00 sati Nadbiskup je pohodio Nadbis-kupijski pastoralni centar za mlade „Ivan Pa-vao II.“ u Sarajevu.

U 11:00 sati Nadbiskup je pohodio samo-stan Karmel na Stupu.

U 16:00 sati Nadbiskup je imao susret u bogosloviji sa bogoslovima svih tečaja.

10. ožujka

U 9:30 sati Nadbiskup je u prostorijama Or-dinarijata imao predavanje đakonima u sklo-pu pastoralne godine.

U 13:30 sati Nadbiskup je primio vlč. Antu Čosića, župnika u Komušini.

U 14:30 sati Nadbiskup je primio fra Josipa Tomasa, župnika u Novom Šeheru.

U 14:45 sati Nadbiskup je primio vlč. Fab-ijana Stanušića, ravnatelja Svećeničkog doma.

11. ožujka

U jutarnjim satima nadbiskup je stigao u župu Vareš i obavio kanonsku vizitaciju žu-pe, a u 17:00 sati predvodio je sv. misu u žup-noj crkvi.

12. ožujka

U 11:00 sati Nadbiskup je slavio sv. misu u župi Borovica, a nakon toga je obavio kanonsku vizitaciju župe.

13. ožujka

U 11:00 sati Nadbiskup je slavio sv. misu u župi Jelaške, a nakon toga je obavio kanonsku vizitaciju župe.

14. ožujka

U jutarnjim satima nadbiskup je stigao u župu Vijaka i obavio kanonsku vizitaciju župe, a u 16:00 sati predvodio je pobožnost križnog puta i slavio sv. misu u župnoj crkvi u 16:30 sati.

15. ožujka

U 9:30 sati Nadbiskup je počeo pripremu za Sinodu VN u KŠC-u sv. Franjo u Tuzli, a u 12:00 sati slavio je sv. misu u amfiteatru škole.

U 15:30 sati Nadbiskup je nazočio seminaru u organizaciji Caritasa VN sa sjedištem na Stupu.

16. ožujka

U 17:00 sati Nadbiskup je primio gosp. Vaju Gavranu, tajnika HKD Napredak.

U 17:30 sati Nadbiskup je primio mons. Pavu Jurišića, dekana KBF-a i kanonika.

U 19:00 sati Nadbiskup je na susretu s gosp. Heribertom Kobeom u Caritasu na Stupu.

17. ožujka

U 9:00 sati Nadbiskup je primio pročelnika Katedetskog ureda VN vlč. mr. Tomislava Mlakaća.

U 10:00 sati Nadbiskup je primio episkopa zvrničko-tuzlanskog Hrizostoma na razgovor.

U 11:00 sati Nadbiskup je bio u kanonskoj vizitaciji župe Breza, a u 17:00 sati je slavio sv. misu u župnoj crkvi.

18. ožujka

U jutarnjim satima nadbiskup je obavio kanonsku vizitaciju svetišta u Olovu, te posjetio Očevije, filijalu župe Vijake, a o kojoj vodi pastoralnu skrb svećenik iz Olova, i u kojoj je slavio sv. misu u 11:00 sati.

U 15:30 sati Nadbiskup je primio gđu. Sanelu Cvjetković, stručnog prevodioca u protokolu Predsjedništva BiH.

19. ožujka

U 11:00 sati Nadbiskup je predvodio sv. misu u župi Dubica na blagdan sv. Josipa.

U 18:00 sati Nadbiskup je slavio sv. misu u mostarskoj katedrali prigodom početka zasjedanja BKBIH.

20. - 21. ožujka

Nadbiskup je na redovitom zasjedanju BKBIH u Mostaru.

22. ožujka

U 9:30 sati Nadbiskup je u Vidovicama imao dekanatsku pripremu za Sinodu, a u 12:00 sati slavio je sv. misu u župnoj crkvi.

23. ožujka

U 11:00 sati Nadbiskup je predslavio sv. misu na Kupresu u župnoj crkvi na treću korizmu nedjelju, nedjelju solidarnosti s Crkvom u BiH pod kojom je propovijedao varaždinski biskup mons. Josip Mrzljak, predsjednik Caritasa HBK.

24. ožujka

U 10:00 sati Nadbiskup je primio mons. Matu Janjića, župnika u Travniku.

U 12:00 sati Upriličena je press konferencija u Ordinarijatu na kojoj je govorio nadbiskup, a prigodom postavljanja spomenika blaženom papi Ivanu Pavlu II. ispred katedrale u Sarajevu i povodom hodočašća u sv. Zemlju i postavljanja spomen ploče sarajlijama koji su zaslužni za kupovanje Getsemanskog vrta kojeg su poklonili Kustodiji sv. Zemlje.

U 19:30 sati Nadbiskup je primio vlč. Davora Topića, katedralnog župnika u Skopju.

25. ožujka

U popodnevnim satima nadbiskup je sa suradnicima i mnogobrojnim vjernicima otputovao u sv. Zemlju na hodočašće i otkrivanje spomen ploče zaslužnim Hrvatima katolicima za otkup Getsemanskog vrta kojeg su darovali franjevcima u svetoj Zemlji.

1. travnja

U poslijepodnevnim satima nadbiskup se vratio iz Sv. Zemlje sa hodočašća.

2. travnja

U 7:00 sati Nadbiskup je predslavio sv. misu zajednice u Bogosloviji, a zatim se susreo sa odgojiteljima.

U 9:30 sati Nadbiskup je primio č. s. Blanku Jeličić, predstojnicu s. milosrdnica u Žepču.

U 15:00 sati Nadbiskup je primio grupu novinara iz redakcije "Novo vrijeme" na čelu sa glavnim urednikom gosp. Orhanom Hadžagićem.

U 17:00 sati Nadbiskup je primio vlč. Josipa Vajdnara, urednika Katoličkog tjednika.

U 17:30 sati Nadbiskup je primio vlč. Marka Majstorovića, ekonomu i prefekta u travičkom sjemeništu.

3. travnja

U 8:15 sati Nadbiskup je primio grupu novinara iz Austrije.

U 9:30 sati Nadbiskup je održao sjednicu

vijeća za Sinodu.

U 12:00 sati Nadbiskup je bio na press konferenciji i prijemu u Austrijskoj ambasadi.

U 15:00 sati Nadbiskup je održao sjednicu ekonomskog vijeća Vrhbosanske nadbiskupije.

U 17:30 sati Nadbiskup je primio vlč. Željka Marića, rektora travničkog sjemeništa.

4. travnja

U poslijepodnevnim satima nadbiskup je vizitirao župu Ilijaš, a u 17:00 sati je slavio sv. misu župnoj crkvi.

U 19:30 sati Nadbiskup je nazočio donatorskoj večeri u hotelu "Europa" za postavljanje kipa blaženom papi Ivanu Pavlu II. u Sarajevu.

5. travnja

U 9:30 sati Nadbiskup je nazočio na dekanatskoj pripravi za Sinodu u župi Odžak, a u 12:00 sati slavio je sv. misu u župnoj crkvi.

6. travnja

U 10:00 sati Nadbiskup je primio delegaciju grada Zagreba na čelu sa gradonačelnikom grada gosp. Milanom Bandićem.

U 16:00 sati Nadbiskup je primio gosp. Antu Pranjkicića, studenta teologije.

U 17:00 sati Nadbiskup je posjetio samostan Karmel na Stupu.

7. travnja

U 8:30 sati Nadbiskup je primio mons. Pavu Jurišića, dekana Katoličkog bogoslovnog fakulteta u Sarajevu.

U 9:30 sati Nadbiskup je primio gosp. Jozu Pavkovića, glav. urednika Večernjeg lista.

U poslijepodnevnim satima nadbiskup je vizitirao župu Haljinići, a u 17:00 sati slavio je sv. misu u župnim prostorijama.

U 20:00 sati Nadbiskup je nazočio teološkoj tribini u Bogosloviji.

8. travnja

U 9:00 sati Nadbiskup je primio vlč. Ivana Mandića, pastoralnog suradnika u župi Novi Travnik.

U 10:00 sati Nadbiskup je vizitirao župu Vukanovići, a u 17:00 sati slavio je sv. Misu u župnoj crkvi.

9. travnja

U 10:00 sati Nadbiskup je vizitirao župu Kraljeva Sutjeska, a u 17:00 sati slavio je sv. misu u župnoj crkvi.

10. travnja

U 7:30 sati Nadbiskup je slavio sv. Misu u Svećeničkom domu sa umirovljenicima.

U 8:30 sati Nadbiskup je imao sjednicu sa

dekanom teologije i odgojiteljima u Bogosloviji.

U 10:30 sati Nadbiskup je primio grupu njemačkih hodočasnika na razgovor.

U 14:00 sati Nadbiskup je održao sjednicu ordinarijata.

U 18:00 sati Nadbiskup je imao rekolekciju sjemeništarima u travničkom sjemeništu.

11. travnja

U 8:00 sati Nadbiskup je imao sjednicu s odgojiteljima u Travniku, a u 10:00 sati s direktorima KŠC-a.

U 10:00 sati Nadbiskup je vizitirao župu Kakanj. U 16:30 sati je predvodio pobožnost križnog puta, a u 17:00 sati je slavio sv. misu u župnoj crkvi.

12. travnja

U 9:30 sati Nadbiskup je održao sjednicu sa odborom za postavljanje kipa blaženog Ivana Pavla II. ispred sarajevske katedrale.

U 15:00 sati Nadbiskup je primo bogoslova Marka Župarića na razgovor.

U 16:00 sati Nadbiskup je gostovao na radiju Vrhbosna u Sarajevu.

13. travnja

U 10:30 sati Nadbiskup je na Cvjetnicu u sarajevskoj katedrali predvodio obred blagoslova grančica uz ophodnju oko katedrale i pjevanu muku, te je predsjedao sv. misnim slavljem.

U 12:00 sati Nadbiskup je imao intervju prigodom Uskrsa za BHTV.

14. travnja

U 9:30 sati Nadbiskup je imao intervju prigodom Uskrsa za tv RTRS.

U 10:00 sati Nadbiskup je primio prof. Franju Marića.

U 15:00 sati Nadbiskup je primio umirovljenog prof. dr. Mehmedaliju Budalicu.

U 16:00 sati Nadbiskup je primio zajednicu Neokatekumena zajedno sa suradnicima iz Vogošće.

15. travnja

U 14:30 sati Nadbiskup je primio gosp. Hrvoja Šunjića, predstavnika malteškoga reda u BiH.

U 15:00 sati Nadbiskup je imao intervju za radio Međugorje.

U 21:00 sati Nadbiskup je imao intervju prigodom Uskrsa za TV Alfa iz Sarajeva.

16. travnja

U 10:30 sati Nadbiskup je slavio sv. misu u katedrali prigodom posvete ulja i obnove svećeničkih obećanja.

U 15:00 sati Nadbiskup je imao sjednicu odbora za postavljanje kipa blaženom papi Ivanu Pavlu II. ispred sarajevske katedrale.

U 20:00 sati Nadbiskup je gostovao na BHTV prigodom blagdana Uskrsa.

17. travnja

U 9:00 sati Nadbiskup je primio apostolskog nuncija u BiH mons. Luigia Pezzuta, nadbiskupa.

U 10:00 sati Nadbiskup je primio gosp. Almira Terzića, novinara.

U 11:00 sati Nadbiskup je imao intervju za ATV iz Banja Luke.

U 18:00 sati Nadbiskup je slavio sv. misu večere Gospodnje u katedrali.

18. travnja

U 8:00 sati Nadbiskup je imao klanjanje na Veliki Petak u katedrali.

U 11:00 sati Nadbiskup je imao press konferenciju za novinare prigodom blagdana Uskrsa.

U 18:00 sati Nadbiskup je predvodio obrede Velikog Petka u katedrali.

19. travnja

U 8:00 sati Nadbiskup je imao klanjanje u katedrali na Veliku Subotu.

U 11:00 sati Nadbiskup je upriličio čestitanje blagdana Uskrsa za svećenike, redovnike i redovnice grada Sarajeva u ordinarijatu.

U 12:45 sati Nadbiskup je predvodio obred sporovoda za pok. svećenika vlč. Juru Čolića na groblju Bare - Sarajevo.

U 23:00 sata Nadbiskup je predvodio Vazmeno bdijenje u katedrali.

20. travnja

U 10:30 sati Nadbiskup je predvodio sv. misu na Uskrs u katedrali.

U 12:00 sati Nadbiskup je imao prijem pjevača katedralnog zbora u ordinarijatu.

U 13:00 sati Nadbiskup je imao uskršnji ručak sa apostolskim nuncijem u BiH.

U 15:30 sati Nadbiskup je pohodio Stadlerov dječiji dom „Egipat“ u Sarajevu.

U 17:00 sati Nadbiskup je pohodio samostan Karmel na Stupu.

21. travnja

U 7:30 sati Nadbiskup je slavio sv. misu u svećeničkom domu za pok. vlč. Juru Čolića.

U 11:00 sati Nadbiskup je imao uskršnji prijem za visoke uzvanike i političke predstavnike.

22. travnja

U 15:00 sati Nadbiskup se susreo sa g-đom Đurđom Adlešić u Slavonskom Brodu.

U 15:30 sati Nadbiskup se susreo sa gosp. Robertom Čabrajom, katehetom.

U 19:00 sati Nadbiskup je slavio sv. misu u župi Kolonija u S. Brodu prigodom spomen-dana smrti blaženog pape Ivana Pavla II.

23. travnja

U 10:00 sati Nadbiskup je primio gđu. Božanu Katava i prof. Maria Bernadića iz MRV-a.

U 11:00 sati Nadbiskup je imao sjednicu MRV-a.

U 17:00 sati Nadbiskup je imao susret sa svećenicima i đakonima zagrebačke nadbiskupije na Stupu, a u 18:00 sati slavio je s njima sv. misu u župnoj crkvi.

24. travnja

U 8:30 sati Nadbiskup je primio vlč. Iliju Marinovića, župnika u Jelahu.

U 9:00 sati Nadbiskup je primio gosp. Vladimira Bubrina iz Canade.

U 14:30 sati Nadbiskup je gostovao za Radio Mariju.

25. travnja

U 7:30 sati Nadbiskup je otputovao u Rim na beatifikaciju blaženog pape Ivana Pavla II. i Ivana XXIII.

28. travnja

U 12:30 sati Nadbiskup se vratio iz Rima.

29. travnja

U 9:30 sati Nadbiskup je imao zajednički susret BKBIH i Konferencijom viših redovničkih poglavara i poglavarica u BiH.

U 14:00 sati Nadbiskup je imao sjednicu sa biskupima BKBIH i Provincijalom u BiH.

U 17:00 sati Nadbiskup je imao intervju za BHRT.

U 17:30 sati Nadbiskup je primio gosp. reisa Huseina Kavazovića i muftiju tuzlanskog gosp. Vahida Fazlovića.

U 20:30 sati Nadbiskup je imao intervju za TV Face.

30. travnja

U 9:30 sati Nadbiskup je otvorio XX. Sabor svećenika u bogosloviji.

U 12:00 sati Nadbiskup je slavio sv. misu u katedrali sa dvjestotinjak svećenika koji djeluju u Vrhbosanskoj nadbiskupiji.

U 13:00 sati Nadbiskup je svečano otkrio i blagoslovio spomenik sv. Ivana Pavla II. ispred katedrale.

U 18:00 sati Nadbiskup je primio vlč. Maria Oršolića, misionara u HKM-u Innsbrucku u Austriji.

1. svibnja

U 8:30 sati Nadbiskup je ispratio skopskog biskupa Stojanova.

U 11:00 sati Nadbiskup je predvodio sv. misu u Olovu za početak svibanjskih pobožnosti.

2. svibnja

Nadbiskup je u jutarnjim satima otputovao u Klagenfurt na susret partenrstva biskupije.

4. svibnja

Nadbiskupov povratak iz Klagenfurta u večernjim satima.

5. svibnja

U 8:30 sati Nadbiskup je primio vlč. Adolfa Višatickog, župnika u Lišanima i vlč. Antu Vidovića, župnog vikara.

U 10:00 sati Nadbiskup je primio vlč. Miroslava Karatovića, župnika na Briješću.

U 11:00 sati Nadbiskup je primio vlč. Antu Ledića, ravnatelja KŠC-a u Zenici.

U 15:00 sati Nadbiskup je započeo duhovne vježbe za sjemeništarce maturante iz Travnika na Palama u pastoralnom centru, a u 18:00 sati slavio je sv. misu.

6. svibnja

U 8:00 sati Nadbiskup je nastavio duhovne vježbe sjemeništarcima na Palama.

7. svibnja

U 8:30 sati Nadbiskup je nastavio završni program duhovnih vježbi sjemeništarcima, a u 12:00 sati slavio je sv. Misu, te nakon toga vratio u Sarajevo.

U 15:00 sati Nadbiskup je imao intervju za Radio Mariju, a zatim je pohodio gradilište na Grbavici, Centar za mlade Ivan Pavao II. i samostan Karmel.

8. svibnja

U 10:40 sati Nadbiskup je primio gđu. Sandu Smoljo, doktoranticu psihologije u Rimu.

U 11:00 sati Nadbiskup je primio fra Zorana Livančića, župnika u Gučoj Gori.

U 15:00 sati Nadbiskup je održao sjednicu ordinarijata.

U 17:00 sati Nadbiskup je primio novoizabranu provincijalku čs. Admiratu Lučić SMI sa upravom u ordinarijatu.

U 18:00 sati Nadbiskup je slavio sv. Misu u katedrali za Stadlerovo.

9. svibnja

U 9:00 sati Nadbiskup je primio gosp. Josipa Šimića, bogoslova.

U 10:00 sati Nadbiskup je održao sjednicu sa vijećem za gradnju spomenika sv. Ivanu

Pavlu II. u Sarajevu.

U 11:00 sati Nadbiskup je održao sjednicu sa vijećem za zaštitu spomenika u Sarajevu.

U 17:30 sati Nadbiskup je sudjelovao na otvaranju gradske Vijećnice u Sarajevu.

10. svibnja

U 10:00 sati Nadbiskup je imao procesiju iz bogoslovije i sv. misu na XVII. susretu ministranata u katedrali.

U 13:00 sati Nadbiskup je imao sv. misu u pastoralnom centru za mlade Ivan Pavao II., a u 17:00 sati Nadbiskup je imao sv. krizmu u župi Bučići.

11. svibnja

U 11:00 sati Nadbiskup je imao sv. krizmu u župi Vitez.

U 17:00 sati Nadbiskup je imao sv. krizmu u župi Dubica.

12. svibnja

U 11:00 sati Nadbiskup je imao sv. misu za sv. Leopolda u župi Dragunja.

13. svibnja

U 10:00 sati Nadbiskup je imao susret s ravnateljima i direktorima KŠC-a u Sarajevu.

U 16:00 sati Nadbiskup je primio vlč. Fabijana Stanušića, ravnatelja Svećeničkog doma.

U 17:30 sati Nadbiskup je primio don Ivana Štironju, ravnatelja misijske središnjice u Sarajevu.

14. svibnja

U 14:30 sati Nadbiskup je primio vlč. Vinka Trogrlića, župnika u Bustrici.

U 17:00 sati Nadbiskup je primio vlč. dr. Maria Bernadića, prof. i tajnika Sinode.

15. svibnja

U 9:00 sati Nadbiskup je primio vlč. dr. Mirka Šimića, ravnatelja Caritasu VN.

U 9:10 sati Nadbiskup je primio vlč. dr. Šimu Maršića, prof. i ravnatelja Nadbiskupijskog centra za pastoral mladih.

U 9:30 sati Nadbiskup je održao sjednicu za Sinodu sa članovima povjerenstva.

U 11:30 Nadbiskup je imao intervju za Austrijski radio.

U 14:30 sati Nadbiskup je primio gosp. Svjetlana Stanića, vlasnika Stanić group.

U 17:00 sati Nadbiskup je otvorio Kongres CCEE-a i CEEC-a o katoličkim školama u Sarajevu.

U 19:30 sati Nadbiskup je sudjelovao na predstavljanju knjige "Bijeli put" u Provincijalatu Bosne Srebrene.

16. svibnja

U 15: 00 sati Nadbiskup je na nastavku zasjedanja o školama.

U 18:30 sati Nadbiskup je slavio sv. misu u katedrali sa sudionicima Kongresa.

17. svibnja

U jutarnjim satima nadbiskup je otputovao prema Zagrebu odakle je nastavio put prema poplavljenim područjima Bosanske Posavine.

18. svibnja

U 11:00 sati Nadbiskup je u župi Novo Selo zaredio za trajnog đakona vlč. Roberta Čabraju, vjeroučitelja.

19.-20. svibnja

U popodnevnim satima nadbiskup je otkazao predviđeni putu u Njemačku i bio u obilasku poplavljenih područja Bosanske Posavine: Orašja, Brčkog, Vidovica i Tolise, te Doboja i Maglaja, a zatim se vratio u Sarajevo.

21. svibnja

U 14:00 sati Nadbiskup je predvodio sv. misu zadušnicu u Vukanovićima, za pokojnu majku preč. Marijana Marijanovića, župnika u Kaknju i sutješkog dekana.

22. svibnja

U 8:30 sati Nadbiskup je primio vlč. Pavu Šekeriju, katedralnog župnika.

U 9:00 sati Nadbiskup je primio vlč. Vladislava Ošapa, duhovnika u bogosloviji.

U 9:15 sati Nadbiskup je primio vlč. Ivana Lovrića, doktoranta u USA.

23. svibnja

U 10:00 sati Nadbiskup je primio gosp. Milana Bandića, gradonačelnika grada Zagreba sa suradnicima.

U poslijepodnevnim satima nadbiskup je otputovao u Švicarsku u HKM Lausanne na krizmu.

25. svibnja

U večernjim satima nadbiskup se vratio iz Švicarske.

26. svibnja

U 10:00 sati Nadbiskup je održao sjednicu sa članovima Caritasa VN i kruha sv. Ante.

U 15:30 sati Nadbiskup je primio preč. Marka Zupka, rektora bogoslovije.

U 16:00 sati Nadbiskup je primio članove pokreta Fokolarina iz Splita.

U 18:00 sati Nadbiskup je primio mons.

Luigia Pezzuta, apostolskog nuncija u BIH.

U 19:00 sati Nadbiskup je primio vlč. dr. Šimu Maršića, ravnatelja Nadbiskupijskog pastoralnog centra za mlade „Ivan Pavao II.“

U 20:00 sati Nadbiskup je primio gđu Katu Senjak.

27. svibnja

U 15:00 sati Nadbiskup je primio gosp. Leonarda Valentu, profesora povijesti u KSC-u.

U 18:00 sati Nadbiskup je sudjelovao na tribini za mir u Gazihusrevbegovoj biblioteci.

28. svibnja

U jutarnjim satima nadbiskup je sa suradnicima otputovao u Tolisu gdje slavio sv. misu u 12:00 sati, a zatim imao je zajednički sastanak s domaćim župnicima i suradnicima oko problema s poplavama i humanitarnom pomoći, te poslije obišao Bos. Šamac, Brčko i Dragunju.

29. svibnja

U 9:00 sati Nadbiskup je imao intervju za TV u ime MRV-a.

U 10:30 sati Nadbiskup je slavio sv. misu u Karmelu na Stupu gdje je za tu prigodu časna s. Marija Marković položila doživotne zavjete.

U 18:00 sati Nadbiskup je podijelio sakrament sv. krizme u župi Brijesće.

U 20:00 sati Nadbiskup je u bogosloviji sudjelovao na predstavljanju knjige biskupa Ratka Perića.

30. svibnja

U 10:00 sati Nadbiskup je primio predsjednika FBIH gosp. Živka Budimira.

U 11:00 sati Nadbiskup je primio gosp. Zdravka Cvitanušića, člana Napretka.

U 16:00 sati Nadbiskup je posjetio Caritas na Stupu gdje se susreo gradonačelnikom grada Bjelovara i nazočio je humanitarnom koncertu za stradale od poplava.

U večernjim satima nadbiskup se uputio prema Komušini.

31. svibnja

U 10:00 sati Nadbiskup je iz Komušine u procesiji krenuo prema Gospinom svetištu na Kondžilo gdje je u 11:00 sati slavio sv. Misu.

U 17:00 sati Nadbiskup je podijelio sakrament sv. krizme u župi Radunice.

Kroniku zabilježio: vlč. Slaviša Stavnjak, osobni nadbiskupov tajnik

SEGRETERIA DI STATO

PRIMA SEZIONE - AFFARI GENERALI

Br. 40.500

Vatikan, 21. svibnja 2014.

Gospodine Kardinale,

Svetome ste Ocu u prigodi ovogodišnje svetkovine Uskrsnuća Gospodinova u svoje ime i u ime Vrhbosanske nadbiskupije poslali srdačnu čestitku.

Zahvalan za taj ponovni znak duhovne povezanosti praćen molitvom, Rimski Prvosvećenik uzvraća moleći obilje milosti i mira te stalni zagovor i zaštitu Presvete Bogorodice.

Njegova Svetost istodobno želi da slavlje Kristove smrti i uskrsnuća bude uvijek novi razlog i poticaj pomirbe s Bogom i braćom ljudima u postojanoj nadi te Vama i dragoj Vrhbosanskoj nadbiskupiji udjeljuje apostolski blagoslov kao znak svoje molitvene blizine.

Priopćujući Vam ovo, vrlo rado koristim prigodu da Vas, uz veliko poštovanje, srdačno pozdravim,

Vašoj uzoritosti
odani u Kristu Isusu

✠ Angelo Becciu
Zamjenik za opće poslove
Državnoga tajništva

Uzoriti gospodin
Kardinal Vinko PULJIĆ
Nadbiskup metropolit vrhbosanski
Kaptol 7
SARAJEVO

IZ KORESPONDENCIJE

APOSTOLSKA NUNCIJATURA
U BOSNI I HERCEGOVINI

Sarajevo, 25. travanj 2014.

N. 381

Gospodine Kardinale,

Sveta Stolica se, u mojoj osobi, vrlo rado pridružuje važnom gestu dubokog poštovanja prema Svetom Ivanu Pavlu II, što je Sarajevska nadbiskupija, povjerena pastoralnoj brizi Vaše Eminencije, željela ostvariti, neposredno nakon njegove kanonizacije, podizanjem važnog spomenika, shodno postavljen, ispred Njegove Katedrale.

Ovom slikom, Sveti Papa će moći nastaviti Svoju misiju, ne samo kao Učitelj vjere, nego kao i Učitelj života.

Dakle, u ovoj radosnoj prigodi, Sveta Stolica želi da svi oni koji će prolaziti ovim mjestom znadu se otvoriti i inspirirati, u osobnom i zajedničkom životu, poruci mira, solidarnosti, bratstva i tolerancije. Ove vrijednosti – kao što svi znamo – bile su ključne točke mjesta i plodnog pontifikata Svetog Ivana Pavla II.

Čestitajući na ovoj radosnoj inicijativi poduzetoj od strane Vaše Eminencije, zasigurno će ona biti izvor obilnih duhovnih plodova, obnavljam Vašoj Eminenciji osjećaje dužnog poštovanja u Gospodinu.

+ *Luigi Pezzuto*
+ Luigi Pezzuto
Apostolski Nuncij

Družba sestara SLUŽAVKI MALOG ISUSA
 Vrhovna uprava
 Naumovac 12, HR - 10000 Zagreb
 Tel. 01/46 73 411, 46 63 631; Telefax 01/46 73 412
 e-mail: d.s.s.malog.isusa@zg.htnet.hr

IZ KORESPONDENCIJE

Zagreb, 29. travnja 2014.

Uzoriti gospodin
Vinko kardinal Puljić
 nadbiskup i metropolit vrhbosanski
 Kaptol 7
BiH – 71000 SARAJEVO

Uzoriti gospodine Kardinale!

U ime Družbe sestara *Služavki Maloga Isusa*, želim Vam uputiti iskrene čestitke u prigodi podizanja spomenika papi Ivanu Pavlu II., dana 30. travnja 2014. ispred sarajevske katedrale *Presvetog Srca Isusova*, u Sarajevu.

Dok Vam čestitamo taj veliki i dugo iščekivani događaj u mjesnoj Crkvi, želim Vam izraziti našu duboku zahvalnost za sve što ste učinili kako bi se pred našom prvostolnicom postavio spomenik prvom Papi koji je u najtežim vremenima pohodio našu domovinu, mučenički grad Sarajevo, i sve nas zajedno ohrabrio na putu vjere u Isusa Krista i vjernosti Katoličkoj Crkvi.

Papin pohod gradu Sarajevu ostat će trajno zabilježen i u povijesti naše Družbe. Mi sestre, s posebnom zahvalnošću sjećamo se Njegovog pohoda grobu našeg oca Utemeljitelja sluge Božjega Josipa Stadlera i tihe molitve koju je molio u Vašoj nazočnosti na grobu prvog vrhbosanskog nadbiskupa.

Želimo da podignuti spomenik koji će resiti pročelje naše katedrale, donese Papinu poruku mira svim vjernicima, građanima grada Sarajeva, kao i svima koji pohode taj grad.

Uz čestitke, primite i naše pozdrave praćene molitvom da Vas u Vašem pastirskom djelovanju prati zagovor našeg još jednog nebeskog zaštitnika sv. pape Ivana Pavla II.

Odana u Isusu i Mariji

M. Radoslava Radek
 s. M. Radoslava Radek,
 vrhovna glavarica

Nadbiskupove propovijedi

Propovijed na Uskrs u katedrali

20. travnja 2014.

Cara Eccelenzia, apostolski nuncije!
Dragi brate u biskupstvu, pomoćni biskupe
Sudaru!

Braćo misnici!

Draga braćo i sestre, prisutni ovdje u katedrali kao i vi, draga braćo i sestre koji nas pratite preko elektronskih medija!

Prvo želim prenijeti brojne čestitke koje sam dobio i preko mene ti ljudi čestitaju svim katolicima Uskrs. Kako su brojne teško ih je nabrojiti u ovom trenutku, ali želim da znate da su iz brojnih struktura društva čestitali nam uskrs. Također i ja koristim priliku da zahvalim i da vam prenesem te čestitke.

Počet ću ovu svoju uskrsnu propovijed vrlo jednostavnim primjerom. Vidite da u našoj katedrali orgulje ne sviraju. Ne sviraju zato što su u remontu. Zato kad budu gotove odjekivat će ovi svodovi njihovim glasom i ponovo će nas ispunjati radošću naše muzike. Međutim, tim primjerom želim kazati da smo i mi kroz korizmu imali jedan remont. Obnavljali smo kroz pokoru, kroz molitvu, kroz ideal ljubavi, kroz ispovijed, obnavljali smo se da bi danas doživjeli ovi svodovi radost Uskrsa. Mi se radujemo. Čemu? Životu se radujemo, jer Uskrsli Krist je novi život. I mi smo rođeni po krštenju u tom novom životu. I upravo još smo obnovili svoju vjeru, svoju ljubav, svoj oslonac u Kristu. I upravo se danas želimo tomu radovati. Radovati se tomu životu. Životu vjere, jer nam je Krist vratio dostojanstvo čovjeka. Vi znadete da mržnja, sebičnost, oholost i svi drugi grijesi urušavaju dostojanstvo čovjeka. Ne samo pojedinca, nego urušeni čovjek ne urušava samo samog sebe. Znam kad sam radio kao drvosječa u šumi, rušeći drvo vdiio sam kako drvo povlači i druga drva i ona se ruše. Tako se nekako događa i među nama. Kad jedan pada on odmah povlači i druge. I rušimo jedni druge kad se urušava moral, kad se pokušava dostojanstvo čovjeka ugroziti.

Danas slavimo to obnovljeno dostojanstvo čovjeka i htjeli bismo da upravo slaveći

život koji nam je Krist darovao unesemo u javno mnijenje, u ovaj svagdanji život, jer Bog je sišao. Sin Božji. Utjelovio se, postao čovjek da bi živio ljudski život i prošao trpljenje, i muke, i smrt, i uskrsnućem pobijedio svu tu tamu grijeha, svu tu bol. Nije on uklonio bol, nije uklonio smrt. Nije uklonio niti grijeh. Još grijeha ima ali dao je čovjeku putokaz, kako izići iz toga. Kako osmisliti patnju. Kako znati pogledati i nakon smrti, jer tu ljudska pamet staje, kada je u pitanju smrt. Mi ne možemo na to odgovoriti. Ni jedna znanost ne daje odgovor. Kada je u pitanju smrt. To jedino uskrsli Krist daje odgovor. On je pobijedio smrt. Nama je dao jamstvo da je pobijedio smrt i zato mi vjerujemo u uskrsnuće mrtvih i život vječni.

Međutim, dok ja ovo govorim htio bih dati do znanja da mi katolici kada ispovijedamo svoju vjeru, kada naučavamo svoju vjeru, nikada ne želimo druge ponižavati, niti napadajući druge, svoje tumačiti. Eto, to bih htio da se takvo dostojanstvo života dogodi. Da svi drugi koji drugačije vjeruju, koji drugačije s Bogom komuniciraju, nikada ne upotrebljavaju svoju vjeru napadajući druge, ponižavajući druge. I tako možemo graditi život suživota i život tolerancije uvažavanjem naše različitosti. Isto tako dok mi danas slavimo život htjeli bi na poseban način poručiti javnosti da svaki čovjek ima pravo da istinski živi poštovanje prema svojim svetinjama i da nitko nema pravo vrijeđati njegove svetinje. Tako bi htio da se u javnosti izgradi takav duh suživota, tolerancije, uvažavanja i poštivanja svetinja. Bilo da se radi o bogomoljama, bilo da se radi o blagdanima, bilo da se radi o grobljima. Zato želimo na poseban način naglasiti groblja, ona su za nas jedno posebno mjesto poštovanja, jer ti mrtvi koje smo sahranili oni čekaju uskrsnuće mrtvih i zato što slavimo život. Zato bi željeli da se u javnosti izgradi poštovanje pokojnih. Poštovanje mrtvih, poštovanje groblja da se ne oskrvnjuju.

Nadalje, svaki čovjek je dostojanstvom vrijeđan, jer to nije njegova zasluga. Nije to država dala, to je Bogom dano. Svaki čovjek je božje

davanje i svaki čovjek je Božje stvorenje i Kristu je svojim uskrsnućem vratio to dostojanstvo. Da nama naše ljudsko pravo nitko ne smije, da nema vlasti gaziti to ljudsko dostojanstvo čovjeka. Istina, mi moramo grijeh napadati, mi moramo na grijeh ukazivati, ali čovjeka nemamo pravo gaziti. Nikoiji to mediji nemaju pravo. Ni koja to vlast nema pravo. Ako ga i osudi mora poštovati njegovo dostojanstvo. Čovjek je potreban nositi odgovornost za svoje čine i kad je osuđen. Treba nositi odgovornost za svoje čine, ali ostaje čovjek. I ovdje bih htio da shvati društvo pa i javnost: vjera naučava poštivanje čovjeka. Zato, svaka vjera koja bi u ime, tob ože Boga, gazila čovjeka, takav Bog ne postoji. Nema Boga koji čovjeka mrzi. Bog čovjeka ljubi. I zato je sišao na križ i umro za njega. I htjeli bi u javnosti shvatiti Boga koji je ljubav, ali Boga koji poziva čovjeka na to dostojanstvo. Da se digne upravo živeći to dostojanstvo.

I danas dok slavimo Uskrs želimo vidjeti sebe u tom dostojanstvu kojega nam Bog daje. Dostojanstvo čovjeka koji ima dar života. Nismo mi život zaslužili nego ga dobili kao dar. Na taj dar valja vratiti uzdarjem, a Bog nas je iz ljubavi stvorio i živjeti znači uzvratiti ljubav. Uzvratiti ljubav i Bogu i čovjeku. To je Uskrs. Živjeti iz ljubavi. Radovati se životu. Poštivati život. Društvo izgrađivati koje će služiti životu. Ne može nitko reći: *To se mene ne*

tiče! Mi smo socijalna bića. Staviti se u to društvo i dužni smo zauzeti se u obranu dostojanstva čovjeka, svetinja i na neki način izgrađivati društvo, jer će se čovjek osjećati sigurno. Zato remont kojega smo imali kroz korizmu s pravom nam daje da se danas radujemo. Radujemo se uskrsnom Kristu, jer sebe prepoznavemo kao voljena bića. Jer nas Bog voli i svojim uskrsnućem Isus Krist darovao nam je nadu. Zato želim pozvati sve one koji ruše nadu u čovjeku, neka shvate tu odgovornost. Danas treba vratiti nadu čovjeku da iz nade živi. Uskrs nam tu nadu daje, ali i mi moramo čuvati tu nadu i živjeti zajedno i jedni za druge.

Ne možemo biti indiferentni kad čujemo za toliko kriminala. Ne možemo biti indiferentni na to da su mnogi izgubili nadu i ubijaju se. Gdje je tu društvena odgovornost? Ne može nitko reći: ja ovo radim za pare. Nema tih para koje mogu čovjeka podcijeniti. Zato želim i kažem da ne smijemo izgubiti orijentir. Čovjek je taj orijentir kojega je Bog stvorio. Bog ga ljubi. Bog ga je otkupio i mi moramo to dostojanstvo živjeti i poštivati.

Uskrsli Kriste, daruj nam tu hrabru nadu unatoč svih poteškoća života da svjedočim kako Petar i Djela apostolska danas navješćuju, da i mi radosno idemo i nosimo tu poruku nade za čovjeka današnjice. Amen!

Propovijed mladima – Marija fest

10. svibnja 2014.

Draga braćo misnici!
Dragi mladi prijatelji!
Dragi slušatelji radio Marije!

Evo, u ovom današnjem slavlju želim nekoliko misli složiti. Počet ću od riječi Božje. Čuli ste iz Djela apostolskih kako se na početku Crkva izgrađivala. Čime? Navještam Isusa Uskrslog. To su apostoli činili. To je jedna tajna da od one šačice učenika Isusovih nastane crkva. I to je zapravo snaga koja nije od ljudi nego ono što kaže Isus u Evanđelju, odozgor. Duh Sveti daje. I upravo se prva crkva izgrađivala. Bog je dao da su ih pratila i

čudesa i kroz svu povijest Crkva će se izgrađivati, jer mi smo ta crkva, koja se izgrađuje. Dakle, ona sazrijeva u rastu u vjeri. Koncil kaže za Mariju da je ona rasla u vjeri. Ni njoj na početku nije bilo jasno što Bog s njom planira, što hoće, ali povjerovala je Bogu i slijedila je tu Božju riječ. Ja sam se uvijek divio Marijinoj vjeri. Nitko joj nije mogao zajamčiti što je istina. Nije bilo pape. Nije bilo crkve. Nije bilo vjeroučitelja. Jednostavno sama je i povjerovala je. I svi joj se dive. Povjerovala je jer je imala povjerenja u Boga. Upravo tako kako je Marija i Crkva treba slijediti ali i svako od nas. Isus nije nikoga prevario.

Taj govornik ima i tvrdih i zaista su ponekad Isusove riječi tako tvrde, zahtjevne. To ovako u evanđelju rečeno, tvrdo je to. Isus ne želi ustuknuti čak provokativno pita svoje učenike: Ostavite njivu? Petar odgovara: Gospodine, a kamo ćemo? Ti imaš riječi života. Eto to je Ivan Pavao Drugi vama mladima navještavao da povjerujete. I to iz dna duše. On se ne povlači pred svojom riječju, ali tko povjeruje, on ga neće izdati, neće prevariti.

I baš stojimo pred tom tajnom: moraš povjerovati Isusu. Ne samo vjerovati. Povjerovati u njegovu riječ. Imati povjerenja u njega, jer on povjerenje prihvaća bez provjeravanja. Jednostavno ga prihvaća. Eto, tako je Ivan Pavao II. govorio na početku svojega papinstva, a na početku svaki puta kada je i mladima govorio: ne dajte se zavesti lažnim prorocima i zavodljivostima ovog svijeta, nego izaberite pravi put. Povjerujte Isusu i on će postati vaš. Ne trebaju vam ovosvjetske povodljivosti. Vi ste mladi i vjerujem da ste međusobno razgovarali što vas najčešće zavede u životu. To je društvo. U kakvom društvu toneš to te i odnese. Zato je prevažno, ja neću nikad zaboraviti, jedne zgrade za vrijeme komunizma kada sam bio župnik u Bosanskoj Gradišci, tada sam poznao jednog liječnika koji je bio direktor poduzeća. Bio je član župnog vijeća. Jednom zgodom kad smo šetali šef partije mu se htio narugati pa ga pita: „Direktore, s kim to šetaš?“ A on će u pjesmi: Učio me ćaća iz malena da biram društvo“. Tako je odgovorio. Nije se dao poniziti. Znati birati društvo, jer s kim si takav si. Zato je prevažno da se vi družite kao vjernici, kao katolici, da na neki način podržite jedni druge, ali važno je poznavati i povijest. Danas sam vam naglasio da Crkva

slavi blaženoga Ivana Merza. Ja se njemu, moram priznati, divim. Odrastao je u jednoj agnostičkoj, danas nam je ta riječ jako poznata, obitelji. Za vrijeme školovanja susreo je jednog profesora, i taj mu je profesor bio ideal, oduševio ga je za Krista. Njemu s e divim da je on kao pojedinac kroz školovanje, kroz studij, kroz rat, sačuvao upravo tim povjerenjem u Isusa Krista. Kad čitam njegov dnevnik točno vidim kako je to sve bilo. On je bio kao i svatko mlad. Imao je i djevojku. Zaljubljen je bio, a ta je djevojka stradala. Izvršila je samoubojstvo. I od tada se on nikad više nije opredijelio za zaljublivanje. Njegova djevojka je stradala i sada je svu ljubav poklonio Kristu. Bio je apostol mladih.

Evo, tu mu se divim. Htjeli mi, ne htjeli treba nam podrška. A poslije, solo prodor. Prodor vjere Isusu Kristu. Moje zvanje je katolička vjera. To je napisao u svom dnevniku. I danas kad čitam njegov dnevnik jednostavno osjećam potrebu više povjerovati Isusu. Onako mladenački onako oduševljeno, onako predano. E evo danas kada zahvaljujemo Bogu za svetog Ivana Pavla Drugog želim vas hrabriti. Nađite svoj put. Ne dajte se zavesti. Podupirite jedni druge. Ustrajte u tome. Kamo ćemo, Gospodine, od tebe? Ti imaš riječi života. Eto, hranite se tom riječju života. Budite pravi životi, a ne promašeni. I neka sve ovo bude obilježeno vašim življenjem. Svijetlim tragom. Vjerni životu. I vjerni blaženom Ivanu Merzu i Svetom Ivanu Pavlu Drugom. Neka ovo društvo bude društvo svetih duša. Kaže papa Franjo: „Ne tražim heroja, nego svetaca, a oni su ponizni i Bogu odani.“ Eto to je to. Ponizni i Bogu odani. To želim vama da budete svi vi. Amen!

Otkrivanje spomenika svetom Ivanu Pavlu II.

Sarajevo, 30. travnja 2014.

Cara Eccelenca, apostolski nuncije!
Dragi nadbiskupe!
Braćo biskupi!
Draga braćo misnici!

Dragi redovnici i redovnice!
Dragi bogoslovi!
Draga braćo i sestre, i ovdje u katedrali ali i vi koji nas pratite preko elektronskih medija.

Danas smo radosni. Radosni jer želimo doživjeti onu blizinu svetog pape, Ivana Pvala Drugog, koji je ovdje bio 12. travnja 1997. godine. Na to nas podsjeća i ova svjetiljka, a i ova misnica koju je on nosio 13. travnja na Koševu kad je slavio misu. Na svoj način to su relikvije i zato mi dozvolite da upravo njegovim riječima progovorim. Ne da govorim svoje misli. Želimo ga doživjeti ponovno u svojoj sredini. Zahvaljujemo Bogu da smo ga imali i da ga imamo i dalje, jer je obećao: samo zovite i bit ću i dalje s vama. Samo neka bude više zvanja, a više ne može biti nego što ih sad imamo uz njega, jer i on moli za nas.

Zato ću podsjetiti samo na one misli koje nam je govorio kada je sletio u Sarajevo na zračnu luku. Na samom dolasku u samoj zračnoj luci tako je toplo rekao: „Zahvaljujem Bogu što sam mogao ostvariti tako žuđenu želju hodočastiti k vama!“ Stvarno je to želio i baš onako kako je rekao. Potom je očinski rekao: „Želim zagrliti sve stanovnike ove napaćene zemlje, posebno one koji su izgubili drage osobe, koji nose brige rata.“ Mnogi su mi rekli da ih je to silno hrabro doživjevši da netko razumije njihovu patnju. On je razumio našu patnju i koliko god smo različiti on je bio čovjek koji pamti. A onda je rekao i ovo: „Ovaj dolazak je zalaganje za promaknuće mira!“, jer to je želio. Nakon svih njegovih intervencija, negdje oko 263 intervencije, sad je došao osobno da podupre promaknuće mira. Jer, nema mira bez poštivanja čovjeka, svakoga, a posebno su naglašeni siromašni, oni koji su slabiji. Neka nikad ne bude rata. Neka nikad ne bude mržnje i nesnošljivosti. Iz ovih riječi naglašen je i uskrsni program. Onda umjesto osvete neka zavlada obnoviteljska snaga i praštanje.

Raznolikost je bogatstvo, kad se nadopunjuju a ne suprotstavljaju. Dakle, mi građani ove zemlje smo različiti. Trebamo se dopunjavati a ne suprotstavljati zato papa poručuje: „Srušite zidove nerazumijevanja.“ To je njegov govor u zračnoj luci. „Neka se izgrađuje uzajamno poštivanje ako išta ova riječ danas vrijedi. Poštivanje i javno i dobrovoljno. Došao sam kao hodočasnik u znak mira i prijateljstva“, kao da ga čujem sada ovdje. A onda 12. travnja na večer ovdje predao nam je ovu svijeću, a ona je od početka rata gorila u bazilici Sv. Petra pred Gospinim likom Marije od Milosti. Onda je on upravo nama rekao: „Neka Majka Pomoćnica gradi u nama pouzdanje u

majčinsku pomoć.“ I upravo to nas svaki puta podsjeća: ne gubite pouzdanje.

Nama svećenicima ovdje u katedrali bi poručio: Zalažite se za uskrsnuće mira. Evo, danas 20 puta kako se sastajemo kao svećenici i u Vrhbosanskoj nadbiskupiji njegova riječ je ohrabrujuća. Kaže papa nama svećenicima: „Ostanite uz stada i uz cijenu velikih žrtava. Nositelji nade, čuvajte svoj svećenički identitet.“ Na ovom svećeničkom saboru jače riječi ne trebam reći. To je njegova riječ nama na ovom saboru. Redovnicima je poručio: „Oživite iskonsku karizmu, a franjevcima posebno veli: „Vaša slavna prošlost vas obvezuje“, jer je tada bio i general reda prisutan, a svima je ispred katedrale poručio: „Živite međusobno u solidarnosti.“ Tu smo svi bili duhovna zvanja. Budite služitelji Božje ljubavi. I obnavljajte susrete i ispitujte svoju savjest da niste skrenuli s puta Gospodnjeg. Danas nam to puno znači. Sjemeništarcima i bogoslovima posebno je poručio: „Zvanje je pustolovina koju se isplati živjeti do kraja. Tajna leži u velikodušnosti i ustrajnosti odgovora Gospodinu. Treba biti hrabar pa zagaziti u pustolovinu, a ona neće prevariti. Zato i vama tu riječ poručujem. Političarima je kad je s njima osobno razgovarao posebno poručio: „Sarajevo je raskrižje različitih kultura, vjera i naroda. Moramo ga smatrati gradom našega stoljeća, iako je u njemu započeo prvi svjetski rat te su kroz prošlo stoljeće ljudi doživjeli razne strahote. Sada može biti simbol suživota ovaj njegov spomenik koji dižemo u čast njega kao sveca, ali i njega kao hodočasnika i prijatelja ovom gradu i ovoj zemlji. Neka bude izazov. Izazov da ne zaboravimo njegove riječi. Niti mi u Crkvi niti građani ove zemlje.

Mi možemo i trebamo izgrađivati ovu zemlju baš kroz poštivanje, dijalog i dogovor. Zato želimo moliti žarkim srcem:

„Sveti Ivane Pavle Drugi, volio si ovu zemlju i rekao si da je u srcu nosiš. Nosi je i u nebo. Da ova zemlja napokon doživi vedrinu i budućnost, da prestane svaka mržnja, da prestane svaka netolerancija, svaka isključivost i da se izgradi jednakopravnost. Da se svi u njoj, ovoj kući, koja se zove BiH osjećamo sretnim. A kuću kućom čine ukućani. Da bi ona bila kuća mi moramo biti ukućani. Srcem i dušom je izgrađivati. Sveti Ivane Pavle Drugi, pomози nam biti ono što jesmo i to na ovom ognjištu gdje smo nikli i gdje smo rasli. Amen!

Propovijed Vinka kardinala Puljića u Limburgu uz 20 godina partnerstva biskupije Limburg i nadbiskupije Vrhbosanske

„Mit meinem Gott überspringe ich die Mauern!“ Sa svojim Bogom preskačem (nadilazim) zidove

Biskup Heiner Koch je u nedjelju u Dresdenu otvorio ovogodišnju 22. po redu veliku akciju solidarnosti njemačkih katolika RENOVABIS sa Crkvom u Istočnoj Europi.

Drago mi je da sam danas ovdje sa vama i da ovom sv. Misom otvaram ovu akciju Renovabisa ovdje u našoj partnerskoj biskupiji. Geslo pod kojom se ove godine održava akcija je «Sa svojim Bogom preskačem zidove» - simbolično jer se svi zajedno sjećamo rušenja Berlinskog zida prije točno 25 godina. Ujedno se u ovoj godini sjećamo i slavimo 20 godina našega partnerstva i zahvaljujemo Bogu za mostove koji su u ovih 20 godina nastali između Limburga i Sarajeva.

Odmah želim zahvaliti za osjećaj solidarnosti. Možda ni jedna nacija u Europi nema toliko osjećaja za druge, za one koji su u potrebi i nevolji kao vi. To sigurno neće i ne može proći bez Božje nagrade.

Kao što rekoh, 25 godina rušenja berlinskog zida veliki je događaj za njemački narod – događaj koji je ukinuo podjele. Ovaj događaj kao da vas je osnažio da ukinete podjele i zidove i prema drugim narodima, a posebno prema Hrvatima u Bosni i Hercegovini, čega je partnerstvo kroz 20 godina očit primjer i dokaz.

Želim ovdje reći nešto o svojem vlastitom iskustvu u teškim godinama rata u Sarajevu. Ne trebam isticati kako je bilo teško živjeti u opkoljenom Sarajevu, slušajući neprestano granate i strepeći da te snajper ne pogodi. No ono što je mene osobno, a i druge održalo i davalo snage jest VJERA. Vjera koja pomagala i u teškom godinama rata nadilaziti predrasude; vjera koja je davala snagu i snažila nadu; vjera da će dobro pobijediti; vjera u ljude i u njihovu dobrotu unatoč prividnoj mržnji. To je ono što mi je pomoglo. Vjera utemeljena na Kristu uskrsnom, onom koji nikad ne vara i onom koji nikad ne razočara.

U tim teškim vremenima, gdje je Krist bio oslonac i snaga, još je jedna stvar bila itekako

ohrabrujuća. A to je osjećaj i spoznaja da nismo sami. Da ima onih koji suosjećaju s našim patnjama i da ima onih koji su iskazivali svoju solidarnost prema nama. Jedan od očitih primjera takve blizine i solidarnosti je i biskup Kamphaus kojeg mnogi od vas osobno poznaju. On je našu nadbiskupiju bio spreman posjetiti u najtežim trenucima. I to se ne zaboravlja. Ne zaboravlja se čovjek koji je spreman na žrtvu; čovjek koji je spreman pomoći riskirajući i svoj vlastiti život. Takvi primjeri su nam davali snagu.

Tu spremnost vašeg umirovljenog biskupa Kamphausa pomoći drugima i biti bliz s onim koji je u potrebi pokazali ste i pokazujete i vi, evo već 20 godina.

Stoga je druga stvar koju želim danas istaknuti riječ HVALA. U biti, ono što osjećam ne može se obuhvatiti jednom riječju, riječju hvala. Bilo bi potrebno nešto puno više. A kako toga nema, želim iskazati zahvalnost za pokazanu solidarnost prema katolicima u BiH. To je dokaz nama da nismo bili sami niti u ratu niti u teškim poslijeratnim godinama, niti sada kada gradimo strukture i organiziramo pastoral u Nadbiskupiji s posebnim naglaskom na trajnoj izobrazbi svih vjernika i uključivanju svih u crkveno djelovanje. Neizmjereno hvala.

Geslo ovog susreta je „Sa svojim Bogom preskačem (nadilazim) zidove“. Potrebno je da ovo geslo živimo i vi ovdje u našoj partnerskoj biskupiji i mi u BiH. Želim vam reći da sam zadnjih mjeseci često na vas mislio i Bogu se molio. Sigurno je bilo teško i trebat će vjere da nadidete poteškoće koje su nastale; trebat će vjere da s Bogom preskočite zidove koje su nastali.

I nama u našoj Nadbiskupiji je potrebno živjeti ovo geslo. Kada se osjetimo napuštenim, ostavljenim i bespomoćnima učiniti i promijeniti nešto na bolje, kada razvijamo predrasude prema drugima s kojima živimo u BiH, kada ne vidimo bolju budućnost za našu zemlju, - potrebno je da imamo uvijek ponovno snage vjerova-

ti da s Bogom nadilazimo sve i spremno sve od sebe dajemo kako bismo širili dobro i doprinosili miru i pomirenju i boljoj budućnosti.

Preskočiti i nadilaziti zidove nije uvijek lako. Kao što rekoh, za to je potrebna vjera. Vjera i ljubav.

Svako u svojem području treba raditi na tome. Mi u BiH pokušavamo ovu zadaću vršiti preko dijaloga s drugima i drugačijim. S onima koji pripadaju drugim crkvama i vjerskim zajednicama. Širiti dijalog i toleranciju je zadaća svih nas, a mi u BiH doista imamo priliku to i pokazati.

I na kraju ne mogu se ne osvrnuti na katastrofalnu situaciju koja je zadesila moju nadbiskupiju. Radi se o poplavama i klizištima u kojima je direktno stradalo preko 40 župa naše nadbiskupije sa preko 60 tisuća vjernika direktno zahvaćenim ovom katastrofom. Znam da

ste nam već pomogli biti podrška onima koji su unesrećeni. Hvala vam za to i za svaku pomoć kojom ćete olakšati ove teške dane za vjernike u mojoj Nadbiskupiji.

Želeći da svi, svakim danom, sve više „sa svojim Bogom preskačemo (nadilazimo) zidove“ nesnošljivosti, mržnje, netolerancije, te da širimo vidike dobrote, suosjećanja i bratske brige za druge.

Neka nas u tome prati nebeski zagovor Blažene Djevice Marije.

Limbrug, 21. 5. 2014.

(propovijed je izrekao vlč. dr. Šimo Maršić u ime nadbiskupa Vinka, jer je tih dana nadbiskup obilazio poplavljene župe Vrhbosanske nadbiskupije)

Svećenici slavljenici – jubilarci po godini rođenja u 2014. godini

30. rođendan slave

- vlč. Đuro Arlović; vlč. David Lenin
Trujillo Regalado

40. rođendan slave

- Vlč. mr. Pero Brajko, vlč. Ivoš Ilija, vlč.
Ivoš Tadija, vlč. Miroslav Karatović, vlč.
Donald Marković, vlč. dr. Šimo Maršić, vlč.
Marinko Mrkonjić, vlč. dr. Mirko Šimić.

50. rođendan slave

- Vlč. mr. Juro Babić, vlč. Josip Batinić, vlč.
Jakov Kajinić, preč. Marijan Marijanović, vlč.
Marinko Perković, vlč. Bono Tomić, vlč. Drago

Župarić.

60. rođendan slave

Mons. mr. Tomo Knežević, vlč. Mato Križ-
anac, vlč. Luka Lucić, preč. Bartol Lukić, vlč.
Stipo Miloš, vlč. Pavo Nikolić, vlč. Anto Perić,
vlč. Marijan Perić, vlč. Đuro Živković.

70. rođendan slavi

Vlč. Branko Vincetić.

80. rođendan slavi

Vlč. Mijo Perić.

Svećenici slavljenici – jubilarci po godini ređenja u 2014. godini

10 godina misništva:

Vlč. Tadija Ivoš, vlč. Ilija Ivoš, vlč. Ivo
Kopić, vlč. Perica Majić, vlč. Mario Oršolić,
vlč. mr. Vlatko Rosić, vlč. Boris Salapić, vlč.
Predrag Stojčević.

20 godina misništva:

Vlč. Marko Mikić, vlč. mr. Tomo Mlakić,
vlč. dr. Zdenko Spajić.

25 godina misništva:

Vlč. Marijan Brkić, vlč. Drago Čumurdžić,
preč. Jakov Filipović, vlč. Pero Iljkić, vlč.
Mirko Ivkić, mons. Luka Kesedžić, vlč. Ivan
Mandić, mons. mr. Luka Tunjić, preč. Veselko

Župarić.

30 godina misništva:

Vlč. Marko Jukić – stariji.

40 godina misništva:

Vlč. dr. Petar Babić, vlč. Stjepan Željko
Biletić, vlč. Danijel Jakovljević, vlč. Nikola
Lozić, vlč. Josip Pavlović, vlč. Anto Stjepić,
vlč. Vinko Trogrlić.

50 godina misništva:

Vlč. Josip Glavaš, mons. Petar Jukić.

55 godina misništva:

Vlč. Anto Baković.

Mladi iz Vrhbosanske nadbiskupije sudjelovali na susretu HKM u Dubrovniku 2014.

U subotu, 26. i u nedjelju, 27. travnja 2014., 1416 mladih iz Vrhbosanske nadbiskupije sudjelovalo je na devetom Susretu hrvatske katoličke mladeži koji je održan u Dubrovniku.

Prema riječima mladih, susret je nadmašio sva očekivanja sudionika iz Vrhbosanske nadbiskupije. Mladi su bili oduševljeni predprogramom, Misnim slavljem, zabavama koje su organizirane po župama i smještajem. U mjeri u kojoj su sudjelovali na Susretu vidjelo se da ih kiša, koja je padala cijeli dan u subotu, nije obeshrabrila, niti im pokvarila raspoloženje. Mladi su ponosno koračali ulicama Dubrovnika s pjesmom na usnama slaveći Boga i zahvaljujući Mu što su mogli biti dio najbrojnijeg Susreta do sada.

„Zahvaljujemo se obiteljima koje su ugosti-

le naše mlade i koje su im, nakon kišnog dana, otvorile vrata svojih domova, te pružile obroke i tople napitke da se zgriju. Veliku zahvalnost također upućujemo i svim župnicima, časnim sestrama i katehetama, baš kao i svim mladima koji su bili voditelji autobusa na suradnji i strpljenju prilikom organiziranja odlaska.

Želimo se zahvaliti organizatorima što su spremno i velikodušno dočekali naše mlade. Posebno se zahvaljujemo župama: Cavtat, Ćilipi, Mandaljena, Mlini, Gruda, Dubravka, Brgat, Pločice i Stravča koje su ugostile naše mlade.

U nadi da ćemo se vidjeti u Vukovaru 2017. godine želimo svima obilježiti Božjeg blagoslova.“, poručili su iz Nadbiskupijskog centra za pastoral mladih “Ivan Pavao II.”

(*hta/mladicentar*)

Papa Franjo proglasio svetima Ivana XXIII. i Ivana Pavla II.

„Bili su svećenici, biskupi i pape XX. Stoljeća. Preživjeli su tragedije, ali nisu bili njima svladani. U njima je jači bio Bog, jača je bila vjera u Uskrslog Isusa Krista, čovjeka i Gospodina povijesti. Jače je bilo u njima božje milosrđe i jača je bila majčinska bliskost Marije“ – rekao je papa Franjo u propovijedi tijekom svečane mise na dan Božanskog milosrđa, 27. travnja 2014., uz proglašenje svetim dvojice papa.

Svečanost kanonizacije blaženoga Ivana XXIII. i blaženoga Ivana Pavla II., započela je na mnoštvom hodočasnika dupkom ispunjenom Trgu Sv. Petra u Vatikanu ukrašenom s 30.000 ruža, dar iz Ekvadora, molitvom Milosrdne krunice, uz pjevanje zbora Rimske biskupije. Papa u miru Benedikt XVI. je bio među koncelebrantima pokraj oltara.

Euharistijsko slavlje je započelo litanijama svetaca. Nakon tri zahtjeva koja je Papi uputio pročelnik Kongregacije za proglašenje svetih

kardinal Angelo Amato, u pratnji postulatora, papa Franjo izgovorio je formulu koja izražava prijedlog za čašćenje novih svetaca u cijeloj Crkvi. Katolička Crkva dobila je dva nova sveca Ivana XXIII. i Ivana Pavla II.

Zatim su prikazana dva relikvijara “blizanca” novih svetaca, koje su doneseni na oltar u procesiji u kojoj su između ostalih bili Floribeth Mora Diaz i nećaci i nećakinje Ivana XXIII. Za papu Ivana Pavla II. korišten je isti relikvijar kao i za beatifikaciju godine 2011.; ampulica s nekoliko kapi krvi, ugrađena u srebrni relikvijar u obliku maslinovih grana, visok oko 40 cm, djelo rimskog zlatara. Za beatifikaciju pape Ivana XXIII. nije postojao relikvijar pa je za kanonizaciju načinjen još jedan identičan onome poljskoga Pape. Na Trgu Sv. Petra ponovno su korišteni i veliki gobleni s likovima novih svetaca, već upotrijebljeni kod beatifikacije, što je još jedan od znakova skromnosti pri ovoj kanonizaciji.

Svetu Misu s Papom suslavilo je 150 kardi-

nala, oko 1000 biskupa i nadbiskupa, i nešto više od šest tisuća svećenika. Među njima su bili zagrebački nadbiskup kardinal Josip Bozanić, nadbiskup metropolit vrhbosanski kardinal Vinko Puljić, predsjednik BK BiH banjolučki biskup mons. dr. Franjo Komarica, riječki nadbiskup Ivan Devčić, umirovljeni đakovačko-osječki nadbiskup Marin Srakić, biskupi požeški Antun Škvorčević, bjelovarsko-križevački biskup Vjekoslav Huzjak, zagrebački pomoćni Ivan Šaško. Misi su Nazočili i postulatori dvaju postupaka za proglašenje svetim, o. Giovan Giuseppe Califano za papu Roncallija, i poljski svećenik mons. Slawomir Oder za papu Wojtylu te dvije žene koje su zadobile čudesno ozdravljenje po zagovoru pape Ivana Pavla II. – francuska redovnica Marie Simon Pierre i Floribeth Mora Diaz iz Kostarike.

Pristigla su i mnoga službena izaslanstva iz cijelog svijeta; među 24 državna poglavara su i hrvatski predsjednik Ivo Josipović, talijanski Giorgio Napolitano, poljski Bronislaw Komorowski, kao i nekadašnji predsjednik, nobelo-

vac Lech Walesa te pripadnici španjolske i belgijske kraljevske obitelji. EU predstavljaju predsjednik Europskog vijeća Herman van Rompuy i Europske komisije Manuel Barroso.

Stotine tisuća ljudi iz cijelog svijeta preplavile su Trg sv. Petra u Rimu i okolne prostore, kako bi prisustvovali ceremoniji kanonizacije. Prvi put u povijesti Crkve dogodila se kanonizacija dvojice papa u nazočnosti dvojice živućih papa: pape Franje i pape emeritusa Benedikta XVI. Na transparentima se moglo pročitati: „Dvojica svetih papa u nebu i dvojica na Trgu svetog Petra“. Mnoštvo je vjernika provelo noć u molitvama u rimskim crkvama, koje su za ovu prigodu ostale otvorene cijelu noć.

Papa Ivan XXIII. Je bio poglavar Katoličke Crkve od 1958. Do 1963. Godine i pokrenuo je Drugi vatikanski koncil. Papa Ivan Pavao II. je obavljao tu dužnosti 27 godina, obišavši za to vrijeme skoro cijeli svijet. Obadvojica su odigrali važnu ulogu na svjetskoj pozornici u svoje vrijeme.

(kta/Ilija O.)

Održan XX. Sabor svećenika Vrhbosanske nadbiskupije

U Vrhbosanskom bogoslovnom sjemeništu u Sarajevu održan je, 30. travnja XX. Sabor svećenika Vrhbosanske nadbiskupije na čelu s nadbiskupom metropolitom vrhbosanskim kardinalom Vinkom Puljićem. U dvorani Pavla VI., na početku radnog dijela tog redovitog godišnjeg susreta, na kojem se okupljaju dijecezanski i redovnički svećenici koji djeluju na teritoriju Vrhbosanske nadbiskupije, kardinal Puljić je istaknuo da ovim dvadesetim jubilarnim okupljanjem svećenici svjedoče svoje zajedništvo kao jedan prezbiterij na razini dijeceze. Pozdravio je sve okupljene svećenike, a na osobit način mons. dr. Želimira Puljića, nadbiskupa zadarskog i predsjednika Hrvatske biskupske konferencije, kojem je ujedno zahvalio što se odazvao da sudjeluje i izlaže na susretu. Potom je riječi pozdrava uputio nazočnim: mons. dr. Kiri Stojanovu, biskupu skopskom i apostolskom egzarhu u Makedoniji, mons. dr. Marku Semrenu, pomoćnom

biskupu banjolučkom, mons. dr. Peri Sudaru, pomoćnom biskupu vrhbosanskom, te fra Lovri Gavranu, provincijalu Franjevačke provincije Bosne Srebre. Podsjetio je da je na 12. travnja 1997., prigodom svog apostolskog pohoda BiH, s nekima od njih u istoj prostoriji gdje se održava Sabor večerao budući svetac papa Ivan Pavao II. Također se osvrnuo i na godišnjicu smrti bana Petra Zrinskoga kojega je, zajedno s njegovim šurjakom Franom Krstom Frankopanom, austro-ugarska vlast osudila na smrt i pogubila 30. travnja 1671. u Bečkom Novom Mjestu. Kazao je kako će nezaboravna ostati njihova pisma koja su pisali svojim suprugama, kao i njihove riječi koje svećenici toliko puta znaju citirati: „Na vik on živi ki zgine pošteno!“ Ukazao je i da je na današnji dan 1979. u bazilici sv. Petra prvi put „odjeknula“ hrvatska riječ kada je na hrvatskom jeziku prvi puta propovijedao papa Ivan Pavao II. Istaknuo je da je otkrivanje spomeni-

ka tom Papi danas potvrda izraza zahvalnosti za sve što je učinio za sve žitelje Bosne i Hercegovine, na poseban način za katolike i hrvatski narod. Okupljene svećenike ovom prigodom pozvao je i da kroz molitvu ili djelatnosti na terenu istinski i zajednički surađuju na pripravi Sinode Vrhbosanske nadbiskupije. „Ovaj XX. sabor je više jedna lijepa svečanost i radost zajedništva i u molitvi i u svjedočenju. Zato želim da se tako i osjećamo, dostojanstveno i svečano. Ovo je svečani dan“, kazao je kardinal Puljić posvijestivši okupljenima da su živjeli u vremenu svetaca. Radom Sabora koordinirao je mons. Luka Tunjić, generalni vikar Vrhbosanske nadbiskupije.

Potom je mons. Želimir Puljić održao predavanje o svetom Ivanu Pavlu II. pod nazivom „Velika ostavština velikoga Pape“. Prije samog izlaganja pozdravio je sve nazočne, zahvalio na pozivu i izrekao „čtetverostruku“ čestitku u povodu XX. jubileja održavanja ovog sabora svećenika, 20. obljetnice imenovanja kardinalom nadbiskupa Vinka Puljića, za organizaciju i pripremu Sinode Vrhbosanske nadbiskupije te u povodu podizanja kipa u čast sv. Ivanu Pavlu II.

Podsjećajući uvodno da je papa Ivan Pavao II. preminuo prije devet godina, u subotu 2. travnja 2005., ustvrdio je kako se vijest o njegovoj smrti proširila „munjevitom brzinom diljem svijeta“ budući da se „umješno i uspješno približio suvremenom čovjeku: Od djece i mladih, do starih i bolesnih“ te je izrazio mišljenje da je svojom pojavom i čudesnom aktivnošću postao osobitim „građaninom svijeta“. Podsjetio je da se taj Papa u vrijeme protekloga rata u Hrvatskoj i BiH nije umarao moleći za mir i čineći sve što je bilo u njegovoj moći kako bi se obustavilo „ruku koja ubija“ te je istaknuo da se zauzimao za priznavanje nezavisnosti i suvereniteta obaju država.

Osvrćući se na lik Ivana Pavla II., ustvrdio je da je obdaren osobitim darovima te da je bio dar Duha Svetoga Crkvi i našem vremenu. Napominjući da je još kao dijete ostao bez majke, a da je oca i brata izgubio u ranoj mladosti, kazao je kako je radi toga postao „drugi otac, Sveti Otac, brat, prijatelj, skrbnik i odvjetnik, posebice ugroženih, napuštenih i ostavljenih“.

Kazavši kako je milijunsko mnoštvo na Trgu svetog Petra koji su došli sudjelovati na Misi i pokopu pape Ivana Pavla II. bio očiti znak koliko su ljudi cijenili sve ono što je

Karol Wojtyła učinio tijekom svog dugogodišnjeg pontifikata, ustvrdio je kako se njegovi brojni susreti mogu promatrati kroz četiri koncentrična kruga: 1. obitelji, mladi i bolesnici; 2. proročki i odvjetnički u službi čovjeka; 3. oni koji oblikuju javno mnijenje i 4. oni koje je Crkva uzdigla na čast oltara, te je o svakom pojedinačno progovorio.

Osvrćući se potom na djelovanje pape Wojtyły u smjeru sprječavanja i zaustavljanja rata u Bosni i Hercegovini, istaknuo je da su njegovi brojni javni nastupi mnogo značili kako u govorima katoličkim vjernicima tako i u porukama i apelima odgovornim državnim vlastima, diplomatskim i političkim dužnosnicima i državnimcima Europe i svijeta. Naglasio je da je papa Ivan Pavao II. više puta i uporno dizao svoj glas protiv nasilja, izražavao duboko žaljenje zbog stradanja, razaranja, ubijanja nedužnih civila, progona pučanstva iz vlastitih domova i odvođenja u zatočeničke logore, etničkog čišćenja, uništavanja gradova i sela, kuća i stanova, tvornica i bolnica, crkava i džamija, škola i spomenika povijesne i kulturne baštine, te da je u više navrata poručivao ljudima Bosne i Hercegovine da nisu sami i napušteni. Ustvrdio je da je papa Wojtyła pastirskim pohodom Sarajevu u travnju 1997. i Banja Luci u lipnju 2003. na zoran način posvjedočio i okrunio dotadašnja zauzimanja za Bosnu i Hercegovinu, koju je, kako je podsjetio mons. Puljić, često nazivao „dragom zemljom“. „Stoga, žitelji ovog grada i ove napaćene zemlje ne bi smjeli nikada zaboraviti što je veliki Ivan Pavao II. za njih učinio u najtežim trenucima njezine povijesti. Podignuti spomenik njemu u čast kraj sarajevske prvostolnice znak je zahvalnosti ovoga grada koji će nas trajno podsjećati na Papu koji je volio ovu zemlju“, kazao je mons. Puljić.

Govoreći zatim o ostavštini ovog Pape mladima, kazao je kako je najveću ljubav i naklonost pokazivao prema mladima, koji su mu, kako je kazao, to uzvraćali masovnim dolascima na susrete s njime u mnogobrojnim prigodama u Rimu i u cijelom svijetu. Potkrijepio je to riječima iz Papinih govora upućenim mladima u mnogobrojnim prigodama, među kojima je spomenuo propovijed u Buenos Airesu 1987., poruku za XVII. Svjetski dan mladih 2002., govor u Manili 1995. i druge.

Podsjetio je potom da je u tijeku svog pontifikata, između ostalog, papa Ivan Pavao II. obi-

šao 129 zemlje svijeta, te da je imao 102 međunarodna putovanja i 142 putovanje po Italiji. Posvjestio je da se njegovu aktivnost, putovanja i susrete najbolje može shvatiti u kontekstu njegovih riječi koje je izgovorio na samom početku svoga pontifikata: „Želim svima doći, sve posjetiti, i mjesta gdje se moli i ljude koji mole; beduine u pustinji i karmelićane i cistercite u samostanima; bolesnike u krevetima i radnike u tvornicama. Htio bih vidjeti i sve one koji su poniženi i obespravljeni. Htio bih zaviriti i iza kućnih pragova vaših kuća, posvuda bih htio doći“.

„Bogu smo zahvalni što smo živjeli u njegovu vrijeme, imali prigodu ugostiti ga u našoj sredini, te čuti njegove očinske riječi i mirotvorne poticaje“, kazao je zaključno mons. Puljić doidavši: „Premda bismo ljudski govoreći mogli reći kako smo izgubili dragog prijatelja, oca i poglavara. No, očima vjere, koju je Ivan Pavao II. neumorno svjedočio i propovijedao, mi smo sada sigurni da imamo moćnog zgovornika kod Oca nebeskoga. Njemu, koga je Providnost pozvala voditi Crkvu u povijesnom trenutku prijelaza u treće tisućljeće, prepo-

ručujemo našu sadašnjost i budućnost. Sveti Ivane Pavle, moli za nas“.

Najveći broj svećenika koji sudjeluje na saboru obavlja službe župnika i župnih vikara dok drugi djeluju u raznim institucijama: od djelatnika u Nadbiskupskom ordinarijatu vrhbosanskom i članova Stolnog kaptola vrhbosanskog preko poglavara Vrhbosanskog bogoslovnog sjemeništa profesora na Katoličkom bogoslovnom fakultetu i Franjevačkoj teologiji kao i Nadbiskupijskog misijskog međunarodnog sjemeništa „Redemptoris Mater“ (Majka Otkupiteljeva) u Sarajevu te dijecezanskog i franjevačkog sjemeništa u Travniku i Visokom kao i članova uprave Franjevačke provincije Bosne Srebrne i drugih službi na razini mjesne i krajevne Crkve u BiH te Vojnog ordinarijata BiH.

Na kraju radnog dijela Sabora svi nazočni uputili su se prema sarajevskoj katedrali Srca Isusova na Misu koju prigodom održavanja svečanosti otkrivanja i blagoslova spomenika svetom Ivanu Pavlu II. predvodi kardinal Puljić.

(kta)

Svečanost otkrivanja i blagoslov spomenika sv. Ivanu Pavlu II. u Sarajevu

U srijedu, 30. travnja 2014. na trgu ispred katedrale Srca Isusova u Sarajevu upriličena je svečanost otkrivanja i blagoslova spomenika svetom Ivanu Pavlu II., koja je započela procesijom biskupa, svećenika i svih vjernika koji su sudjelovali na Misnom slavlju u znak zahvalnosti sv. Ivanu Pavlu II., a na završetku XX. Sabora svećenika Vrhbosanske nadbiskupije. Na svečanosti su bili nazočni nadbiskup metropolit vrhbosanski kardinal Vinko Puljić i svi biskupi Biskupske konferencije Bosne i Hercegovine u zajedništvu s apostolskim nuncijem u BiH mons. Luigijem Pezzutom, predsjednikom Hrvatske biskupske konferencije mons. dr. Želimirom Puljićem, skopskim biskupom i apostolskim egzarhom u Makedoniji mons. Kiro Stojanovim te oko 200 svećenika, brojnih redovnika i redovnica kao i društvenopolitičkih, diplomatskih, kulturnih i drugih predstavnika te brojnih građana koji su ispu-

nili trg Fra Grge Martića.

U ime Vrhbosanske nadbiskupije i Hrvatskog kulturnog društva Napredak, inicijatora postavljanja spomenika i nositelja projekta, sve okupljene, kao i televizijske gledatelje i radijske slušatelje, na početku je pozdravio voditelj programa Vanja Gavran koji je podsjetio da je svečanost upriličena na istom mjestu na kojem je papa Ivan Pavao II. 12. travnja 1997. godine pozdravljao i blagoslovio okupljeno mnoštvo.

U ime državnih institucija nazočnima su se obratili predsjedatelj Predsjedništva Bosne i Hercegovine gospodin Bakir Izetbegović i predsjedatelj Vijeća ministara Bosne i Hercegovine gospodin Vjekoslav Bevanda.

U svom obraćanju g. Izetbegović izrazio je zadovoljstvo što može biti prisutan na svečanosti u znak sjećanja na papu Ivana Pavla II., „velikog čovjeka, jednog od najznačajnijih humanista i lidera prošlog stoljeća“. Izrazio je

uvjerenje da ga građani Bosne i Hercegovine pamte samo po dobru, naročito po onome što je za njih činio u najtežim trenucima stradanja tokom rata od 1992. do 1995. godine. Kazao je da je svojim univerzalnim humanističkim stavom papa Ivan Pavao II. ostavio snažan upečatljiv trag i pouku koja je „trajno aktualna i motivirajuća“, te je ustvrdio da je na njegove poruke potrebno stalno podsjećati kako bi „lakše gradili uistinu slobodno i demokratsko društvo prihvatljivo i komotno za sve narode i građane koji žive u BiH“. Najavio je da će se u Sarajevu 28. lipnja tekuće godine, prigodom obilježavanja stogodišnjice od početka Prvog svjetskog rata, ponoviti riječi ovog Pape koje je izrekao pri završetku svog pohoda Sarajevu 1997. godine: „Nikada više rata“. Ustvrdio je da BiH ima samo jedan put u budućnost – put unutarnjih i vanjskih europskih integracija. „To je realna platforma na kojoj se svi možemo naći. Moramo biti svjesni da što prije izazove na tom putu savladamo to će i svima u ovoj zemlji biti bolje. Poruke mudrosti pape Ivana Pavla II. kojih se danas prisjećamo na toj sudbinskoj stazi mogu nam biti vrijedna vodilja“, kazao je g. Izetbegović.

Predsjedatelj Bevanda je ustvrdio da je Ivan Pavao II. „bio tu s nama i uz nas“ kada je u BiH bilo najteže te je kazao da „najmanje što smo mogli i što možemo je da mu na ovaj način zahvalimo i da se prisjetimo onih koji su bili s nama“. Ujedno je zahvalio je i čestitao svima koji su tome pridonijeli, kao i Svetoj Stolici za sve dosad učinjeno za BiH. Podsjetio je na jedan dio onoga što je papa Ivan Pavao II. izrekao prigodom svoga posjeta u travnju 1997. godine kada je kazao da „ljudi ovoga područja žele izgrađivati društvo mira čiji članovi priznaju Boga kao gospodara i Oca sviju“.

Potom je u ime HKD Napredak i u svoje ime okupljene pozdravio predsjednik Napretka mons. dr. Franjo Topić koji je, između ostalog, podsjetio na osnovne podatke iz života pape Wojtyły. Izrazio je nadu da će Ivan Pavao Veliki biti zagovornik da se njegove ideje: ljubavi prema svakom čovjeku, ekumenizma i dijaloga, praštanja i sporazumijevanja sve više ostvaruju u „ovoj kompliciranoj ali lijepoj zemlji“. Obraćajući se predstavnicima vlasti, podsjetio je da ovaj Papa prigodom pohoda Banjoj Luci poručio da budućnost BiH ovisi o njenim žiteljima. „Ovisi od svih i svakoga od

nas ali prije svega od onih koji imaju vlast i koji odlučuju o funkcioniranju ove zemlje“, kazao je mons. Topić. Također je izrazio mišljenje da zajedništvo iskazano prisustvovanjem ovoj svečanosti ima „ogromno značenje ne samo za katolike nego i za sve stanovnike Bosne i Hercegovine“.

Nakon toga je na video-ekranu uslijedio insert iz Papinog oproštajnog govora iz sarajevske zračne luke 1997. godine.

Nuncij Pezzuto je u svom obraćanju kazao da se Sveta Stolica vrlo rado pridružuje gestu dubokog poštovanja prema sv. Ivanu Pavlu II. koji je, kako je rekao, Vrhbosanska nadbiskupija ostvarila podizanjem spomenika neposredno nakon njegove kanonizacije. „Ovim kipom, Sveti Papa će moći nastaviti Svoju misiju, ne samo kao Učitelj vjere, nego kao i Učitelj života“, kazao je nuncij Pezzuto izrazivši želju Svete Stolice da će se spomenik svim prolaznicima biti poticaj da se otvore i inspiriraju u osobnom i zajedničkom životu kroz poruku mira, solidarnosti, bratstva i tolerancije, tj. vrijednosti koje su, kako je kazao, bile ključne točke mjesta i plodnog pontifikata sv. Ivana Pavla II.

Autor spomenika akademik Hrvoje Urumović zahvalio se predstavnicima Napretka i Vrhbosanske nadbiskupije, a osobito kardinalu Puljiću te izrazio nadu će njegovo djelo u srcima svih Sarajlija i svih posjetitelja, pri pogledu na spomenik buditi „samo lijepa sjećanja i uspomene na posjet ovog velikog čovjeka i sada svetca“.

Kardinal Puljić je na poseban način zahvalio svim dobročiniteljima i svima koji su sudjelovali svojim prilozima. Zahvalnost je izrazio i organizatorima susreta, od Odbora i suradnika iz Napretka, a na poseban način govornicima i svima koji su ovom prigodom uputili lijepe riječi. Također je zahvalio i medijima koji su, kako je istaknuo, pokazali spremnost da stvore pozitivno ozračje. Riječi zahvale uputio je i vjerskim predstavnicima što su podržali ovu inicijativu, počevši od Međureligijskog vijeća, a posebno reisu-l-ulemi Islamske zajednice u Bosni i Hercegovini Huseinu ef. Kavazoviću, jer mu je dan ranije osobno došao čestitati i izraziti podršku. Zahvalio je potom i građanima grada Sarajeva i čestitao im ovaj dan i ovaj događaj.

Nakon toga je uslijedila središnja ceremonija otkrivanja i blagoslova. Spomenik su otk-

rili kardinal Puljić i mons. Topić te predstavnici Napretkovih stipendista Kristina Knežević i Vedran Koturić kao i predstavnici Nadbiskupijskog centra za pastoral mladih „Ivan Pavao II.“ Ivana Klačar i Jerko Grubišić. Za vrijeme otkrivanja spomenika Puhački orkestra Hrvatskog kulturno-umjetničkog društva Seljačka sloga iz Trebižata kod Čapljine svirao je skladbu „Krist na žalu“ koju je skladao upravo Ivan Pavao II.

U ožujku 2009. godine objavljen je međunarodni natječaj za idejno rješenje spomenika.

Prijavilo se 20 autora iz nekoliko zemalja. Žiri je jednoglasno odabrao najbolji rad, idejno rješenje mladog akademskog kipara Hrvoja Urumovića, rođenog u Sarajevu 1976. godine, a nastanjenog u Zagrebu. Urumovićev kip prikazuje uspravnu figuru Pape u meditativnoj molitvi. Spomenik je visine 2,92 metra, izrađen je od siluminija i izliven je u ljevaonici Likovne akademije u Zagrebu.

(kta)

Skupine stranih posjetilaca BiH početkom svibnja 2014. tražile i susret s predstavnikom Vrhbosanske nadbiskupije

Još iz vremena opsjedanja Sarajeva 1992.-1995. strani diplomati, vojni izaslanici, religijski predstavnici, skupine turista i međureligijskih promatrača koje pohađaju BiH te posebno Sarajevo traže susret s vrhbosanskim nadbiskupom. Nadbiskup u načelu prihvaća takve susrete, uvjeren da je bolje ako mi katolici ovoga grada i države govorimo izravno o sebi nego ako zainteresirani posjetioci čitaju o nama samo iz sekularnih medija. Kada on nije kod kuće zamoli nekoga od svojih suradnika da u njegovo ime primi posjetioce.

Tako sam 2. svibnja po nadbiskupovoj želji primio u sali ordinarijata skupinu od 32 putnika iz Italije koju je vodila gospođa Ivona Marabatto. Zanimali su se za opću situaciju u državi BiH te posebno za katoličko školstvo u našoj i banjalučkoj biskupiji. Njima i drugim neupućenim strancima paradoksalno izgleda poistovjećivanje vjerskog i nacionalnog identiteta kod nas. Također ih zanima odnos nas katolika prema pravoslavicima i muslimanima u našoj državi.

Skupinu od 34 posjetioca iz Austrije, koji su se najavili preko austrijske ambasade, primio sam 3. svibnja. Pratila ih je službenica austrijske ambasade Bošnjakinja. U skupini je bio i jedan grkokatolički svećenik Ukrajinac koji vodi rimokatoličku župu u Beču i on se zanimao za grkokatolike ukrajinskog porijekla u

BiH s brojem njihovih župa i vjernika. U skupini je bilo šest bivših austrijskih ambasadora te nekoliko profesora univerziteta i znanstvenih istraživača. U opsežnom programu koji su sastavili cilj im je pohoditi predstavnike građanskog društva i vjerskih zajednica o stotoj obljetnici sarajevskog atentata te izvidjeti kakve su mogućnosti da se daytonska BiH razvije u funkcionalnu državu koju će prihvaćati svi njezini građani. Iznio sam im naše razloge zašto smatramo da je daytonski mirovni ugovor nepravedan, iako je donio okončanje rata. Znajući da naš nadbiskup u takvim susretima naglašava potrebu istinske ravnopravnosti svih naroda i građana, iznio sam konkretne brojeve katolika u Vrhbosanskoj i Banjalučkoj biskupiji prije rata i sada te pohvalio iskreno zanimanje Austrijanaca za BiH. U skupini je bio jedan Egipćanin koji živi u Austriji te se zanimao ima li među bosanskim muslimanima ekstremista. Odgovorio sam kako sadašnji reis naglašava tradicionalnu, sunitsku usmjerenost kod bosanskih muslimana koji imaju iskustvo već 135 godina prakticirati svoju vjeru u državi koja je službeno sekularna i ne ravnava se prema šerijatskom pravu. Jedan od nazočnih spomenuo je da u Austriji imami koji predvode džemate turskih useljenika dobivaju iz Ministarstva za religiju u Turskoj (DIANET) nacрте građe koju trebaju izlagati svojim

vjernicima u Austriji te pitao od koga dobiva-ju smjernice bosanski muslimani. Odgovorio sam da oni slobodno izabiru svoga reisa koji raspoređuje muftije a ovi imame po lokalnim zajednicama. Stoga smjernice dolaze od zakonito izabranih poglavara koji su građani ove zemlje, nikako iz Turske. Zanimali su se detaljno za nastanak i djelovanje Međureligijskog vijeća. Jedna od nazočnih bila je protestantkinja te se zanimala za protestante u BiH. Rekao sam što sam znao, jer poznam tri protestantska pastora u Sarajevu. To sam iskoristio da iznesem pitanje prijevoda Biblije na bosanski, jer katolici čitaju prijevode na hrvatskom, pravoslavci na srpskom a protestantima nacionalnost nije važna pa osjećaju potrebu čitati Bibliju na bosanskom. Spomenuo sam da su dosada izdana dva prijevoda Novoga Zavjeta na bosanski (s grčkog) te 2013. cijele Biblije (s engleskog), ali za protestante jer nema sedam deuterokanonskih knjiga SZ koje su sačuvane samo na grčkom i zato ih protestanti – zajedno sa Židovima – ne prihvaćaju u kanon.

Skupinu „Savjeta za međureligijsku suradnju (STL)“ iz norveškog grada Bergena najavio je imam Mirza Muhsinović koji djeluje među tamošnjim Bošnjacima. Bilo ih je 12 i primio sam ih 4. svibnja. Dopusetovani su na šest dana, pohodili Srebrenicu, a kod nas su se veoma stručno zanimali kako je organizirana Katolička crkva u BiH. Iskoristio sam priliku

da opširno predstavim konfesionalni školski vjeronauk za koji obrazuju vjeroučitelje nadležni vjerski poglavari. Na upit, zašto se katolici osjećaju nacionalno Hrvatima i ne bi li bilo jednostavnije da primimo „bosanstvo“ kao zajednički identitet, ispričao sam detalj s diplomatske večere na kojoj sam pratio nadbiskupa Puljića u Sarajevu pred petnaestak godina. Na toj večeri bio je i portugalski ambasador, inače redovni sudionik mise u katedrali na engleskom koju prevodim. Predbacio je nadbiskupu, što će katolicima u ovoj državi nacionalnost Hrvati i ne bi li bilo bolje da zadrže svoju vjeru a opredijele se za nacionalnost Bosanci. Nadbiskup je odgovorio da se rodio u hrvatskoj obitelji te ne može zaniijekati odgoj iz roditeljske kuće. Na upit ove istinski ekumenske i međureligijske skupine, kakvu pomoć očekujemo od Europe za prosperitetnu BiH odgovorio sam da trebamo investicije i mogućnost rada, kako bi svi građani dobivali dostatne plaće za uzdržavanje sebe i svojih obitelji. Također sam istaknuo da je Europa konglomerat pluralnosti s određenim stupnjem jedinstva uz zadržavanje razlika. Neka nam pomognu doći do toga. Iznad svega, neka utječu na svoje vlade da bude više pravde za sve nas u ovoj zemlji.

Mons. dr. Mato Zovkić

Kardinal Puljić u posjetu partnerskoj biskupiji Gurk-Klagenfurt

Povodom deset godina partnerstava biskupije Gurk-Klagenfurt i nadbiskupije Sarajevo organiziran je susret nadbiskupa metropolita vrhbosanskog kardinala Vinka Puljića sa svojim suradnicima te biskupa Aloisa Schwarza sa svojim suradnicima. Ovaj susret je bio trodnevni, od 2. do 4. svibnja 2014.

U petak, 2. svibnja kardinal Puljić je otišao u posjet partnerskoj biskupiji Gurk-Klagenfurt u Austriji. U njegovoj pratnji su bili pastoralni vikar i kanonik stolnog kaptola vrhbosanskog mons. Bosiljko Rajić, profesor Katoličkog bogoslovnog fakulteta i kanonik stolnog

kaptola vrhbosanskog preč. Darko Tomašević, te ekonom vrhbosanske nadbiskupije mons. Luka Kesedžić.

Prvog dana posjeta kardinal Puljić je imao Svetu misu u katedrali sv. Petra i Pavla u Klagenfurtu u 18.15 sati nakon čega je slijedila svibanjska pobožnost tijekom koje je kardinal Puljić uputio kratko razmišljanje o Blaženoj Djevici Mariji. Uz domaćeg biskupa Schwarza, koji je kardinala Puljića srdačno pozdravio na početku Svete mise, koncelebrirali su i katedralni župnik i biskupski vikar dr. Peter Allmaier, zatim biskupski vikar za redovnike

karmelićanin Antonio Sagarday, biskupski vikar za pastoral i voditelj biskupijskog Caritasa dr. Jože Marketz te trojica nadbiskupovih pratitelja iz Sarajeva. Na Misi su sudjelovali i prepošt klagenfurtskog kaptola Olaf Colerus Geldern te kanonik Mathias Hribanig.

Nakon Svete mise i svibanjske pobožnosti domaćini su priredili večeru u prostorijama katedralne župe na kojoj su uz kardinala Puljića, biskupa Schwarzza, dr. Allmaiera, vlč. Sagardaya, dr. Marketza bili nazočni i direktor biskupske gimnazije u Klagenfurtu mr. Kurt Haber te predsjednica župnog vijeća gospođa Margarete Ortner.

Drugog dana posjeta, nakon Svete mise u biskupovoj kapelici i doručka, uslijedio je kratki posjet Hrvatskoj katoličkoj misiji u Klagenfurtu koju vodi franjevac Franjevačke provincije Bosne Srebrene fra Pavo Dominković. Ova hrvatska katolička misija vodi brigu za Hrvate koji žive u Klagenfurtu, Villachu, Spitalu i okolici, a kojih je prema nekim procjenama oko 5 tisuća. Fra Pavo, skupa sa svojim suradnicima, je srdačno primio goste, te u razgovoru istaknuo da je popodne, 3. svibnja i krizma za preko 40 krizmanika u Hrvatskoj katoličkoj misiji, koju će podijeliti pomoćni biskup banjolučki mons. dr. Marko Semren.

Nakon kratkog posjeta, kardinal Puljić se s pratnjom uputio prema Gurku, gdje je bilo prvotno sjedište biskupije. Naime, prelijepa crkva iz 12. stoljeća, svjedok je prvog biskupskog sjedišta ove biskupije koja je 1787. premještena u Klagenfurt. Katedrala u Gurku je jedna od najpoznatijih i najljepših crkvenih zdanja iz 12. stoljeća i u svojem krilu čuva uspomenu i grob sv. Hemme, osobe koja je bila jedna od najzaslužnijih za gradnju katedrale. Njezin grob nalazi se u kripti katedrale poznatoj kao „kripta stotinu stupova“ (iz 1174. godine). Današnja katedrala je djelo mnogih umjetnika i predstavlja različite umjetničke stilove, od romanike, do baroka i kasne renesanse. Posebno su impresivni barokni oltar iz 1632. godine, te pieta iz 1741.

Nakon katedrale, kardinal Puljić je posjetio i novoootvoreni, izuzetno lijepi, muzej koji u svojih deset soba daje pregled vjerske umjetnosti ovog kraja. Najimpresivniji izložci su najstariji vitraj u Austriji, koji potječe iz 12. stoljeća a predstavlja sv. Mariju Magdalenu, te prikaz Isusa na križu, također iz 12. stoljeća.

Kroz muzej je s izuzetnim žarom goste proveo dr. Eduard Mahlknecht. Nakon obilaska muzeja, domaćini su upriličili svečani ručak, na kojem su bili i župnik Gurka mons. Gerhard Christoph Kalidz, te gradonačelnik Gurka, naselja od nekih 1500 stanovnika, Siegfried Kampl.

Na kraju dana, kardinal Puljić je s pratnjom sudjelovao na priredbi nazvanoj „proslava u čast mira“ koju su organizirali mladi klagenfurtske nadbiskupije a kao znak povezanosti mladih ove biskupije sa mladima iz Vrhbosanske nadbiskupije. Povodom ove proslave, stigla je grupa mladih iz Vrhbosanske nadbiskupije (iz Vareša desetak mladih, a pedesetak iz Nadbiskupijskog centra za pastoral mladih Ivan Pavao II.) u Klagenfurt. Program je otvorio vokalno-instrumentalni sastav Udruge katoličkih studenata Emaus iz Sarajeva prigodnom pjesmom. Uslijedila je video projekcija pod nazivom „Što za mene znači mir?“ koju su priredili mladi iz Klagenfurta koji su također skladno otpjevali nekoliko pjesama. Ovom prigodom, mladi iz klagenfurtske biskupije su skupljali dobrovoljne priloge za izgradnju Nadbiskupijskog centra za pastoral mladih te su tijekom proslave uručili dar centru kojeg su mladi iz Sarajeva predstavili kolegama iz Klagenfurta. Zajedničko druženje, uz pjesmu i zabavu, se nastavilo i nakon samog programa.

Treći dan, 4. svibnja je bio središnji susret. Naime, svečana Sveta misa je slavljena u 10 sati u St. Georgenu/Längee. Misu je predvodio kardinal Puljić koji je pod Misom i propovijedao naglasivši važnost međusobnog zajedništva. Zahvalio je biskupiji Gurk-Klagenfurt na desetogodišnjoj pomoći u raznim projektima istaknuvši zahvalnost zbog osjećaja da Vrhbosanska nadbiskupija nije sama, nego da ima prijatelja u ovoj mjesnoj Crkvi.

Na početku Svete mise, pozdravnu riječ je uputio biskup Schwarz, a pod Misom je maestro pjevao katedralni zbor pod vodstvom maestra Thomasa Wasserfallera, sa solistima, od kojih je jedan bila i gospođa Bernarda Fink, supruga visokog predstavnika u BiH Valentina Inzka, koji je i sam sudjelovao na Svetoj misi. Uz veliki broj vjernika i grupa mladih u organizaciji Nadbiskupijskog centra za pastoral mladih, pod vodstvom studentskog kapelana u Sarajevu vlč. Marina Marića je sudjelovala na Svetoj misi.

Nakon Svete mise uslijedio je prigodni pro-

gram na koje je biskup Schwarz pozvao donatore, privrednike i prijatelje Nadbiskupijskog centra za pastoral mladih da svojim prilozima pomognu izgradnji centra. U programu koji je slijedio, nakon pozdrava biskupa Schwarz, gosp. Kurt Haber je govorio o povijesti partnerstva dvije mjesne Crkve koja je počela 2003. godine nakon Katoličkog dana na Kupresu. Podsjetio je na mnoge projekte Vrhbosanske nadbiskupije koje je pomagala klagenfurtska biskupija. Nakon toga je donatorima o prilika u BiH govorio visoki predstavnik u BiH Valentin Inzko. U svom govoru je istaknuo različitosti Bosne i Hercegovine, njene političke i ekonomske probleme, ali i mnoge pozitivne stvari koje krase BiH, od gostoljubivosti, do pozitivnih pomaka u privredi. Naglasio je da je BiH bila i ostala zemlja talentiranih ljudi, te je ljudski potencijal razlog za optimizam. Istaknuo je i pozitivnu ulogu Crkve u promicanju bolje budućnosti. Nakon gospodina In-

zka kratku riječ je uputio predstavnik međunarodnih vojnih snaga u BiH iz Austrije. A onda je predstavica „Nadbiskupijskog centra za pastoral mladih Ivan Pavao II.“ predstavila ovaj značajan projekt vrhbosanske nadbiskupije te pozvala nazočne da svojim prilozima pomognu završetku ovog centra.

Na kraju programa se kardinal Puljić zahvalio svim dobročiniteljima, zaželjevši da ovo stoljeće bude stoljeće mira. Program su svojom pjesmom obogaćivali vokalno-instrumentalni sastav Udruge studenata „EMAUS“ iz Sarajeva te katedralni zbor iz Klagenfurta.

Nakon programa priređen je zajednički ručak za sve one koji su svojim prilozima pomogli i pomažu Vrhbosanskoj nadbiskupiji u njenim raznim programima i potrebama. Po završetku ručka, kardinal Puljić se sa svojom pratnjom zaputio nazad prema Sarajevu.

(kta)

XII. susret liturgijskih zborova Vrhbosanske nadbiskupije

17. svibnja 2014.

U sarajevskoj katedrali Srca Isusova, 17. svibnja 2014. održan je XII. susret liturgijskih zborova Vrhbosanske nadbiskupije. Susret je započeo svečanim Euharistijskim slavljem koje je predvodio provincijal Franjevačke provincije Bosne Srebrene fra Lovro Gavran. Radi iznenadnih poplava i klizišta u mnogim dijelovima Vrhbosanske nadbiskupije, uslijed kojih su brojni putovi vili zatvoreni, veliki dio zborova nije mogao doći u glavni grad Bosne i Hercegovine. Tako su na Misi i susretu sudjelovali zborovi iz: Sarajeva, Novog Travnika, Travnika, Kreševa, Bugojna, Uskoplja, Gromiljaka i Prozora. Svi su zborovi zajedno animirali liturgijsko pjevanje tijekom Mise.

U svom pozdravu na početku Mise fra Lovro je izrazio radost što mogu svi zajedno slaviti Boga molitvom i pjesmom. „Pjevati Gospodinu pjesmu novu jest privilegij prije svega mladih ljudi. Ali ne zaboravimo da Sv. pismo

kaže da će i svi sveci u Kraljevstvu nebeskom pjevati Gospodinu pjesmu novu. I vi mi smo se danas svi okupili ovdje u sarajevskoj katedrali da slavimo Gospodina svojim novim pjesmama, koje mogu i treba da budu poticaj i drugim ljudima da slave Boga. Slavit ćemo ga i ovom sv. Misom, ali i pripremljenim programom nakon mise“, kazao je fra Lovro.

U prigodnoj homiliji provincijal Lovro je istaknuo da svaka „svaka naša pjesma na slavu Božju jest i treba da bude svojevrsna Bogu mila molitva“. Ovakvi susret liturgijskih zborova su hvale vrijedna promocija liturgijske glazbe. Oni su poželjni i uvijek su dobro došli, ne samo u svakoj biskupiji, nego i u svakoj župi i redovničkoj zajednici“, istaknuo je fra Lovro izražavajući radost što su na susretu ravnomjerno zastupljene župe povjerene na upravljanje franjevcima i župe koje vode dijecezanski svećenici. „Ono što se pjesmom može reći,

teško da se može adekvatno izraziti na neki drugi način, bilo kakvim biranim riječima. Jer glazba i svojom melodijom i ritmom dira i pokreće izravno i um i srce, i dušu i tijelo. Lijepa duhovna pjesma uzdiže duh k Bogu daleko lakše, doživljenije, dublje i uspješnije nego na stotine lijepih riječi u prozi. Zato, braćo i sestre, samo pjevajte! Pjevajte Gospodinu pjesmu novu! Ili, još bolje: iznosite iz riznice svoga mladenačkog srca i novo i staro!“, potaknuo je fra Lovro naglasivši da „treba uvijek iznova stvarati i nova glazbena djela i uvijek na nov način nastojati Bogu i njegovim svecima odavati slavu i čast sve više i sve ljepše“. „Jer ni dobrotu, ni ljepotu, ni ljubav, niti bilo koji drugi vid savršenstva, pa tako ni glazba – nemaju granica. Uvijek se može bolje i ljepše, uzvišenije i poletnije, oduševljenije i savršenije. U tom pravcu moramo ići iz dana u dan sve dalje i sve bolje... Važna je melodija, važan je ritam, važan je također i sadržaj i pjesničko oblikovanje teksta, a ne neki sporedni efekti, kao što se to događa npr. na Euroviziji. Ti sporedni efekti ne smiju zasjeniti samu pjesmu, tako da vanjska forma postane važnija od sadržaja. To vrijedi za svaku vrstu glazbe, kao i za svako

dobro djelo – kako danas, tako i za cijeli život. Neka vam cijeli vaš život bude ispunjen radosnom pjesmom hvale na slavu Bogu i na radost ljudima – i ovdje na zemlji, a onda i u vječnosti“, poručio je provincijal Lovro.

Nakon Svete mise uslijedio je koncert duhovne glazbe na kojem su zborovi nastupati pojedinačno, a program je vodila Marta Kačić - Movrić

Nastupili su sljedeći zborovi:

1. Zbor bogoslova Vrhbosanskog bogoslovnog sjemeništa „Stjepan Hadrović“ i zbor „Koralisti“
2. Zbor župe Presvetog Trojstva - Novi Travnik
3. Zbor župe Sv. Ante - Bugojno
4. Zbor „Bl. Marija Petković“ župe Uznesenja BDM - Uskoplje
5. Zbor župe Imena Marijina - Gromiljak
6. Zbor župe Presv. Srca Isusova - Prozor
7. Zbor Franjevačke teologije „Fra Nenad Dujić“ - Sarajevo
8. Katedralni mješoviti zbor „Josip Stadler“ - Sarajevo

(ktali.)

Papa Franjo darovao 50.000.00 € kao potporu ljudima pogođenim poplavama

Apostolska nuncijatura u Bosni i Hercegovini, 28. svibnja 2014. obavijestila je Biskupsku konferenciju Bosne i Hercegovine da je papa Franjo, preko Papinskog vijeća „Cor Unum“ (Jedno srce), darovao 50.000.00 € kao potporu ljudima pogođenim aktualnim poplavama.

U dopisu se podsjeća da je Sveti Otac, uz molitvu Kraljice neba u nedjelju 18. svibnja, pozvao vjernike na molitvu za ljude u Bosni i Hercegovini i u Srbiji sljedećim riječima: „Draga braćo i sestre, u velikim su poplavama uništena velika područja Balkana, posebno na području Srbije i Bosne. Dok Gospodinu povjeravam žrtve te nepogode, želim iskazati svoju osobnu blizinu svima onima koji proživljavaju ove sate tjeskobe i nevolje. Pomolimo se zajedno Gospi za tu braću i sestre, koje je snašla toliko silna nevolja. Zdravo Marijo...“.

Nuncij Pezzuto u pismu nadalje podsjeća da je papa Franjo, u katehezi na općoj audijenciji u srijedu, 21. svibnja uputio sljedeći apel u korist spomenute populacije u Bosni i Hercegovini i u Srbiji: „Ponovno sam u mislima sa stanovništvom Bosne i Hercegovine i Srbije, teško pogođenog poplavama, s izgubljenim ljudskim životima, brojnim izbjeglicima i velikim štetama. Stanje se nažalost pogoršalo, zato vas pozivam da se pridružite mojoj molitvi za žrtve i za sve osobe kušane tom nepogodom. Neka ne izostane solidarnosti s tom našom braćom kao ni konkretne potpore međunarodne zajednice. Sve vas pozivam da se molite Gospi za stanovništvo Bosne i Hercegovine i Srbije“.

(kta)

Kardinal Puljić zaredio prvog trajnog đakona Vrhbosanske nadbiskupije

BILJEŽIMO

“Nek se ori cijela Posavina zaredi nam kardinal za đakona posavačkog sina...” pjevalo se u nedjelju, 18. svibnja u župi Srca Isusova u Novom Selu u Bosanskoj Posavini, unatoč prirodnoj katastrofi, koja je zadesila dio tog sela, i mnoga mjesta u Bosanskoj Posavini. Imali su doista velik razlog za taj, veliki događaj ne samo za njihovu župu, nego i cijelu Vrhbosansku nadbiskupiju, jer je toga dana nadbiskup metroplit vrhbosanski kardinal Vinko Puljić upravo u njihovoj župi domaćeg sina, vjeroučitelja Roberta Čabraja, oženjenog laika zaredio za prvog trajnog đakona Vrhbosanske nadbiskupije.

Tristotinjak vjernika među kojima i predsjednik HDZ-a u Bosni i Hercegovini i predsjednik Hrvatskog narodnog sabora dr. Dragan Čović, ministar u Vladi RS Davorin Čordaš i drugi predstavnici vlasti u Bosni i Hercegovini sudjelovali su na Misnom slavlju na kojem je uz kardinala Puljića koncelebriralo desetak svećenika Derventskog dekanata. Znakovita su bila i misna čitanja koja su baš te nedjelje donosila događaj kada je prva Crkva birala svog prvog đakova sv. Stjepana.

Tumačeći službu đakona kardinal Puljić je pojasnio da đakon u Crkvi može obavljati sve službe pridržane svećeničkim službama, osim slaviti Misu bez svećenika, ispovijedati i dijeliti bolesničko pomazanje. Zašto je odlučio da ređenje bude baš u Novom Selu, đakonovoj rodnoj župi kardinal Puljić je između ostalog rekao: „Želio sam da to bude jedna poruka nade, da koliko god nas pokušavali uništavati i opterećivali raznim nedaćama Crkva se ne da uništiti, nego pokušava tražiti izvor nade, poruku i svjedočanstvo nade. Zato želim da ovo đakonsko ređenje u ovom kraju, koje je proživjelo iskušenja rata i poraća, ima nadu života - živjeti i svjedočiti“. Duboko dirnut prirodnom katastrofom, koja nas je zadesila kardinal Puljić je poručio da ne klonemo duhom; da budemo izdržljivi i puni pouzdanja u Boga jer imamo siguran oslonac u Isusu Kristu, koji je naš Put Istina i Život; da se unatoč svim

kušnjama u ovim teškim situacijama koje proživljavamo radujemo kršćanskoj solidarnosti koja, kako je rekao, živi, postoji i istinski želi poduprijeti ljude u tim mukama.

Znakoviti su bili i darovi kardinala Puljića novom đakonu i njegovoj obitelji. Kako zbog svih obveza i briga nije uspio nešto posebno prirediti, jer je u Novo Selo došao preko Zagreba, darivao im je ono što je uza se imao; svoju osobnu knjigu evanđelja darivao je đakonu, kronicu koju je dobio od pape Franje njegovoj supruzi Ivani, te križiće njihovoj djeci, Magdalenini te Zvonimira i Blaža, koji su toga dana na oltaru ministrirali.

Sretan je toga dana bio i domaći župnik Anto Trgovčević, što je upravo njegova župa iznjedrila prvo trajnog đakona u Vrhbosanskoj nadbiskupiji, a u svom pozdravnom govoru zaželio je to i ostalim župama svoga Derventskog dekanata. Radosno je bilo i druženje uz zajednički objed poslije mise gdje se zapjevalo i kolo zaigralo.

Đakon Robert Čabraja, vjeroučitelj je u osnovnoj školi Milan Amruž u Slavanskom Brodu, koju pohađaju djeca s posebnim potrebama. Oženjen je, otac je troje djece i četvrto je na putu. Iako u Slavanskom Brodu živi i radi u svom je rodnom mjestu gotovo svakoga dana gdje obrađuje imanje, a u župi je također aktivan. Rođen je 1. ožujka 1977. u Slavanskom Brodu. Do svoje 15. godine živio je s roditeljima u Novom Selu. Pohađao je nadbiskupijsku klasičnu gimnaziju u Zadru te završio teologiju na Katoličkom bogoslovnom fakultetu u Zagrebu. O svojoj novoj službi je rekao kako ga đakonsko ređenje stavlja u služenje mjesnoj Crkvi i Derventskom dekanatu, koji je u ratu opustošen i u Vrhbosanskoj nadbiskupiji u najtežoj je situaciju. Dodao je kako mu je želja svojim karitativnim djelovanjem i svim ostalim što đakon služi u Crkvi biti doista na korist napose svojoj mjesnoj Crkvi.

(*cta/b.l.*)

Drago braćo i sestre!

Apel župnika župa Šamačkog dekanata povodom poplava

Mi, vaši svećenici, obraćamo se vama vjernicima naših župa, ali i cijeloj javnosti u ovim teškim vremenima prirodne katastrofe poplave, koja je zahvatila veliki dio našeg Šamačkog dekanata, od Pruda do Kopanica, kao uostalom i mnoge druge krajeve. Nesreća je strašna, katastrofa je velika, mnogi domovi, gospodarski objekti, crkve i njive su pod vodom. Stoga tim više u ovim vremenima moramo sačuvati čvrstu vjeru i zdrav razum. Ovaj naš apel ima upravo taj cilj te u njemu ističimo:

Nesreće se u povijesti pojedinca, kraja i naroda događaju. Besmisleno je i bespredmetno sada raspravljati je li nam ova nesreća nekakva kazna ili sl. Ona je tu i s njom se treba hrabro, trezveno i vjernički suočiti.

Itekako smo svjesni činjenice da je u posljednjih dvadesetak godina ovo druga teška nesreća koja je pogodila naš narod i sve druge narode na ovim prostorima. Naravno da ne osuđujemo one koji u ovakvoj situaciji razmišljaju čak o odustajanju od ovoga kraja i odlasku negdje daleko, ali apeliramo da se ne odričimo svoga, pa makar morali po drugi puta u tako kratkom vremenu krenuti u teški proces obnove.

U posljednjih desetak dana, od kada je ovo zlo počelo, bili smo svjedoci mnoštva različitih dezinformacija, koje su se poput zaraze širile i trovale sve do kojih su došle. Apeliramo da se informacije, koje nisu točne ili koje nisu provjerenе ne šire, jer to samo otežava sve napore da se ublaže posljedice ove nesreće. Neki, opet, izlaz i bijeg iz situacije traže u alkoholu, koji ne da nije izlaz, nego još dublje vodi u propast!

Iako smo svi bili svjedoci nepripremljenosti za ovakve situacije, izražavamo svoju zahvalnost i priznanje svima onima koji su hrabro, požrtvovno i s puno ljubavi sudjelovali u različitim aktivnostima, od punjenja vreća s pijeskom, njihova postavljanja, do mnogih drugih volontera koji su sudjelovali i sudjeluju u prihvatu i smještaju izbjeglih i brizi za njih. Zahvaljujemo našim mladima koji su se pokazali kad je trebalo. Samo netko zlonamjeran ne prepozna u ovo vrijeme trud i žrtvu mnogih.

U našoj nesreći ni na njenom samom početku nismo ostavljeni sami. Pristigla nam je pomoć iz drugih dijelova Bosne, iz Hercegovine, Hrvatske

i svijeta. Hvalevrijedan je angažman naših koji žive u svijetu. Veći dio pomoći stigao je upravo preko Crkve, iz mnogih župa i crkvenih organizacija. Zahvalni smo svima koji su pomagali i pomažu. Vjerujemo da će to činiti i u buduće.

Svjesni smo svih problema na koje se nailazi upravo na području podjele pomoći. Crkva, kao i sve njene strukture kao što su Caritas, Kruh Svetog Ante, župni uredi i druge organizacije i dalje će činiti sve da pomoć pristigne i da se naša sela što brže podignu na noge.

Pozivamo i molimo nadležne institucije da preko mjesnih zajednica, humanitarnih organizacija i sličnih institucija organiziraju pravednu raspodjelu pomoći. Svi oni, koji budu sudjelovali u prikupljanju pomoći, njezinom dopremanju, a napose njezinoj raspodjeli, neka ne očekuju da će za svoj rad i trud dobiti neku preveliku ljudsku pohvalu. Naprotiv, ali neka budu sigurni da čine dobro, plemenito djelo za koje će dobiti najvažniju nagradu.

Sve one, koji će pomoć primati, pozivamo na umjerenost. Svi smo ovom poplavom stradali, ali nismo svi jednako. Nije isto, je li nekom voda došla u dvorište i neke šupe, ili je potopila kuću. Ako nismo svi isto stradali, ne može ni pomoć biti ista.

Također pozivamo one, koji pomoć primaju, da ne gomilaju nepotrebne zalihe, pune podrume, garaže, stanove, kuće desecima kilograma hrane, higijenskih potrepština i svega drugog, dok drugima nedostaje osnovno za život. Također neka se oni, koji primaju pomoć, okane stalnih priča kako su „oni drugi“ dobili više. I neka davanje i primanje bude bez svega onoga što nam ne dolikuje ni kao ljudima ni kao vjernicima.

Očekivati je da će u Državu početi pristizati i novčana pomoć za stradale. One, koji o njoj odlučuju, pozivamo da vode računa o onima koji su najviše stradali. Osobito pozivamo na potpunu transparentnost! Ona je nužna kod svake raspodjele pomoći, naročito one novčane. Teško nam je i zamisliti da bi netko u ovakvim okolnostima tražio priliku da se okoristi tuđom nesrećom.

Neka svi, bez obzira na stranačku ili bilo koju drugu pripadnost, zaborave stranački i osobni i bilo koji drugi interes osim jednoga:

dobro i boljitak naroda.

Neka naši predstavnici u vlasti učine sve da pomoć koja pristiže u državu Bosnu i Hercegovinu, srazmjerno katastrofi, dođe i u naše krajeve.

Mi smo ostali i ostat ćemo uz vas! Nastojat ćemo vas tješiti i pomagati! U prvom redu mi ćemo činiti ono najvažnije: naviještati vam Evanđelje! To je naša prvotna zadaća kao svećenika i kao Crkve u cjelini.

Mudar čovjek će učiti iz svake životne situacije, pa i ove u kojoj se mi sada nalazimo. Ne dopustimo da zlo katastrofe probudi zlo u nama, da nas učini malodušnima, grabežljivima, osornima, ljutima, više grešnima. Naprotiv, neka nas ovo, što nam se događa, opameti kako bismo više postali svjesni da ništa, ali ništa zemaljsko nije vječno, nego samo prolazno. Vječan je samo Bog i naše duše čija će vječnost ovisiti i o tome kako smo se ponijeli u teškim životnim situacijama.

Neka nam Dobri Bog po zagovoru naših nebeskih zaštitnika: sv. Roka, Blažene Djevice

Marije, sv. Jakova Markijskog, sv. Ane, bl. Alojzija Stepinca, sv. Vida i sv. Mihovila dadne vjere, snage i hrabrosti.

Sačuvajmo vjeru i razum u ovim vremenima i hrabro pođimo naprijed, u bolje sutra!

Bog Vas blagoslovio!

U Orašju, 25. svibnja 2014., na Šestu vazmenu nedjelju

*Preč. Bartol Lukić, župnik u župi Oštra Luka Bok
i dekan Šamačkog dekanata*

*Fra Marijan Živković, župnik i gvardijan u Tolisi
Vlč. dr. Zdenko Spajić, župnik u Prudu*

Vlč. Josip Janjić, župnik u Bosanskom Šamcu

Fra Stjepan Živković, župnik u Tišini

Fra Franjo Oršolić, župnik u Grebnicama

Fra Blaž Marković, župnik u Domaljevcu

Fra Anto Pušeljić, župnik u Orašju

Vlč. Josip Senjak, župnik u Vidovicama

Vlč. Marinko Filipović, župnik u Kopanicama

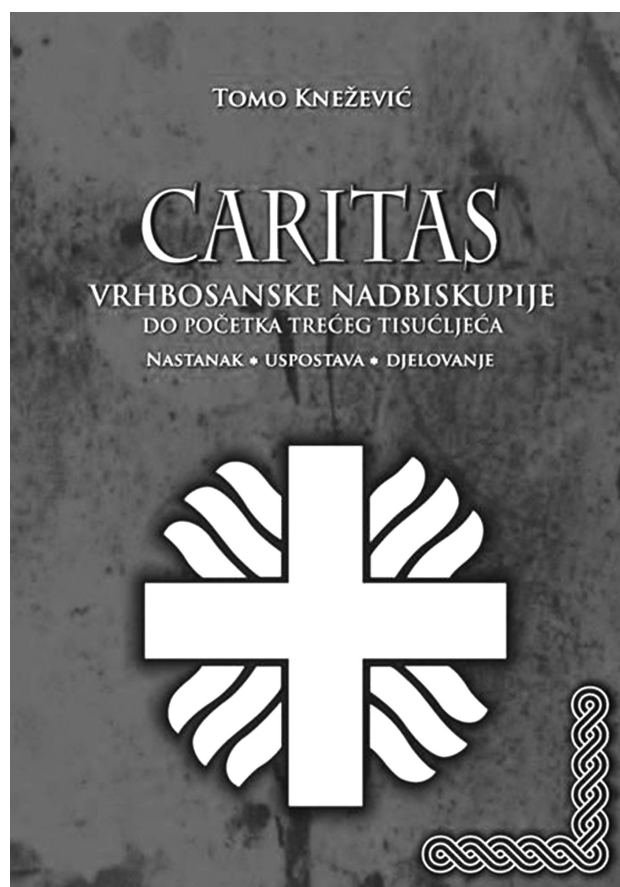

Tomo Knežević: *Caritas vrhbosanske nadbiskupije do početka trećeg tisućljeća: nastanak – uspostava – djelovanje, Sarajevo 2014.*

Knjiga uz predgovor i pogovor ima četiri poglavlja, sadržaja na početku i popis korištene literature na kraju. Tu je još kazalo imena, cjelovite recenzije: mons. doc. dr. sc. Ante Čosića i preč. doc. dr. sc. Darko Tomašević. Brojne slike upotpunjuju cjelinu knjige.

Autor u *Predgovoru* pozicionira temu svoga rada i kontekst nastajanja knjige, iznoseći motive kao i druge poticaje koji su ga potaknuli da ideju pretoči u djelo.

U prvom poglavlju pod naslovom *Temeljne postavke* autor je predstavio etimologiju riječi *caritas*, zatim je ukratko donio ciljeve i zadaću Caritasa kao ustanove Katoličke Crkve. U drugom poglavlju obradio je *Povijest Caritasa kao uređene crkvene ustanove*. Na početku je kratki uvid u biblijsko utemeljenje, zatim razvoj kroz povijest gdje su prikazane etape razvoja na koje su bitno utjecali socijalno stanje u društvu kao i političke okolnosti. Tu je i prikaz razvoja karitativnoga djelovanja u Katoličkoj Crkvi na bosanskohercegovačkim prostorima. Kako je i predstavljen, taj period bitno je obilježen djelovanjem različitih muških i ženskih redovničkih zajednica i nastojanjem u strukturama Crkve da se na potrebe i nedaće odgovori organizirano i prikladno konkretnoj situaciji i potrebama. U trećem poglavlju, koje ima naslov *Caritas Biskupske konferencije BiH* prikazan je nastanak biskupijskih Caritasa u hrvatskom narodu, ponajprije u Hrvatskoj. Zatim slijedi iscrpan prikaz nastajanja i osnivanja Caritasa Biskupske konferencije BiH. Četvrto poglavlje pod naslovom *Caritas Vrhbosanske nadbiskupije do početka trećeg tisućljeća*, središnje je poglavlje kao i najopširnije i najiscrpnije. Na početku je predstavljen sam proces i formalno osnivanje Caritasa Vrhbosanske nadbiskupije, te institucionalno djelovanje u tome razdoblju. Tu su dokumentirani prilozi koji otkrivaju okolnosti nastanka i djelovanja. Posebnu pozornost autor je posvetio nastojanjima i traženju načina kako bi se organizacija i djelovanje centralno uspostavljene ustanove prenijelo i na teren u sve dijelove Vrhbosanske nadbiskupije, što

je u danim okolnostima bilo teško, a što je vidljivo iz svih priloga koje autor donosi. U *Pogovoru* autor je donio koncizan pregled rezultata istraživanja, a on se može uzeti kao preporuka za čitanje ove knjige. *Popis korištene literature* ima posebnu vrijednost jer svima zainteresiranim, sa 412 naslova knjiga i pojedinačnih dokumenata, stavlja na uvid mnoge dokumente koji nisu bili poznati ili dostupni u dosadašnjoj literaturi.

(Dr. Mirko Šimić, aktualni ravnatelj Caritasa VN)

Fra Mato Mrkonjić (1937. – 2014.)

U samostanu Kreševo, u noći s 31. ožujka na 1. travnja 2014. godine, u 78. godini života, 53. godini redovništva i 50. godini svećeništva, preminuo u Gospodinu svećenik Mato Mrkonjić, član franjevačke provincije Bosne Srebrene.

Fra Mato Mrkonjić, sin Nike i Ivke, rođ. Batarilo, rođen je u Goliješnici, župa Osova, 26. veljače 1937. godine. Osnovnu školu završio je u rodnom mjestu, a Franjevačku klasičnu gimnaziju u Visokom (1949.–1958.). Franjevački habit je obukao u Kraljevoj Sutjesci 14. srpnja 1955. godine. Jednu godinu novicijata proveo je u samostanu u Kraljevoj Sutjesci, gdje je godinu dana kasnije položio i svoje prve zavjete (15. srpnja 1956.). Nakon odsluženog vojnog roka, teologiju je studirao na Franjevačkoj teologiji u Sarajevu (1958.–1964.). Svečane zavjete položio je 8. prosinca 1961. godine u Sarajevu. Za đakona je zaređen 15. ožujka 1964. godine

u Sarajevu, a za svećenika 12. srpnja iste godine u Gučkoj Gori. Pohađao je studij polonistike i slavistike (1965.–1970.) na Jagjelonski fakultetu u Krakowu gdje je i magistrirao.

Obnašao je službu profesora na Franjevačkoj klasičnoj gimnaziji u Visokom od 1970. do 2007. godine, kao i ravnatelja Gimnazije (1976.–1991.). Bio je vikar franjevačke Provincije Bosne Srebrene od 1982. do 1991. godine.

Kao profesor je priredio i objavio više knjiga.

Od srpnja 2007. pa sve do smrti bio je član samostanskog bratstva u Kreševu.

Posljednji ispraćaj fra Mate iz župne crkve u Kreševu obavljen je srijedu, 2. travnja, a popodne je istog dana sahranjen na mjesnom groblju u Novom Šeheru.

Ilija O.

Vlč. Juro Čolić (1940. – 2014.)

Na Veliku subotu, 19. travnja 2014. u svećeničku grobnicu na groblju Bare u Sarajevu sahranjen je vrhbosanski svećenik vlč. Juro Čolić, koji je blago u Gospodinu završio svoj ovozemaljski život na Veliki četvrtak, 17. travnja, nakon duže bolesti, okrijepljen Otajstvima vjere, u 75. godini života i 43. godini svećeništva.

Ispraćaj vlč. Jure bio je u sjemenišnoj crkvi Sv. Ćirila i Metoda u Sarajevu, a molitvu je predvodio nadbiskup metropolit vrhbosanski kardinal Vinko Puljić uz sudjelovanje pokojnikove rodbine, oko 50 svećenika i većeg broja časnih sestara raznih družbi. Riječi sućuti izrekao je najprije vlč. Fabijan Stanušić, ravnatelj Svećeničkog doma u kojem je svoje posljednje dane proveo svećenik Juro.

Obraćajući se ožalošćenoj rodbini i svim nazočnima, kardinal Puljić je kazao kako su se okupili da se pomole za dušu preminulog sve-

ćenika Jure te istaknuo da smrt nije svršetak. Podsjetio je na riječi sv. Pavla da ih ništa „ne može odvojiti od Božje ljubavi“. „Sve nevolje nam je proći, ali važno je ostati povezan u toj ljubavi Kristovoj“, kazao je kardinal Puljić naglasivši da je i Isus smrt iskusio i da u Kristovoj smrti vjernici traže odgovore za vlastitu smrt i to da smrt nije kraj. „Iskusio je muku i smrt, ali evanđelje govori da je pobijedio smrt. U toj nadi mi s poštovanjem ispraćamo pokojnike jer se nadamo uskrsnuću od mrtvih i životu vječnom koji je Isus obećao“, rekao je kardinal Puljić ističući trajnu povezanost s Kristom po sakramentu krštenja dodajući da je svećenik Juro bio s Kristom povezan i po sakramentu svetog reda. Poželio je da svećenik Juro u kraljevstvu nebeskom doživi radost Uskrsa s Gospodinom za stolom. Napomenuo je da je pokojni svećenik Juro volio šetnje u pri-

rodi kao i pjevati pjesme. „Želim da to što je Bog stvorio uživa u vječnosti i da tamo pjevao andeosku pjesmu kojom će slaviti Boga“, rekao je kardinal Puljić moleći da mu Gospodin po svojoj prolivenoj krvi oprosti grijeh. Potaknuo je sve da žive od otajstva Kristove muke, smrti i uskrsnuća i u tom otajstvu osmisle svoj kratki zemaljski život.

Životopis svećenika Jure izrekao je mons. Luka Tunjić, generalni vikar vrhbosanske nadbiskupije:

„Juro se rodio 30. ožujka 1940. godine u Pećniku, od oca Ive i majke Jele rođene Lubina. Osnovnu školu je završio u Modriči, srednju u Rijeci a bogosloviju 1972. godine u Zagrebu. Za svećenika Vrhbosanske nadbiskupije je zaređen 29. lipnja 1971. godine u Sarajevu.

Od ljeta 1972. godine do svibnja 1979. godine je bio župni vikar u Komušini, Derventi, Vidovicama i Deževicama. Župnikom u Potkraju postaje 17. svibnja 1979. godine, a već 5. studenog 1980. godine je imenovan župnikom u Deževicama, u kojima ostaje nepunih šest godina. Za upravitelja župe Solakova Kula je došao 25. veljače 1986. godine, a za upravitelja župe u Srednjoj Slatini je imenovan 1. rujna 1989. godine. U Srednjoj Slatini ga zatiče rat. O početku rata, izgonu iz Srednje Slatine i djelovanju vlč. Jure za vrijeme rata preč. Ilija Orkić u svojoj knjizi Srednja Slatina u Bosanskoj Posavini – život i običaji bilježi ovako: „U Velikom tjednu 1992. godine stanje je u Srednjoj Slatini već kritično, većina svijeta je napustila selo, puca se sa svih strana, Bosanski Šamac biva blokiran i zauzimaju ga srpske snage i jugo-vojska s rezervistima. Parok Juro je spasio crkvene matice, a sav ostali crkveni inventar je opljačkan ulaskom srpskih snaga u selo. U izbjeglištvu se susreće sa svojim raspršenim stadom, tješi uplakane, budi nadu u povratak i po potrebi im izdaje dokumente. Ovaj pro-

gon je ostavio strašne posljedice na pastira i stado“ – završen citat.

Nakon rata 22. studenog 1996. godine imenovan je pastoralnim suradnikom u Oštroj Luci. U travnju 1998. godine kratko mijenja župnika u Lukavcu, a tek 9. studenog 2001. godine je razriješen službe upravitelja župe Srednja Slatina. U župu Boće - filijalu Boderište je došao 17. lipnja 2002. godine i tu ostaje do 16. kolovoza 2006. godine kada je, zbog zdravstvenih razloga, privremeno umirovljen. Svjedoci smo da je to privremeno umirovljenje zapravo bilo stalno umirovljenje, jer se zdravstveno stanje nije popravljalo nego bivalo sve gore, tako da je zadnjih osam godina života bio ovisan o pomoći drugih osoba i proveo uglavnom u krevetu. Zadnjih dana se posebno zdravstveno stanje pogoršalo i prekjučer (na veliki četvrtak-17.4.2014.) je u 17.30 sati preminuo u svećeničkom domu u sedamdeset petoj godini života i četrdeset trećoj godini misništva.

Preč. Orkić u spomenutoj knjizi kaže za pokojnog Juru da je bio poznat kao „pješak jer je rijetko kad htio sjesti u automobil i pjevač jer se rado družio s ljudima i volio zapjevati“. O njegovom životu i svećeničkom djelovanju bi se moglo još puno toga reći, ali ja bih još dodao da je svoje pročišćenje doživio već ovdje na zemlji službujući na spomenutim župama i jer je, kako sam već rekao, od dolaska u Sarajevo bio ovisan o pomoći drugih. Zbog toga ovdje na poseban način zahvaljujem osoblju svećeničkog doma na čelu s ravnateljem vlč. Fabijanom na strpljivoj i danonoćnoj pomoći koju su mu spremno, s ljubavlju i poštovanjem pružali.

Naše misli su u ovom svetom trodnevlju upućene na osudu, bol, patnju, križ, smrt... ali one za konačni rezultat i plod imaju život, život vječni - uskrsnuće.“

(kta/Ilija O.)

